

חסלת סדר א' זרועים מסכתא

א

מרכות	פרקין	תשעה
פאה	פרקין	תמימה
דמי	פרקין	שבעה
כלאים	פרקין	תשעה
שביעית	פרקין	עשרה
תרומות	פרקין	אחד עשר
מעשר שני	פרקין	חמשה
מעשרות	פרקין	חמשה
חלה	פרקין	אחד עשר
עולה	פרקין	תלתה
ביכורים	פרקין	ארבעה
סכוס פרק עולת טהורין		
שבעים חמשה		

סדר זרוע

ויעלוהו שבת שתיים שותן
 ארבע בפרים ושתים שותן ארבע
 פחין ביער העמ עומד בחוץ
 ובעל הבית בפרים פשט העמ את
 ידו לפנים ותתן לתוך ידו שלעל
 הבית או שפול מתוכה והורגא
 העב חייב ובעל הבית פטור ו
 פשט בעל הבית את ידו לחוץ ותתן
 לתוך ידו שלעמ או שפול מתוך
 ומכנים בעל הבית חייב והעב
 פטור ו פשט העמ את ידו

לפנים ותטיל בעל הבית מתוכה או
 שפול לתוכה והורגא שניהם פטורים
 ו פשט בעל הבית את ידו לחוץ
 ותטיל העמ מתוכה או שפול לתוך
 ומכנים שניהם פטורים ו פ
 ושכאדם לפני הספר מתוך למטה
 שר שותף ללא יבוס לא שחור
 ולא לבת סקלא לא יבול ולא יקור
 ואם היתה חילת אין מפקדין ו
 ופסקין לקדשת שניע ואקופסין
 לתפילה ו לא יטעו ופסקין
 ספק לזשיכה שפול שוכח מנה
 ולא יבול בקולוסתא ופסקין
 את בלדולא קורא לאור הורגא
 ותחור טאה מאיכן חמשה קות קורין
 אבילהא לא קורא כדוראם לא
 יאכל גב עדהוה טעמ הורגא עמ
 ו איל טעלות שחמשה עשר
 חמשה בן חוקיה ב דין שלעל קורין
 נכונות בית שני על בית גיל
 שמוע עשר דרכים ופסקין ו
 בית שפול את חן שרין ופסקין
 סמפסוס שנים שלאבות שרין
 ספקו חטבתהל חמשה קורין ו
 בית שפול חן חמשה קורין ופסקין
 בית חמשה קורין חמשה קורין ו
 חמשה קורין חמשה קורין ופסקין
 חמשה קורין חמשה קורין ופסקין

תבשיל ובית הלל אוק חמין ותבשיל
 בית שמי אוק בנבלין אבל לא מחמירין
 בית הלל אוק את מחמירין תבשיל
 שהם סיקו בקש או בנבלין לא יקבצין
 מוטס וכן מעל צביו קופח שהם סיקו
 בקש או בנבלין הרי הוא ככפיריים
 בנפת או בנעיס הרי הוא כנפת ב
 אין נתקן בייסו כלל המינס בשביל
 שותתגל לא יפקיענה בסדרים
 ויסקה מתיר ולא יטענה בחול ת
 ובאקודים בשביל שתיעלה ג
 מעשה שעשה אפי טעמיה וקבאו
 סילוק של טעמו לתוך אפה שלחמים
 אמרו להם חכמין אם שבת בחמים
 שהוחמו בשבת אמרום בחזיונד
 ובשתיהם אם ביום טוב בחמים שהוחמו
 ביום טוב אמרום בחזיונד ומתירין
 בשתייה מליי הגרוק שותין מצינו
 בשבת אנטיכי את על פי גרפה אין
 שותין ממנה ד מוחם שפיצודו
 לא יתן מטכו עינון בשביל שוחמו
 אבל נתן הוא לתוכו לתוך הכוס כדי
 לתפטיין תלפס ותקדירה שתיעצין
 מרותחין לא יתן לתוכו תבלין אבל
 הוא טעמו לתוך הקערה או לתוך התבשיל
 ויהודה א לכל הוא טעמו חוץ מדבר
 שיש בו חומץ ויבד ה אין טעמו

שהוא כלי אחד לא ימלא אדם הקערה
 שכן ותנועה בעד הני ותראש
 הפתילה בתוכה בשביל שתהא
 שואבת ויחזיק ממנה ו המכבה
 את הני מפני שהוא מתיר אפני
 עיני מפני ליסטרים מפני רוח רעה
 אם בשביל החולה שישן פטור
 בחם על הני בחם על השמן בחם
 על הפתילה חייב ו יסקה פוטרו
 בכולם חוץ מן הפתילה חייב ו
 יסקה פטור בבנים חוץ מן הפתילה
 שהוא עושה פיקוס ו על שלש
 עבירות הנשים מיתות בשעת
 לידתן על שאינן והירות בידה
 ובחלה ובחולקת הני שלושה עין
 אדם לומר בתוך ביתו עיני שבת
 עם חשיכה עשרתן עירבתן חלוקו
 את הני ספק חשיכה ספק לא ח
 חשיכה אין מעשרין את הני
 ואין מטבילין את הכלים ואין
 מד ליקין את הני את אכל מעשרין
 את הני ומערבין וטומאין את
 החמין פל ג הלו
 כירה שהם סיקו בקש או בנבלין
 עתה עליה תבשיל בנפת או בנעיס
 לא יתן עד שתיצרוק או עד שיתן
 את האפר בית שמי או חמים אבל לא



א

5
6
7
111

כלי תחת חזק לקבל את השמן ואם
 נתנו מבעוד יום מותר אין ניאחותם
 ממנו לפי שאינו מן המזבז ממנו
 נדחש אבל לאישן ושמעון כל הנהיה
 מיטלטלין חזק מן חזק הדיק בשבת
 מותרין בלי תחת חזק לקבל ניעויות
 לאיתן בתוכו מים מפני שהוא מכה
 פר ד גמיה טומנים ונמה
 אין טומנים אין טומנים לא בגמיה
 לא בגמיה לא בגמיה לא בגמיה
 בין לחים בין יבשים לא בגמיה לא ב
 כהן ולא בגמיה ולא בגמיה כהן
 שוח לחים אבל טומנים כהן יבשים
 טומנים בבסות ובפירות ובכמה יורה
 ובפירות של פשתן ובסודות של חרשים
 ויהיה אומר בדיקה ומתיר בגמיה
 ב טומנין בשלחן ומטלטלין
 איתן בגמיה ומתיר אין מטלטלין איתן
 כהן בעשה נטל את הכיסוי ומן
 תפלות ו לער בזעורה או קופה משו
 על צידה נטל שמה וטל ואינו נטל
 לתווך ומכאן נטל ומחזיר אם לא
 כסות מבעוד יום לא יכנסו משוחשן
 ביה ונתפלה מותר לכסות ממלאות
 הקיטון ונתן תחת הכס או תחת הכסיה
 הל ב
 בשם בומיה וינא במיה איה וינא לא
 וינא הגמל באפס והדיקה בחטים והל

הלכותם בפרומבייא והסוס בשיר
 תל בעלי השיר וינאן בשיר ותמשכן
 בשיר נמוס עליהן ותולין במקומן
 ב חמור וינא במדעת כומן
 שהיא קשורה לו וזרין וינאן ל
 לזבין רחלין וינאות שחורות צלות
 וכוונות העין ערוות ו יוסה אומר
 בכולם חזק מן החוליס הכבונות
 והודה או קנים וינאות ערוות
 לבישאבל לא להל ג ומה איה
 וינא לא ינא הגמל במטותה לא
 עקר ולא רגל וכן שאר כל הכמה
 לא יקשור גמלים זהבזה נמשך
 אבל מכנס חבלין לתוך ידו ובלבד שלא
 יכרך ד אין חמור וינא במדעת
 כומן שאינה קשורה לו לא בת אפ
 עלפי שהוא פקוק ולא בסוס שבעואח
 ולא ביערה שברגלו אין הער בגלך
 וינאן בחוטין ולא ביערות
 שברגליהן אין חבלין וינאן בעלה
 שתחת האליה שלהן אין החולין
 וינאות חנוכות ואין העל וינא
 בגימון ולא פרה בער הקופר ולא
 בדיעשה שבין קרניה פרט שלו
 אלעור בן עורה היתה וינא ברעיה
 שבין קרניה שלא כדמין חכמים
 פרו הל ד
 במה אשה וינא במה איה וינא

VI

המורניא תבן כמלא פי פרה ענת
 כמלא פי צל עמור כמלא פי טלה
 עטבים כמלא פי גי ילי שום
 מלי בעלים לחים כגרוגרת ובישים
 כמלא פי גי אינו מינ טרפין זה
 עם זה מפני שלא שח בשעוריהם
 המורניא אכלים כגרוגרת מינ טרפין
 זה עם זה מפני ששח בשעוריהם
 חוץ מקליפיהם ולעניהם ועוריהם
 וסובן ומורסנן ויהודה או חרין
 מקליפי עד שים המתב שלות עמהם
 פ' ז ה' ו

המורניא מין כדו מוינת הכוס חלב
 כדו גמיה רבש כדו ליתן על הכתית
 שמן כדו לסוך אבר קטן מים כדו
 לשוח את הקלורית ושאר כל המשקין
 ברביעית וכל השופכים ברביעית
 ושמעון או כולם ברביעית לא
 נאמרו כל השיעורים האלו אלא
 למינמיהם ב המורניא חבל
 כדו לעשות לכופא גמי כדו לעשות
 תלי לנפה ולכברה ויקורה או כדו
 ליטול ממנו מנת מנע לקטן מרסי
 לכתוב עליו קשר מוכסים המורניא
 קשר של מוכסים חייב נמר פסול
 כדו לכוף על פי עלוחית קטנה
 שלפליטוס ג עור כדו לעשות
 קמיע קלף כדו לכתוב עליו פרשה

עטבת עשה מלאכות הדבה בשבתות
 הדבה אינו חייב חטאת אחת והיוע
 עקר שבת עשה מלאכות הדבה
 בשבתות הדבה חייב על כל מלאכה
 ומלאכה העושה מלאכות הדבה
 מעין מלאכה אחת אינו חייב אלא
 חטאת אחת ב אבות מלאכות
 ארבעים חסר אחת החור שהיוע
 המעמר תיש והורה הבורר הטוחו
 המדקד הלש והאופה הגוז את
 העמר המלבנו והמנפסו והעבועו
 והטוחו המסך והעושה שני בתי
 מדים האורג שני חוטים והבויע
 שני חוטים הקושר והממיר והתפור
 שתי תפירות והקוריע על טנת לתפור
 שתי תפירות ג העי יבוי ה
 השוחטו והמפשיטו והמולחו ו
 המעבדו והמחיקו והמתתכו הכותב
 שתי אותות והטוחק על מנת לכתוב
 שתי אותות ד הבורר והסותר
 והמלבה והמבעיר והמכה בפטיש
 והמורניא מרשות לרשות אלו אבות
 מלאכות ארבעים חסר אחת ה
 ועור כל אחד אמרו בלשון לענין
 מינענים כמותו הויניאו בשבת חייב
 עליו חטאת וכל שאינו כשר להניע
 יאן מינענים כמותו הויניאו בשבת
 אינו חייב אלא לענין ע' ו

viii

א

ה

תינית צדק מאיר צדק על פי שאין
 ראיה לזכר וזכר לזכר לא יצא
 במכירתו חרש לחות אשני קח
 א לזכר יוסה משם ראיה לחשוך
 מים סג ברא פו ה

א לזכר צדק מנין לעבודה זרה
 שהיא מטמא במשא נבמה שן
 מזה כמו זרה לא יאמר לי מה המנה
 מטמא במשא את עבודה זרה מטמא
 במשא ב מנין לספינה שהיא
 גהונה שן וזך אנה בלב ש מנין
 לעבודה זרה שהיא ששה טפחים שהיו
 בעובד חמשה ורענים ארבע בארבע
 רוחות צדקה ואחד באמצע שן כי
 בארץ תירא עמחה וכבדה וירצת
 תצמח לא תאמר כן אלא וירצת
 תצמח ג מנין לפולשת
 שבת זרע ביום השלישי שהיא
 טהורה שן היו נכונים לשלושת ימים
 אל תבשר אל אשה מנין שמדוינים
 את הקטן ביום השלישי שחל להיות
 בשבת שן והיו ביום השלישי בחותם
 טאנים מנין שקושיהם לטון שלן
 של חותית בראש השער המשתנה
 טאם יהיה חטאיהם בשנים בשלג לבנים
 ואם יארימזכקולע בצמר קהיו ד
 מנין לסיכה שהיא כשתיה ביום

קטנה שבתפילום שהיא שמע
 ישר דיו בדי לבתוב שתי אותות
 כחל כדי לכהול עין אחת ופת
 ונפרית כדי לעשות נקב שיערה
 כדי ליתן על פי נקב קטן ד וזק
 כדי ליתן בראש השב שבת חרסית
 כדי לעשות פכור שהיו פתוחה
 ו יהודה א כדי לעשות טפוס
 סתים כדי ליתן על פי כור שליט
 יורפי ומסיד כדי לסוד קטנה
 שבבנות יהודה א כדי לעשות
 כגור ו נחמה א כדי לעשות אנטופי
 ה ארמה בחותם הסר צפנים וזר
 י עקב וזכר א בחותם הא גרות
 וכל וחולק כדי לזבל קלח שלא יאמר
 זכר ו עקב וזכר א כדי לזבל
 כרישה חולבם כדי ליתן על מלוא
 פת סיד קנה כדי לעשות קולמוס
 אם היה עבה או מרוסק כדי לשל
 ביצה קלה שבבצים טרופה ונעשה
 בלפס ו עינים כדי לעשות מוח
 ו יהודה א כדי לעשות חת וזכות
 כדי לזרוד בה בראש הכרוב יורה
 אבן כדי לזרוד בעתה איוע בן ית
 יעקב א כדי לזרוד בבחמה ז
 חרס כדי ליתן בקפצים לחביוח
 זכר ו יהודה ו מאיר א כדי לחותם
 בראש האור ו יוסה א כדי לקבלוב

ביום הכיפורים את עלפי שאזרחיה
 לזכר ויזכר לזכר ומבואכמים בקרב
 ובשמן בעצמותיו ה' המוציא
 עינים כדו לשלבינה קלה תבלים
 כדו לתבל בנינה קלה מצורפים והעם
 זה קלפיהוים קלפיהוים אסטס
 ופואה כדו ליעזר בהם בגן קטן כט
 בשנה מי קלים עת ובורית קטוחיה
 ואשל כדו לזכר בהם בגן קטן בשנה
 וזהו זה יזכר לזכר על פיהם ו
 לפילת כל שהיא עיטרון כל שהיא מי
 בשמים ומיני מתכות הם כל שהם
 מעפר הטובח מאבני הטובח מעק
 ספרים מעק מטפותיהם כל
 שהם מפני שמיני עים איתן עולם
 וזהו זה את המוציא משמי עינה
 זהו כל שהוא שנ לא יזכר בידן לא
 טאמה מן החיים ו המוציא
 קופת הדובלים צנת על פי שיש בה
 מינים הדבה איתן תייב אלא חטאת
 אחת ודע כי גוף פחות מן הדבת
 ויהיה בו בתורה או חמשה זרע
 קישואים שנים ורע ילדעים שנים
 ורע פל מני שנים תוב וי לשהו
 שת טעורנות עיפות כמים בגן תיה
 בין מיתה כל שהיא מפני שמיני עים
 אותה לפואה ויהיה זה אנה מוציא
 חזקו טמא כל שהיא מפני שמיני עים

אותו לקטן לשחק בו
 פ ט ה ו
 המיני ע לזכר לזכר ולפואה ה
 הוציא בשבת חייב עליו לשהו
 וכל אדם אין חייבים עליו אלא
 כשיעור חזר והכניסו אנו חייב
 אלא כשיעורו ב המוציא
 אכלים ותננס על הזאק קופה בין
 שחור והוציאם בין שהוציאם אחר
 פטור מפני שלא עשה מלאכתו בת
 אחת קופה שהיא מלאה פירות
 ונתנה על הזאק קופה החייבים
 את על פי שרוב הפירות מבחור
 פטור ע שיוצא את כל הקופה
 ו המוציא בין בימינו ובין
 בשלאל בתוך חיקו או על פתיו
 חייב שכן משאבני קהת לאחד
 יזכרו וזו המוציא באונ
 וכשעור וזאתו תיה למען
 אמתו לזכרו וזאתו לזכרו
 מיני ע ובסעל פטור שלא הוציא
 כדו המוציאם ו המתכות
 לזכר לפי שהוא ל לאחר חפטו
 לאחר תאל לפני חייב באמר
 האשה החותרת בסע בין מלפני
 תין מלאויה חייבת שכן ראי
 להיות חוזר ויהיה זה אנה מן קבלו
 פיטקים ה המוציא אכלים

ולתוספתן שנתה פטורים עד שתא

תחילתן וסוף שנתה

פר יג הלכ ו

הבונה במה יבנה והאחיזה הונה
 כל שהיא המסתת והמכה בפטיש
 לפי צד הקדמון כל שהיא אחת זה
 הכלל כל העושה מלאכה ומלאכתו
 מתקיימת בשבת חייב ששעונן
 ומליא לו את המכה בקדום על
 הפדן בשעת מלאכה חייב מפני ש
 שהיא כמתקין מלאכה ב החורש
 כל שהיא המכניש והמקדים והמחנה
 כל שהיא אחת המלקט עניני לתקן
 לתקן אם לתסיק כדי לשלביה
 המלקט עשבים לתקן בשדה
 או לזמנה כללוא פירות הנות
 בין מיניו בין בשמאלו בין משום
 אחד בין משני שמות בין משני ס
 מיניו נות בכל לשון חייב אמר יוסה
 לא נתחייבו שתי אותות אלא משום
 חסם שכן רשמים על קרשי המשכן
 לרע אי זה הוא בין חוט אמר יהודה
 מציון שקטן משום גדול משום ששעון
 משום אלו ונח מנחה וכן מביא
 והנות שתי אותות בעולם
 אחת חייב בידו כלל קרא בקדום
 הקלקט חסם בכל דבר שהוא רשום
 על שתי כותלי חת ועל שני לוחי

פנקס והן מהגיס זה עם זה הכותב על

בשדה חייב והמסרט על בשדה ה

ואליהו מחייב חטאתו והושע

פטר כתב במשקלים במי פירות בארץ

דרכים בארץ סופרים ובכל דבר שאינו

מתקיים פטור לאחד מן גדולי העיר

ובמזקקו כתב אות אחת ממון לכתב

כתב על גבי כתב טבוחן לכתב חת

וכתב שתי חייב אחת בארץ ואחד

בקורה על שני כותלי הבית ועל שני

דפי פנקס והגיס זה עם זה פטור

כתב אות אחת נטרקון זה יהושע

בן בתירה מחייב חכם פטורין ו

הכותב שתי אותות בשני העלמות

אחת בשחורית ואחת בגין הערבים רבן

במליא מחייב חכם פטורין

פר יג הלכ ו

ואליהו זה הארץ שלושה חוטם

כתב ידה ואחד על הארץ חייב חכם

אוס בין במחילה בין בסוף שיעורו

בשני חוטם ב העושה שני גבי

זרים במדיים בקירוס ובפולד

הבבירה בכל חייב התופר שתי ת

תפירות והקורע על מנת לתפור שתי

תפירות ג הקורע בחמשה ועל

מתו כל המלקלים פטורים והמקלקל

על מנת לתקן שיעורו במתקן ד

שעה המלבן המנפס העובד והמחנה

חייב

פג

קדושים לפני בתי המזבח
 קדושים ואלו בפסוקים
 ויהודה מעיר כל צדק
 שאינו שלקבץ און תיבון עליו
 ג. מקפלים את הקלים
 ותעשה פעמים כי יעשה
 מילי שבת לשבת
 לזכרון שבת ושמע
 הקטנות מיום הכיפורים
 שבת קריבים לזכרון
 אלא של שבת קריבים
 ולא שלום הכיפורים
 פ. ו. ה. ג. ב. א.
 כלתבי הקדוש עליו
 הולקה בין שנים
 קריים בהם את כל
 טעונים בנות קריים
 בן קריים בנות קריים
 מילין תקדש עתה
 עם התפילים את על
 האין מילים אתן
 גפלים בנות א
 מילים מון שלום
 לאדם לאדם תהיה
 ביעד נפלה וקבלה
 מון שלום עדות
 קון שתי מעדות
 עודה אחת וחסה

מן שלום עדות ה
 סלילא כחות נקלפי
 סאה סעודה ויעל
 שלכן ואום לאחרי
 לכאס היו פקחים
 הלבון און שבת
 און לזכרון עובת
 און את לשאת
 לשם הוא מורא
 לה של שמה
 שהאכל לענות
 עשר בלחמון
 לאחרי בואו
 טענות ננס
 עלבי טיה
 בן אתה אור
 עשין מזינה
 בן קריים
 רמסה חוסר
 מנס שאין
 חן מתקנים
 דגור שבאל
 לבנה לאכבה
 עליהם אכל
 טמעין לו
 ספים קערה
 שלא תאחז
 ויעקוב שלא



ונתן שלמתי ושה כל הכלים נעשה
 לערך ושלאל ערך ונחמתי את
 נעלם אל אל ערך ה כללים
 בנילים בשבת ושבת קודש נעשה
 תלכד שיהו עושין מעין מלכות
 שיהו ערסו לכות בנות את
 שיהו וכותית לבנות בנות
 הפך ויהיה אומלל כל שיהו
 מעין מלכות שיהו ערסו
 בלכד מקפה ושיהו וכותית
 בתכון אמן ו האבן שבזרע
 אם ממלון ביה ואם מפולת ממלון
 ואם לא ואין ממלון ביה ומותה שיהו
 קטורה בשבת ממלון ביה שיהו
 אפקת ממלון ביה שיהו שיהו
 פוקקים בו ואם לא ואין פוקקים בו
 אומלל בן ויהו בן פוקקים בו
 כסוי הכלים שיש סוס בית אחיה
 עשילן בשבת אמר ויהו בן פוקקים
 אמרוס ביהו הקדק עתה ביהו
 הכלים בין בן ביהו עשילן
 פ ר יו קל ח
 מפנים אפילו ארבע עשר קופות של
 תכנ ותלתבואה מפני הארבעים
 ומפני ביטול בית המדרש שאכל לא
 את הארבעות מפנים ומפני שהיה
 דמיון מעשר ראשון שישלה ומפני
 ומעשר שני ומקדש שיהו מקדש

מעשה באופן רבן יוחנן בן זכאי
 בערב ואמר חושש אני לא מחטאת
 ט נכרי שהחליק את הנר משמשי
 לאורו ושראל ואם בשבת ישראל
 אסור מלאמים להשקות בהמש
 משקה אחריו ושראל ואם בשבת
 ושראל אסור עשה ככש לוד בו
 יד אחריו ושראל ואם בשבת ושראל
 אסור מעשה ברבן גמליה וחוקים
 שהיו באין בספיקה עשה מ' ככש
 לוד ויהו חוקים

ה ל ט פ ר יו

כל הכלים נעשים בשבת ה' חוקים
 עשהו את על פי שיהו פוקקים בשבת
 שאין דומים ליהו חוקים לפי
 שאין מקומו כ עטל אדם
 קודם לפועל בו אומרים קודם
 לחוק בו את הדילה למי ידע
 ביה את הנבירה מגריפה לחוק את
 החוקות מאת הדחת ואת החוקות
 ליתן עליו לקטן ואת הכוש ואת
 הכרד לרחוק בו מחט שלד ליתן
 ביה את הקודק ושלמים לפי חוק
 את הדלתה ג קנה של חוקים
 אם יש קשר ברואו מקבל טמאה
 ואם לא אין מקבל טמאה בין כן
 בין כן נעל בשבת ו כל הכלים
 הנעשים בשבת חזק מן המעשה

לעדדים מפני הדעו דבר דוסא חכב
 אוסרין נטילין מלפני הבמה הו
 ותתכן לפני הו בשבת ה הקש
 שעל המיטה לא יתעניט ביה ואל
 מניענו בגופו אס היה מאכל ביה
 או שהיה עליו ב או סדן מניענו
 מכבש של בעלי בתים מתוך אר לא
 כותשים ושלכובסים לא יגעבו ויהו
 א אס היה כותש מעת שבת מכבש את
 בלו ושומטן פו כן הו
 נטיל אדם את בנו והאבן ביה בלבו
 והאבן בתוכה מטילין תומה טומה
 עם הטמאה ועם החולין ו יתורה אום
 את מעלים את המדומע באחר המאה
 ב האבן שעל פיה חבית משה על טה
 והיא נפלת היתה בין החביות מבדיה
 ומטה על ידה והיא נפלת מעת שעל
 הכר נוצר אתה בר ויהו נפלות היתה עליו
 לשלשן מקצתה בסמוך טוט הקנה של
 שלער נתמן עליה מים עד שתכלה
 בית הלל א מעבדין מעל ק שלחן קפים
 ונעמות בית שמי אום מסק את הטבלה
 כלה ונעמה מעבדין מעל ק שלחן
 פירות פחות מכמות סיעה של אפותם
 ושלע שים מפני שהיא מאכל בתה
 ספות אים יש לעד בית אחיה מקנחום
 בו ואם לאו אין מקנחין בו חכב אום
 בין כך ובין כך מקנחים בו
 פו כב הלכ ד

שני מים טובים של ראש השנה
 נמול לשנים עשר קטן החולה
 אין מולין אותו עד שבריא ו
 אילו צינים המעבבים את המילה
 החופה את העצרה ואינו אוכל
 בתרומה אס היה בעל גשור שוקע
 מפני מדאית העין מלולא מע
 את המילה לא מל
 פו ב הלל
 ו אלעזר ו מילים את המשמרת
 ביום טוב ונתמן לתלמה בשבת
 וחכבא אין את המשמרת ביום טוב
 ואין נתמן לתלושה בשבת אבל נתמן
 לתלמה ביום טוב ב נתנים מים
 על צדי שמרים בשביל שיעלו משמים
 את המין בסודרין ויקפפה מעלת
 טתנים ביניה במסנות של חולין
 ונרשין ונרמילין בשבת ו יהוה
 או בשבת ביום טוב בלגן ומעוד
 בחבית ו צדוק וו הכל לוי האוחזים
 ו און שורים את החוליות בפירות
 אבל נותנה לתוך החומץ ואין שורים
 את הכרשנים ולא שופים אותם אבל
 נותן הוא לתוך הכבדה או לתוך ה
 הכלבלה אין כובדין את התבן
 בכבדה ולא תבנה במקום צבוח
 בשביל שירד המין אבל מטיל הוא
 בכבדה ונותן לתוך האבוס ו
 גורפים מלפני הפסס ומסלקים

כאן

הלל

בבוס

XI

2

3

4

מספרם אפילו בעשר לונטיות לא
תאס בידו אבל עשרה בראש
מספרים בלונטיות אחת פניהם יתק
הוליהם און אותם בידים י
סכים ונתת שידך און און
מתדון און יודין לילס און
עושין אפיקטאפון בשלשון
מענין אתה קטן ולא מתדון
אתה שם בשם פרוקסו אונלו
לא יטרם פניוים און יודין חול
ברכוואם בותרפא מתרפא

פרו כבד הלו
שואל אדם מתבין בדין ובר שמו
בלב שלא יאמר וזהו נוסח אשר
מתברר בידות אס אדם בלא
מנת נהיה אילו ויעשה עמו השבון
לאחר השבת וכן ערב פסחים במוחל
שמו להיות בשבת מביח טליתו אילו
החל את פוסחו ועשה עמו השבון
לאחר חטו ב מנה אדם את
אוחיו ואת פופיו ותו מפיו אל לא
מן חמס טעם עם ביוועם בני ביתו
על שנתן ללב שלא יתבון לעשות
בשם וזהו כגון קטנה שם קוביא
מטלס חלשים על קדושים ביום
טוב אמל על שנתן ג לא ישוב
לפועלם שנתן לאס אדם חמס
לשכר לופיסיס סק מחשלין על התוס
לשכר פעלים וקוביא פירות אבל

חכית שני שברה מעילין מענה מוח
שלוש סעודות ואם לא חרים בואו
העילו לכם בלבד שלא יספגו אין סו
סוחטין את הפירות להוציא מוח
משקין אס יראו מעצמן אס חרים
ו יהודה אס לא כלים היריבא מוח
מחור ואם למשקים היריבא מוח אס
חלות וביש שרסקן מערב שבת וראו
מעצמן אס חרים ו לעד מתיר ב
כל שפא בחמים לפני השבת שחיים
אותו בחמים וכל שלא בחמים לפני
השבת מדיחין אותו בחמים בשבת
חזן מן המלוח שישן וקולעים הו
האיספין שיהדותן היא אגמר מלאקס
ג שתר אדם את החבית לא ימנה
בגזות בלבד שלא יתבון לעשות
כלי אין נקבין מעפה של חכית ובר
ו יהודה ור יוסה אן לא יקרינה מערה
אס היתה בקנה לא יתק עליה שעה
לפני שהיא ממרח אבר יהודה מעשה
בא לפי רבן יוחנן בן זבדי בעבואמר
חוש ש און לו מחטאת ו נתון
תב שילתון הבח בשביל שיהא שמח
ואת המים היפים ברי עם בשביל שו
שייבנו ואת העונים בתמן בשביל
שיחמומי ששיר ובלו בידך מהך
בהן ואיט חושש היריב על חר החיטה
שנתון בחמה אבל לא כנגד העם
ה הרוחן במערה אובמי טבירה

בספר

הפדים אין מוסקין לא את השתות לא
את החריבים לפני בהמה בזבחה בין
בזה ר' יהודה מתיר בחריבים בזבחה
ג אין אובסוס את הגמל ולא חוסס
אבל מלעוטים אין מאי דין את העולם
אבל מלעוטים אותו ומחלקים את
במנונים ונתנים מים על גבי המושן
אבל לא גבולים ואין מתקן מים לפני
וברים לפני ימים שבשעת אהל
נתנים לפני ארום ותרגלים לפני
ימים דודסיות ד מתנים ארז
הדילעים לפני הבקרה ואת הגבול
לפני הכלבים ד חרפה אז אם לא חרפה
נילה מערב שבת אסורה לפני שאינה
מזומין ה מפדים נרים בשבת
ונשלים נרים שהן לערך השבת
פוקקים את המאור גזוזים ארז
המטלות ואת המקרה מעשה בימי אמו
של ידוק בימי אבא שארבו בשבת
שפוקו את המאור בשפוחה שחן את
המקרה בגמי ליד עאס ויש בגמיר
פתח טפח ואם לא מדבריקם לעד מ
שפוקים ומחזים וקושים בשבת
חטל מטב שבת מ כב
עירובים פירקא א
גמיי שהיא גביה מעשרים גמיה
מעט ל יתחזא וינו עירוב חרוב
מעט אמות מעט אפסול ענת
הפתח אפילו שהיא חוב מעט

מחשיך הוא לשמור ומביא פירות
בזה כלל א אבא שאול כל שאנינו
ובי באמיתו ורשוי אני להחשיך
עליו ד מחשיכים על התחום
לפקח על עסקי בלה ועל עסקי הנהגה
להביא לו ארון ומכריבים מי שהביא
חללים בשבת לא יפד בהו ישרא
אלא אם כן באו ממקום קדוש עשו
לו ארון ומכרו לו קבר קבר בו ישרא
אם בשביל ישרא לא יקבר בו עלמיה
ה עושין כל עושי המת סכים
ומדחים אותו גלבר שלא יחזו בו
אבה שומטים את הבר מתחמו ומט
ומטלים אותו על החול בשביל שמקח
קושרים את הלחי לא שיעלה אלא
שלא יספיק וכן קורה שני שפוד
סומכין אותו בספסל או בחרובות
המטה לא שיעלה אלא שלא יתספיק
אין מאמינים את המת בשבת ולא
בחול וינאת נפש וכל המאמיץ עט
וינאת נפש הרי זה שופך דמים
פ כ ד הל ה
מי שהחשיך בדרך נתן כסו לנכרי
ואם אין עמו נכרי מוח על החומר
הבעלים והחייטסו מטל את הבלים
המטלים בשבת ושאינו מטלים
ממיר חבלים ומסקים חפלים ב
מתוך פקיע עמיד לפני בהמה
ומפסדים את הגמיה אבל לא את

אמר

XXI

ב' מותר להקריב לבאר בליל שבת
 פרה ראשה ורובה מביכנים ושומה
 מותר להקריב כל שהיא בליל שבת
 בפנים ג' ד' הודיה או חנה בית
 פאנים אמרו לו לא יאמר בית מי
 סאתים אלא כגון בקרפת אבל לא
 היה דיר או סתר או חצר אפילו בית
 חמישית כורין או בלע שנת כורס
 מותר מותר להקריב כל שהיא ג'
 בליל שבת בפנים ד' ר' יהודה
 א' אסר הנה דרך הרבים מפסקה
 וסלקה ליעדים וחכמי ארבי
 ערין אחד כגון הרבים וכו' והחזין
 ערין להם פנים אגל לכו' והחזין
 ערין וכו' וכו' ג' וכו' וכו' עשה
 טפחים וכו' ר' עקיבא ר' יהודה
 בבאין אין עושין פנים אלא יסוד
 הרבים בליל וכו' עושין חומה
 גבוהה עשרה טפחים ה' ועוד
 אמה והתקן כגון ארבעה וכו' ע'
 שהיא שבעים אמה ושתיים על
 שבעים אמה ושתיים מקפולת
 גבוהה עשרה טפחים מעלולים
 בתוכה בליל שהיא בה בית דיר
 או שהיא סמוכה לעיר ו'
 הודיה א' אפילו אין בה אלא כור
 ושמן ומערה מעל טלין בתוכה
 ו' עקבה או אפילו אין בה אלא
 אחת מעל טלין בתוכה

בליל שהיא שבעים ושתיים על
 שבעים ושתיים ז' ו' א' א' א'
 אסר הנה ארבעה יאמר על רובה אפילו
 שהיא אחת אין מעל טלין בתוכה
 ר' יוסה אום אפילו ארבעה בשנים
 בתוכה מעל טלין בתוכה ה' א' א'
 אילען שמעתי מר' אילען אפילו
 כבית כדורין שמעתי מר' אילען
 ששכח אחד נקדו ולא ערב בתוכה
 אסרו מלתכנסו וכו' וכו' א' א'
 להם מותר וכו' שמעתי מר' אילען
 בער קבנים בפסח חזיתו על כל ג' א'
 חזק שחילו חזר ולא שאלתי
 פ' ג' הל' ח'
 בכל מערבין ומשתתפים חזין מן המים
 וכו' המלח הכל נלקח בנסוק מעשר חזין
 מן המים וכו' המלח הנכחד מן המים
 מותר במים וכו' המלח מערבין לחם
 בין ה' ו' שרף בתרומה סומכס אלא
 בחמין לבית הכפרס ר' יהודה א'
 אף בין הקברות מפני שהיא אכילה
 לחזין אכל ב' מערבין במים
 במעשר ראשון שניטלה תרומה
 ומעשר שני והקדש שניטלה תרומה
 בחלה וכו' וכו' א' א' א' א'
 במעשר ראשון שלא נטלה תרומה
 ולא מעשר שני והקדש שלא נטלה
 השולח את ערובו ביד חרש שומע
 וקטן או ביד מי שאינו מורה בעתו

2
 3
 4
 5

חמשים דורות ויהיה שנת
 א שלוש חמשים של שני שנים
 ו מי שהיה במרחק ואמר לבני
 לערב לו במערת במערת לעת לו במ
 במרחק אם יש ממנו לביתו אלפיס
 אמה לערובו יתר מיכאן מתוך
 לביתו ואסור לערובו לערובו א
 אלפיס אמה לביתו מיכן מתוך
 לערובו ואסור לביתו הנותן את ערובו
 בעצמה שלעו לא עשה כלום אם
 נתנו חוץ לתחום מה שנתן בר הוא
 מפסיד ה אנשי עיר גדולה מה
 מה ליכס את כל עיר קטנה אנשי עיר
 קטנה מה ליכס את כל עיר גדולה מי
 מי שהיה מעיר גדולה ונתן את ערובו
 בעיר קטנה או מעיר קטנה ונתן את
 ערובו בעיר גדולה מה לך את מילה
 וחוצה לה אלפיס אמה ט אלפיס
 ר עקיבה אין אתם מודים לי בנותן
 את ערובו על פי המערה שאין לו
 במקום ערובו אלא אלפיס אמה
 ואמר לו אימתו בוכן שאין בזה
 דורות אבל אם יש בה דורות מה לך
 את כולה וחוצה לה אלפיס אמה
 ומצא קל בתוכה או מעל גביה ומח
 שאמרו נותנין לו אלפיס אמה
 שאפילו הוא סוף מדינתו כל זה
 במערה פו הל ט

אמר לו

היה שנת

מי שנים

י שנים מי שנים
אלפיס אמה

ששקטו בטורקלין אחד בית שמיא
 ערב כל חבורה חבורה וביהלל
 ערב אחד לכולם מודים שמקיען
 שמים בתורים או בעלות שחן ער
 ערבין ערב כל חבורה חבורה
 חאמים השותפים שחן אוכלין על
 שולחן אביהם ושינים בבתיהם שחן
 ערבין ערב לכל אחד ואחד לפיכך
 אם שכח אחד מהן ולא ערב ביטול
 רשותו אימת בזמן שחן מוליכין
 את ערבין למקום אחד אבל אם
 היה שרב באילן או שאין עמחן
 חורים בקער אינו ערבין למעט
 חמש חצרות פתוחות הלחופ
 פתוחות למבואי ערבין בחצרות
 האשפתות במבואי מותרין בחצרות
 האסורים במבואי האם נשתתפו במבואי
 מותרין כדוכן עליהן בחצרות ונשתתפו
 במבואי שכח אחד מכל החצר ולא
 ערב מותרין כדוכן וכן מבואי
 שכח אחד מהם לא נשתתפו מותרין
 בחצרות ואסורין במבואי שהגביר
 לחצרות בחצרות לבנים ט שתי
 חצרות חלפים מהן ערב הפנימית
 ולא ערב החיצונה הפנימית מותרת
 והחיצונה אסורה ערב החיצונה
 ולא ערב הפנימית שתיחן אסורות
 ערב חלצניה וזו לעצמה חמורת
 בפני עצמה וחמורת בפני עצמה

שחן ער

מן הפנימית
 ולא ערב
 שתיחן
 אסורות
 נהגו את
 ערבין
 בניקום אחד
 שלא אחד

ועקבה אוסר את החיצונה שחורה
 הרגל אוסרתה ומכס אוסר את דרסת
 הרגל אוסרת י שכח אחד מן ה
 החיצונה ולא ערב הפנימית מותרת
 והחיצונה אסורה מן הפנימית וכן
 מותרת חיצונה ולא ערב שתיחן אסורות
 אסורין של חורים אינו ערבין לעצ
 פרק ו הל'
 חלון שבין שתי חצרות ארבעה על
 ארבעה בתוך עשרה מערבין שנים
 אם ריעו מערבין אחד פחות מארבעה
 על ארבעה או למעלה מעשרה מערבין
 שנים אין מערבין אחד ב כותלבין
 שתי חצרות גבה עשרה רוחב
 ארבעה מערבין שנים ואין מערבין
 אחד היו באשן פירות אלו עולים
 מיכן ואכלין בלבד שלא יורדו למען
 נפרץ הכותל על עשר אמות מערבין
 שנים אם ריעו מערבין אחד מפני
 שהוא כפתח יותר מיכן מערבין
 אחד אין מערבין שנים ג חריץ
 שבין שתי חצרות עמוק עשרה
 רוחב ארבעה מערבין שנים ואין
 מערבין אחד אפילו מלאקש או תבן
 מלאקש עבר או חירות מערבין אחד
 ואין מערבין שנים ד נתן עליו
 כסר שהוא רוחב ארבעה טפחים
 וכן שתי כנוריות חכנר זו מע
 מערבין שנים אם ריעו מערבין אחד

מיכן ואכלין
 ואילו עולין



כאמר והוא שיש מערבין בו טעם אחד
 מעותו לחנות או לחם כד שזכה
 לו בערוך וכו' ר' אלעזר וחכמי לאו
 לזמנותיו מידים בשאר כל הארס שנת
 למעותו שאין מערבין לו לארס אלא
 לדעתו א"ר יהודה במי דברים א' בערות
 המזנים א"ל לא בערותי הערות
 מערבין לדעתו ושלח לדעתו לפי שזכר
 לארס שלא סמך ואין חכמים לו
 פ"ח ה"ה

כאמר משתתפין בהחומים מפיח את
 החבית האוב הרי זה לכל בני עיר כלמי
 שילך לבית האבל או לבית המשתה כל
 מי שיקבל עליו מבעוד יום מותר משח
 משח שיכה אסור שאין מערבין משח
 משתתפין ב כמה הוא שיעורו
 מזון שתי סעודות לכל אחד ואחד מוחזק
 לחול אבל לא לשבת וכו' ר' מאיר ו
 יהודה א' לשבת אבל לא בחול ואלו כ'
 מתבוננים להקל ר' יוחנן בן ברוקה אוב
 מכבד בפוטיון מארבעסאין בשלע
 ו שמעון א' שתי ידות לכבד משלש
 לקב חגיגה לבית המנוגע מחמי חגיגה
 כד לפסול את הגוייה ג' אנשי חומי
 ששכחו ולא ערבו כל שגבזה עשרה
 טפחים במרפסת פחות מיכן בחיט
 חלית הבזר והשלע שחן בבוהץ עשה
 טפחים במרפסת פחות מיכן בחיט במי
 דברים אמרים בסמוכה א"ל במרפסת

פחות מיכן מערבין שנים ואין כ'
 מערבין אחד ה' מתבין שבין שתי
 חצרות גבה עשרה טפחים מערבין
 שנים ואין מערבין אחד אלו נאמרו
 מיכן ואילו מאכילין מיכן נתמעט
 התבן מעשרה טפחים מערבין אחד
 אין מערבין שנים ו כיון משתתפין
 במבוי מביח את החבית ואמר הרי
 זה לכל בני המבוי ומזכה להם על
 ידי בני הבית הגדולים ועל ידי עבדו
 ושפתתו העבדים ועל ידי אשתו
 אבל אינו מזכה על ידי בני הבית הג'
 הקטנים ועל ידי עבדו ושפתתו ה'
 הנכרים מפני שידן בידו ו
 נתמעט האוכל מוסר ומזכה אותו
 עריך להודיע ומספיק עליהם מוסר
 ומזכה ועריך להודיע ה' כמה
 הוא שיעורו בזמן שהן מרובים
 מזון שתי סעודות לכלם בזמן שהן
 מועטים כצד צדית להודיע את שפת
 לכל אחד ואחד ט' א"ר יוסה
 במי דברים אמרים בתחילת הערות
 אבל בשירי הערות כל שהוא לא
 אמרו בחצרות אלא כדו שלא ל'
 לשבח את התינוקות ו בכל
 מערבין ומשתתפין חוץ מן החמים
 וכן המלח וכו' ר' אלעזר ה' יהושעא
 כד הוא עירוב אפילו מאפה סאה
 והיא פרוסה אין מערבין כד כבד

11

11

2

1

6

ל' 11

10

הקנים בשבת אמרו לו מפני שלא
 היה כשר עור ה כסוס טרא יזה
 שהיה למעלה מן היסודין מלמדין ממנה
 בשבת אלא אסבן עשו לה מחיצה
 גבוהה עשרה טפחים בין מלמדין ובין
 מלמטין וכן שתי כסוס טראות ה כ
 למעלה מן פנה עשו למעלה ולא
 לתחתונה שהיה סמכות עו שיעשו
 ט חיצו שהיא פחותה מארבע
 אמות אין שופכין לתוכה מים בשבת
 אלא אסבן עשו לה עקה מחוקת
 סאתים מן הקב למטין בין מבפנים
 ובין מבחוץ אלא שפכוהו עירך לי
 ליקמו ומבפנים אינו עירך ליקמו
 ר אלו עור בן יקב אוב ב"ב שהיא
 קמור ארבע אמות בר שות הדבס אין
 שופכין בתוכו מים בשבת מחכ אב
 אפילו גזעו מאה אמה לא ישפך
 עליו הביב אבל שופך הוא על הגג
 והן יורדין למיב החיצו ואכסדרא
 מיצטרפין לתוך ארבע אמות שתי
 דרוטאות חכבג הו מקצתן עשו
 עקה חזק עטן לא עשו עקה את
 שעשו עקה מתרין ואת שלא עשו
 עקה אסורין פ"ד הל ט
 כל גבות העיר רשות אחד
 בלבד שלא יהיה גג גבוה עשרה או
 עמוף עשרה דברי ר מאיר מחכ אב
 בלאחד ואחד רשותו בפני עמו ב

אפילו היא גבוהה עשרה טפחים
 בחצר אינה סמוכה ל שאינה חוקה
 עשרה טפחים ד הנותן את עירונו
 בבית שער אכסדרה ומיפסת אינו
 עירוב והדר שם אינו אוסר עלו בית
 התבן בית הבקר בית העצים בית האוץ
 האוירות הרי זה עירוב והדר שם האוסר
 עליו ר יהודה או אסאן שם תפוסת
 ר שלב על הבית אינו אוסר עליו ה
 המיח את ביתו והלך לשבת בעיר
 אחרת אחד בכרי ואחד ישראל הרי
 זה אוסר דברי מאיר ר יהודה או אינו
 אוסר ר יוסה או בכרי אוסר ושם אינו
 אוסר שאין דרך ישראל לרא בשבת
 ר שמעון ור אבא ר הניח את ביתו
 והלך לשבות אצל ביתו באותה העיר
 אוסר שכבר היסיע מלכו ר בור שכן
 שתי חצירות אין ממליס ממט בשבת
 אלא אם כוונת לו מחיצה גבוהה
 עשרה טפחים בין מלמטין ובין ממטין
 הונו א רבן שמעון בן גמליא בית שמי
 או מלמטין בית הלל אוב מלמטין א
 ר יהודה לאתהא מחיצה גבוהה מן
 הכותל שביניהם ו אמת המים
 שהיא עוברת בחצר אין ממליס מים
 ממנה בשבת אלא אסבן עשו לה כ
 מחיצה גבוהה עשרה טפחים בכניסה
 ובצינאה א"ר יהודה מעשה באמת
 של אבן שהיה ממליס ממנה על פי הו

כ"ז מלמטין

ה"ד דברי ר מאיר מחכ אב

הוא שם

ר שמעון א אחד הגבות ואחד החוט
 החצרות ואחד הקרפפות לילים
 שאבותו בתוכה אבל לא לילים
 ששבתו בתוך הבית ג גג גדול
 סמוך לקטן הגדול מותר הקטן ו
 אחד קצר גדולה שפניו לקטנה
 הגדולה מותרת והקטנה אסורה
 מפני שהיא ספיחתה של הגדולה
 ד חצר ששפירנה לרשות הרבים
 הטכנים מתוכה לרשות היחיד או
 מרשות היחיד לתוכה חניב דברי
 מאיר וחכם אם מתוכה לרשות הרבים
 לתוכה פטור מפני שהיא ככרמית
 ה חצר ששפירנה משתי רחוקות
 וכן בית שניפריץ משתי רחוקות
 וכן מבואי טניטלה קורתו או
 לחירו מותרין באותה שבת ואסורים
 לעתיד לבוא אסורים באותה שבת
 ו הבונה עליה על גבי בתים
 וכן גשרים מפולטים מעל גגות
 תחתיהן בשבת דברי יהודה וחכם
 אוסרין ועוד צמר יהודה מעבין
 למבוי המפולש וחכם אוסרין
 פו י הל ט
 המוציא תפלים מכניסן חזן וזבן
 במלואו או שנים שנים במי תרים
 אמורים בישנות אבל בחודשות פטור
 מצאן עבדים או כרובות מחשין
 עליהם ומביאין ובסכנה מכסין והן

ב ר שמעון אומתנן לחבירו
 שהוא שבע לחצר החיצונה וכן בני
 נתנו לחבירו וחבירו לחבירו אפילו
 מאה ר יהודה א נתן אדם חבית לחבירו
 וחבירו לחבירו אפילו חזן לתחום אמו
 לו לא תשלך ח חצר מגלי בעליה ג
 הקורא בספר של האיסוריה נתגבל
 הספר מידו גללו אע"פ היה קורא אש
 הגב ונתגבל הספר מידו ען שלא
 היציע לעשרה טפחים גללו אע"פ
 משהיציג לעשרה טפחים הופס על
 הכתב ר יהודה א אפילו אין ממולקין
 מן החצר אלא מלוא החוט גללו אע"פ
 ר שמעון א אפילו בארץ עומה גללו
 אע"פ שאין דבר משום שבת עומד
 מפני כתיב הקורטו ד היו שלפני
 החלוק נתגבין עליו וטולק ממנו בשבת
 עומד אדם ברשות היחיד ומטלטל
 ברשות היחיד ובלבד שלא יצא חוץ ויטלטל
 לארבע אמות לא יצא אדם ברשות
 היחיד ויטולק ברשות היחיד וכן לא
 מרקו יהודה א אדם שותל שרוקו בפיו
 לא יחלף ארבע אמות ען שירוק ה
 לא יצא אדם ברשות היחיד וישנה
 ברשות הרבים ברשות הרבים וישנה
 ברשות היחיד אלא אם כן היכנס
 ראשו ורובו למקום שהוא שונה וכן
 בנת קולט אדם מן המוחילה למטה
 מעשרה טפחים מזה צנור ומקלמקום

ברשות הרבים

ברשות הרבים

הוא שם

ושותה ו בור ברשות הרבים וחוליתו
גבוהה מצערה טפחים חליון שעל
גבו טמלים כמעט בשבת ו אשפות
ברשות הרבים גבוהה עשרה טפחים
חליון שעל גבו טפחים בתוכה מים
בשבת ו אולן שהוא מסך על הארץ
אם אין נטפו גבוה מן הארץ שלושה
טפחים מטילין תחתיו שרשיו ג
גבוהין מן הארץ שלושה טפחים
לארבע עליון חולית שבמקצה וחליון
שבפירצה ומחילת אין נטפין בהן
אלא אם כן היו גבוהין מן הארץ ט
לא יעמוד אדם ברשות היחיד ופתח
ברשות הרבים ברשות הרבים ופתח
ברשות היחיד אל אדם כן עשו לו
מחיצה גבוהה עשרה טפחים וברו
מאיד אחר מצערה בעוק טפחים
שהיה ברושלים שהיו נטפין ומחיצתן
את המפתח בחליון שעל גבי הפתח ו
יוסדו או שוק של עמרים היה
גב שיש בו אשור ג' וס' טראר אלעז
אוסר וד יוס' מתיר אמר לען מצערה
בבנסת הגדולה שבטיביריה שהיו
טהגין בו חמ' עד שבעה רבן גמלו
הדקנים ואסרו להס' יוס' או אסרו
היו נוהגין בו והיתירו להס' יא נט
הנצד נטלים בו במקדש אבל לא
במדינה המונח באן וכאן אסרו וס' ו
או המונח במקדש והמנצד ממדינה יב

מחיצתן עיר התחתון במקדש אבל
לא במדינה חליון באן וכאן אסרו
ו יהודה אה עליון במקדש והתחתון
במדינה יב מחיצתן גבוהה במקדש
אבל לא במדינה כמחילת באן וכאן
אסרו קוטרם נמנה במקדש אבל
לא במדינה כמחילת באן וכאן אסרו
חומתים גבוהות במקדש אבל לא במדינה
אם בבלי באן וכאן אסרו יד כחן
שלקה בארבע עומד עליו גמ' ב
במקדש אבל לא במדינה אם להוציא
דם באן וכאן אסרו יב בוקים מלא
על גבי הכבש בשביל שלא יחליק
וממלים מבין הגולה בג' בשבת
מסר הגדול ומבאר תקד בית טוב
י שרץ שנימיטא במקדש כחן
מוציאו בה מינו שלא ישהו חמ' וס' וס' וס'
דבריו יוחנן בן ברוקה וד יהודה אס'
בעבת שלעז שלא להרבות את הט'
הטמאה יב מאיכן מוציאין
אותו מן ההיכל ומן האולם למזבח
דבריו שמעון בן גנסור עקיבה יא
מקום שחייבין על דיוט בית ועל
שגרתו וס' משם מוציאין אותו
ושאר כל המקומות כופין עליו ומסקרו
ו שמעון או מקום שהיתרו לך חכמ'
משלך נתגולך אל אמשום טבורת
חמ' עירובים

12

13

14

15

ס' גמ' וס' וס'

אב

בב' וס' וס'

ושב שורפים ו יבן צמליון חוליס
 מאכלים כל ארבעת ימים כל חמשה
 ושורפים בתחילת שש ו ד חמשה
 סוף הכתובים מימים שלבתיים לא
 נמצא מלשון אתה בשר לית שמה
 ביד הטובאה עם הבשר לית שמה
 כאב הטובאה עם על פירותיך לית שמה
 על הטובאה ה הוספת עקבות
 מימיו שלבתיים לא נמצא מלשון
 אתה שמן שניפסל בטבילת עם
 שניפסל בטבילת עם על פירותיך
 לית שמה ט ז אור מלשון
 לית ששורפים טו טז טז טז
 הטובאה בפסח א לית שמי אינה היא
 המזה מזהר לית ש ה הוטע שש
 חלצתה מלשון על מה חלצת
 על המזהר על שפאית שד לית ש
 אס מישתחו לית ש חלצתה
 ה יח טעא שתיים כאות
 פ ר ה ט
 כל שש שהאמת לאכל מאכל
 לית ש ולית ש עפות כסוד לית ש
 וטע בתיית עבר וטע אסר בתיית
 לא יסיק ב טע ו כרסו יח טע אס
 אין ביער חמץ אלא שרפה וחמץ
 מפר וטע לית ש אומטיל לית ש
 חמץ של עברי שער עליו הפסח טע
 בתיית וטע שר אסר ש לית ש
 לית ש טע לית ש ישר על חמץ

טעא

פסח פ ר א
 אור לארבעה עשר בודק את חמץ
 לאור הע כל מקום שאין מכניסין בו
 חמץ אינו צריך בדיקה ו לית שמה
 שתי שורות במתקן במקום שלבתיים
 בודק בית שמי א שתי שורות
 על פני בהמיתות בית הלל א שתי
 שורות המיינות שהן על ינות
 ב אין חמץ שין שמה אחרת
 מבית לית שמי מקום למקום אסור
 מחצית לחם או מעד לעד אין
 לית שמי ו והיה אסור
 אור לארבעה עשר בארבעה עשר
 בשורת שש עתה יעוד חמץ אסור
 לאבד בארבעה עשר יבדק
 בארבעה עשר אם לא יבדק בארבעה
 עשר יבדק בטע המועד לאבד
 בטע המועד יבדק לאחר המועד
 ומה שהאמת שיר יבדק בארבעה
 כדו שלא יצו בדיקה אחרת
 ד וטע א אוכלים כל חמש
 ושורפים בתחילת שש ו יהיה אס
 אוכלים כל ארבעת חמץ כל חמש
 ושורפים בתחילת שש ה ועד
 אסו יהיה חלות שלטוח פסלות
 ומזכות על גג האס טע חלומן
 פסלות בלית ש אוכלים חמץ
 אחר חמץ חמץ לא אוכלים א
 שורפים חמץ שתיים חמץ חמץ

טעא

לשון

ויטו ויתנו על מצבתו מפני שהן נח
 מחמיצות ו אין נותנין את הקמח
 לתוך החרסית ולא לתוך חרדל אם נתן
 יאכל מצדו מאד אוסד אין משליך
 את הפסח לא במשקל ולא במי פחות
 אבל סכים ומעלין אותו בהן מיתש
 מיתש מישור של חמנוס ושפס מפני
 שהן מחמיצים פ"ג הל' ו
 והל' ענבים בפסח כמות
 הכלי שזר המדי חומץ הארומי ו
 ויתום המצוי זמן של ענבים חמין
 של טבחים וקולן של סופרים ו אליו
 אוס אף טפול נשים וה הכלל כל
 שהוא מן דגן הרי זה עזר בפסח
 הרי אלו באזהרה בהם מיתש כח
 ב בינק שבסידקי ערובה אם יש
 כזית במקום אחד הויב לביע פחות
 מיכן בטל במיעוטו וכן לענין הט
 הטמאה אם הקפיד עליו חויצן אם
 ריחה הוא בקומו וריח הוא כעריסו
 בינק חורש אם יש בו יא בו שחמיצין
 הרי זה אסור ג מיס מפרישין
 תלת טמאה ביום טוב ר איעו א
 אל תקרא אלה שסעד שאפיק בתורה
 או תכל ליצנים אר החושע לא והוא
 חמץ שמוזהרים עליו בל יראה כל
 ויטא אל אפר עשה ומנחה ער הנת
 ואם החמיצת החמיצה ד וכן
 צמליו או שלוש נשים לשות כאחת

לאחר הפסח יצו בהנחה וישאל
 שהילוח את הטכר על חמין לאור
 הפסח מותר בהנחה חמין שפליה
 עליו מפולת הרי הוא כמטערו בשמיעון
 בן צמליו אוס כל שאין הכלי כולו חפץ
 אחריו ג האוכל תרומה חמין בפסח
 משליקין וחושש מיד פטור טן
 חתשעמין ומדמי הענים ד והלו
 דברים שאוס יראתן ודי חובלנו
 בפסח בחטים כשעורים וכוסמס
 ובשולת שועלוב שיפך וכו' וכו' וכו'
 ראשון שניטלה תרומתו וכו' וכו' וכו'
 והקדש שניפוד הכהנים בזה להנחה
 אבל לא בטל ולא במיעוט ראשון שלא
 נטלה תרומתו ולא במיעוט שני והקדש
 שלא נפוד חלות תורה הקדש נוד
 עשאן לעצמו אינו יראתן למכור
 בשוק יראתן ה ואלו ידקות שאוס
 יראתן חומט בפסח בחות בעלשים
 והמלה ובח חבוסה ובמדי ויעאן
 צוק בין לחים בין כמי שין אבל לאכוסין
 ולא שריחים ולא כוס שלים מייכטופים
 בכית וירטאן בקלח שלחן בזמאי
 ובמיעוט ראשון שניטלה תרומתו וס
 לעיני שיש והקדש שניפוד ו
 אין שמים אתה מוסין למינותלים
 אבל חולטין אתה אשה לאתשר את
 המוסין שותל בזה לערוץ אבל שפה
 היא על בשרה כשלא תיעוס אדם

8

111

2

3

4

ועד כשהתחיל ורץ ללארץ ההוא
 כחית ויהיה זה הנהגה כדלית
 אבשר הקדש שביתת וממין כדיתו
 פ"ג הל' ח
 מקום שנתנו לעשות מלאכה בערב
 פתחים עד חצות עושין מקום שנתנו
 שלא לעשות אינו עושין מהלך מקום
 שעושין למקום שאין עושין או
 מקום שאין עושין נתנו עליו חומי
 המקום שיצא משם וחומי המקום
 שהלך לשם ואלו שנה ארבע מפני זה
 המחלקות ב' ביצאנו המהלך
 פירות שביעית ממקום שכלו למקום
 שלא כל ארבע מקום שלא כלו למקום
 שכלו חייב לבער ויהודה אי צא חבא
 לך את אמתך ג' מקום שנתנו לעבוד
 בהמה דקה להם מוכרים מקום שנתנו
 שלא לעבוד אינו מוכרים ואלו שנתנו
 אדם מפני המחלקות בכל מקום אין
 מוכרין להם בהמה צפה עליוס ומחיים
 שלמים ושבתים ויהודה מתיר בשבחה
 שבבירה מתיר בסוס ו' מקום
 שנתנו לאכל עליו כליל פסחים ואוכלין
 מקום שנתנו שלא לאכל אינו אוכלין
 מקום שנתנו להדליק אתהר כליל יום
 הביעורים מדליקים מקום שנתנו לה
 להדליק את העץ אינו מדליקים מדליקין
 בבתי כנסיות ובבתי מדרש שנתנו במצואת
 אפוליס ועל גבי החוליס ה' מקום

ואופות בתער אחד זו אחד זו ומכא
 אם שלוש נשים עסקות בבית
 אחת לשה ואחת עורכת ואחת אופה
 ר' עקיבא א' לאכל המשיס ולא כל
 העניים ולא להתמדים שומם זה
 הכלל לטורש בתמדים ה' סיעה
 ושדה האוכלו פטור מידוק ישיבה
 והאוכלו חייב מיתה או והוא אסור
 כדן חגבים מידוק שנתנו עבדו
 סדקו וחבנה ובריו יהודה חת
 אם חבנה האוכלו מיתה או ור'
 הוא סיעה כל שהיכס פופניו כ'
 כאדם שערמדו שנתנו ו'
 ארבעה עשר שחל להיות בשבת
 מבערים את הכל מפני השבת ו'
 ו שאר חכמי א' בזמן ר' אלעזר ב' ב' ו'
 ערוך לו מרומה מלפני השבת חוליס
 בזמן ר' יהודה לישחור אתפסחו
 למול אתבנו ולאכל סיעה ארבעים
 בבית חמיו וטעם שיש לו חמץ בזמן
 הבית אם יכול לחזור ולבער ולחזור
 בזמנו חזור ואם לאו בטל לבו
 ולהעיל מיד הגיס ומיד הקור ומיד
 הדליקה ומיד הפסלות וטל לבו
 וישבות שביתתה שנתנו וחזור מיד
 ח' וכן שנתנו מידו של וכו' וכו'
 שישבחו בשר הקדש שאם עיבר
 העופים שנתנו במקומו ואם לאו חזור
 ושחור לפני הבירה מעני המערכה

מקום



בית מדרש גמילות חסדים של הקדוש אלהים
מחת הנשרים ונתנון פאה לירק
ומחו בירן חכמים

פ ד ה ט

תמיד נשחט בשמונה ומחצה וקרב
בשעה ומחצה ערב פסחים נשחט
בשבע ומחצה וקרב בשמונה ומחצה
בן בחולבן בשבת חל ערב פסחים להיות
ערב שבת נשחט בשש ומחצה וקרב
בשבע ומחצה והפסח אחריו ב
הפסח ששחטו שלא לשמו קרב
והילך חזק שלא לשמו או לשמו ושלא
לשמו או שלא לשמו ולשמו פסח
מיני לשמו ושלא לשמו לשם פסח
לשם שלמים ושלא לשם ולשם לשם
שלמים לשם הפסח ג שחטו
שלא לאוכלו ושלא למסורו לעלים
ולטמאים פסח לאוכלו ושלא לאוכלו
למסורו ושלא למסורו לעלים ולעלים
ולטמאים ולטהורים כשר שחטו קודם
לזנות פסח שחטו בין הערבים קודם
למיד כשר הלביד שהא אחר מים
בזמן עד שירקודם המיד ואם טרק
בשר ד השחט את הפסח על הזמן
ערב בלא תעשה ויהיה זמנו על
הקמח וטמעון או הפסח בארבעה
עשר לשמו חייב ושלא לשמו פסח
ושאר מלה וחסים בן לשמן בן שלא
לשמן פסח ובמזע לשמו פסח ושלא

שנהו לעשות מלאכה בתשעה באב
עושין מקום שנהו שלא לעשות אין
עושין בכל מקום תלמידי חכמים
רבן שמעון בן הלל או תנא להעם
עומן בתלמידי חכמים ויחכם אביהוה
עושין מלאכה בערבי פסחים עד
חצות ובליל אין עושין כל עקר
בלילה בית שמי אסורין ובית הלל
מתירין עד שתבו החמדי ורמאי
אזל מלאכה שהתחילה קודם לארבעה
עשר גמרה בארבעה עשר אבל לא
תחילה פתחילה בארבעה עשר אף
על פי שהיא יכול לגמרה וחכמים
שלוש אומניות עושין מלאכה בע
בערבי פסחים והחייטם הספרים
הכובסים ורסי מרבי יחודה או אף
הורגנים ה מושכים שובבים
לחטובים בארבעה עשר תרנגולת
שפחה מחודין אותה למקומה ואם
בנה מושבין אותה מותרת ערפן
מותרת רגלי בהמה בארבעה עשר ומזע
מקלים לערדים שלבים ומביאין כ
מים מבית האמץ אף על פי שאין
לערך המזע ט ששה זכרים
עשה אנשי חינו על שלשה מחנות
ועל שלשה לא מחו בירן אלו שלא
מחו בירן מוכרים וקלים בכל יום
וכרבים את שמע וקודים תודים
לפי העמד ולא מחו בירן אלו שמחו

השנה שלא כרסן חכמו יהודה או
 בום היה משלא מדם התעוררתו ורסן
 וריקה אחת על צדי המזבח ולא הווי
 לחכמים ט כיון מליה ופשיט
 אנקלות שלבדל היו קבועים בביתם
 ובעמדים שבין תולים ומפשיטם כל
 מי שאין לו מקום ליתלות מקלות דקים
 תלויים היו שכומצח על כתפיו וצד
 במקו חבירו ותלה ומפשיטו אליעד
 או ארבע עשר שחל להיות בשבת
 מצח את ידו על בנת חבירו ויד חבירו
 על כתפו ותלה ומפשיטם י קדעו
 היו ציאו את אמרו נתק במעסוהן
 והקטרו על צדי המזבח וצאת בת
 הראשונה וישבה לה תבית שנייה
 בחיל השלישית במקומה חשיכה
 יצאו ויצאו את פיס חיהם

פר ו

אלודרים בפסח דוחין את השבת
 שחיתתו וירקת רמו ומיחוק קביו וה
 הקטר חלבו אבל גליתו והדחת
 קביו אינו דוחים הרוביבו והבאתו מחוץ
 לתחם וחתיבתו בליתו אינו דוחים ו
 אליעד אסודוחים ב אסר אליעד
 מה אס שחיתו שהיא משם מלכות
 דוחה את השבת אל שחן משום שבת
 לא דוחה את השבת אסלו ו הדשעים
 טוב יוכיח שהיתיר בו משום גלאכה
 ואסר בו משום שבת אסלו ו אליעד

לשמו חייכו ושאר כל הורחים בין
 לשמן בין שלא לשמן חייב חרין
 הקטאת ששחיתו שלא לשמה
 הפסח נשחט בשלוש בתיים שב
 ומחטו אתו כל קהל עדת ישראל בין
 הערבים קהל עדת ישראל נכוסה
 בת הראשונה וסמלת הערוד
 בינעלו ולתות הקורה בקערה והדיעד
 ותקעו הכהנים עומדים שורת שו
 שוכות וירייהם בויכי כסף ותיכי
 והב שורה שכולה כסף כסף וטעה
 שכולה חלב וקבלו לקחו מעורבים
 ולא חייב לדיכים שוליים שמאת
 ינחות ויקרש חנם ו שחט ישר
 וקבל הכהן הפסח נתנו לחבירי
 וחבירו לחבירו מקבל את המלא
 ומחור את הדיקס כחן הקרוב
 איכל המזבח וורקו וריקה אחת
 כגם היסוד ו יצאת בת הדי
 הראשונה ותכנסה שנייה יצאת
 שנייה ותכנסה שלישית במעשה
 הראשונה בין מעשה שנייה ושלשית
 קדאן את הל אס צמרו שט ואס שט
 שלש אס עלפי שלא שלש וס
 אימיהם ו יהודה א מימיה שלם
 השלישית לא היגיעה לאתבתיכי
 ישעני מפני שעה ממעשים
 ח במעשה בחול כן מעשהו
 בשבת אלא שהקנים מדוחין את

החבו מתוך פיועד בית נקובתו וועט
את כדעו ואת בני מעו לתוכו
ו מאור רעקובה או כמין בישול
הוא והאלהתו לזונה לו ב אן
עליך את הפסח לאכשפה ולא
באסכלה ר צדק אום מעשה ברבו
גמלא שח לטרי ענדו עאוילד
לנ את הפסח על האסכלה נבנחוס
שיתער וקלות את מקומו נטחמרט
על הזנים חור עליו יתולאת מקומו
נטחמרטבו על הסולת קמוץ את
מקומו ג סכו בשמן שלתענה
אם חבורת חכמים יאכלו ואם
שלושרא אם חו דחונתאם על
דלות את התימן סכו בשמן של
מעשר שירי לא יעשו דמים על
חבורה שאן פודים מעשר שירי
בדושל ד חמשה דברים באים
בטומאה ואינן נאכלים בטומאה
העומר ושתי הלחם ולחם הפנים
וחבוי שלמי עומר ושעירי ראשי
חדשים הפסח שבא בטומאה
נאכל בטומאה שלא בא מטמא
אלא לאכלה ה נטמא לאכלה
הבשר והחלב קיים אינו זוק את
הדם נטמא החלב והבשר קיים זוק
את הדם ובמקדשים אינו כן אצל
פי שני טמא הבשר והחלב קיים אינו
זוק את הדם ו נטמא קהל

כיצד
שואבין
נדיה
ועטשה
עפח
העין
צדקה
ועל

או רבו או שהיו הכהנים והקהל טהור
מעשה בטומאה נטמא מעט הקהל
טהורים עושין את הראשון והטמאים
עושין את השני ו הפסח שנתק
את דמו ואחר כך נדע שהוא טמא
הניץ מרעה נטמא חסות אן העין
מרינה על טומאת חסות אן העין
מרינה על טומאת חסות נטמא טומאת
הטהום העין מרעה ח נטמא שלם
או רבו שופין אותו לפני הבכור
מעני המעכה נטמא מעט חסות
שופים אותו בח ערותיהם על צותהון
מיני המעכה קעקבים שופין אותו
לפני הכהן בשביל יקות מעני חס
המעכה ט הפסח טמא או
שני טמא ושרת מיד נטמו הבצלים
או שמתו תעבר עותו ו שרת בשישה
עשר וינא לבית השרפה ו יחונן
בן ברוקה או אתה ושרת מיד שאון
לו אוכלים העצמות והגדים
תותר ושרפו בששה עשר חל ששה
עשר להיות בשפת ושרפו בשבעה
עשר שאין דמים לא את השבת
לא את חס טוב יא בל הטמא לשור
הגדל יאכל בתי הדך ונראשי חסות
והסחוסים השותר את העניים בפסח
השחר הדו והלוקה ארבעים אבל
המותר בשחר והשותר בטמא אינו
לוקה ארבעים יב אפי שניא

מקצתו חותך עד שמגיע לעצם וקורין
 עד שמגיע לפרק וחותך ובמקד שיש
 קצתו בקופים שאין בו שבירת העצם
 מן האגוז הפנים כלפנים מן האגוז
 ולחץ כלחץ והחלונות וענבי החומה
 כלפנים יג שתי חבנות שהיו
 אוכלות בבית אחד אלו הופכים את
 פניהן הן ואוכלין ואלו הופכים את
 פניהם הן ואוכלים והמיוחד באיבע
 כשהשמש עומד למזרח קופץ את
 פניו ומחזיר את פניו עד יחזיקאמגע
 אצל חבנות ואוכל המלה הופכת את
 פניה ואוכלת פ' ו ה' ו
 האשה בזמן שהיא אובדת
 בעלה שחט עליה אביה שחט עליה
 בעלה ואכל משה בעלה הלה רגל
 הראשון לעשות בבית אביו שחט על
 עליה אביה שחט עליה בעלה האכל
 ממקום שהיא חיה יתוס ששחטה
 עליו אפיטרופים יאכל ממקום שהוא
 חיה עבד של שתי שותפים לא יאכל
 משל שניהם משחטו עבד ומצוין
 חורים לא יאכל משירבו ב האמר
 לעבדו יאושחוט על את הפסח
 שחט צדי יאכל שחט עלה יאכל
 שחט צדי ורגל יאכל מן הראשון
 שכתב אמר לו רבו מיני משה
 ילחוט צדי ורגל יאמר אם צדי
 אמר לו רבו צדי של ורגל שלו ואם

עלה אצל לוי עולה של וצדי של שם
 רבו מה אצל לוי שיהם יצאו ליתור
 השריפה ופטרופים מצד פסח שתי
 ג האמר לבניו הרי אני שחוט את
 הפסח למי שמעלה עכס ראשון י
 ליה שלם כיוון שהיכנס הראשון
 ראשו ורבו לעיר וכה בחלקו ויבד
 את אחיו עמו לעולם נמנים עליו
 עד שיהא בזכות לכל אחד ואחד
 באינים ומשכים את ידיהם מענו
 עד שישיחוטו שמיען אעד שיחך
 עליו את חוס ד המעשה אחרים
 עמו על חלקו רשם ליתן לו אה שלו
 שהאאוכל משלו ומן אוכלין משה
 ה וב שראה שתי ראיות שחוטס
 עליו בשבטיו ראה שלוש שחוטין
 עליו בשמיני וכן שומרת יוס כנס
 יוס שחוטין עליה בשמיני ראית שני
 ימים שחוטים עליה בשלושי חוס
 שחוטין עליה בשמיני ו אין
 שחוטין את הפסח על החוד דברי
 ו יהודה ריוסה מתיר אפילו חבונה
 שלמאה ואינו יכולים לאוכל כבית
 אין שחוטים עליהם ואין עישון
 חבנות נשים ועבדים וקטנים ז
 האוט והעפרה בלכותי שהביחוהו
 להוציא מבית האמרים החולה והבן
 שהן יכולין לאוכל כבית שחוטין
 עליהם בפני ענין שלא יביאו לוי

באמרי

על שם

ויררו יסוד דוחים את השבת ד הפסח
 שבא בטמאה לא יאכל ומטובים
 חמת נדות וירדות אם אכלו פטורים
 ו אען פוטו את על בראת המקדש
 ה מה בק פסח מצרים לפסח דורות
 פסח מצרים מקחו מצד שר וטעון
 הנייה ואגרות אחר על המשקוקומל
 שתי המזוזות ואל כל בחיפון לילה
 אחד ופסח דורות נחת כל שבועד
 ו צבר יהו שיע שמינותי שמינות
 הפסח קדשך ותמורת הפסח אינו
 קדש אוק לי לפרש צבר יקדש אמי
 אפרש את הפסח שמינות קודם
 לשמינות הפסח וירעו עד שיסמאכ
 ומכר וביא ברמיו שלמים וכן משנתו
 לאחר הפסח צירא שלמים וכן משנתו
 ו המפריש נקבול לפסחו או וכר
 בק שתי שנים וירעו עד שיסמאכ
 ומכר הפלורמיו לעדה המפריש פסחו
 ומת לא יביאנו בני אחריו לשפסח
 אלא לשם שלמים ה הפסח
 שניתערב בזבחים וירעו עד שיסמאכ
 ומכר וביא ברמי הפכה שבחן כ
 טפין זה וזמי ממין הפכה שבחן
 ממין זה הפסח חמות מציתו טענת
 בבכורותו שמעון או אם תבחרת
 הכהנים יאכלו ט חטוה טאם
 פסחה צמרו לאחד צאובק שושמות
 עלים ותלך ומצאו שחוט מהם לקחו

פסח לפיכך אם אירע פסח
 פטורים מלעשות פסח שני חוץ
 מן המפקח בל שהיה טמא מקדשו
 ה האונן טוב ואוכל את פסחו
 לערב אבל לא בקדשים השומע על
 מנהגות קט בעצמות טוב ואוכל
 בקדשים מ שנתגיי ערב פסחים
 בית שמיא טוב ואוכל את פסחו
 לערב ובית הלל או הפורשמן העולה
 כפור שמן הקבר

אין שומעין
 על פסח
 ויררו יסוד
 דוחים את
 השבת ד
 הפסח שבא
 בטמאה
 לא יאכל
 ומטובים
 חמת נדות
 וירדות
 אם אכלו
 פטורים
 ו אען פוטו
 את על בראת
 המקדש
 ה מה בק
 פסח מצרים
 לפסח דורות
 פסח מצרים
 מקחו מצד
 שר וטעון
 הנייה ואגרות
 אחר על המשקוקומל
 שתי המזוזות
 ואל כל בחיפון
 לילה אחד
 ופסח דורות
 נחת כל שבועד
 ו צבר יהו שיע
 שמינותי שמינות
 הפסח קדשך
 ותמורת הפסח
 אינו קדש אוק לי
 לפרש צבר יקדש
 אמי אפרש את
 הפסח שמינות
 קודם לשמינות
 הפסח וירעו עד
 שיסמאכ ומכר
 וביא ברמיו שלמים
 וכן משנתו
 לאחר הפסח
 צירא שלמים
 וכן משנתו
 ו המפריש נקבול
 לפסחו או וכר
 בק שתי שנים
 וירעו עד שיסמאכ
 ומכר הפלורמיו
 לעדה המפריש
 פסחו ומת לא יביאנו
 בני אחריו לשפסח
 אלא לשם שלמים
 ה הפסח שניתערב
 בזבחים וירעו עד
 שיסמאכ ומכר
 וביא ברמי הפכה
 שבחן כ טפין זה
 וזמי ממין הפכה
 שבחן ממין זה
 הפסח חמות מציתו
 טענת בבכורותו
 שמעון או אם תבחרת
 הכהנים יאכלו ט חטוה
 טאם פסחה צמרו
 לאחד צאובק שושמות
 עלים ותלך ומצאו
 שחוט מהם לקחו

פ ר ה ה
 שיתיה טמא או בדרך רחוקה ולא
 עשה את הראשון מעשה את השני
 שגאו נאנס ולא עשה את הראשון
 מעשה את השני אם בן לילה נאנס
 טמא או בדרך רחוקה שאם פטורים
 מן ההגדרת אלו חייבים בהגדרת
 ב ואי זה האורך רחוקה מן
 המדינות ולחורבנותיה לירוח
 וברו עקביהו אליעזר או מאיסקופת
 העונה ולחורבנותיה לפיכך
 בקד על הלומר לא מפני שהיא
 יחוקה וירי אלא מאיסקופת העונה
 ולחורבנותיה מהבין הראשון לשני
 הראשון אסור בליראה ובלו מצא
 השני חמץ ומיעה עמו בביתו
 הראשון טעון הלל באכילתו השני
 טעון הלל באכילתו וזה חוק טענת
 הלל בעשייתו נאכלים עליו על מיעה

וימנו על שן י ב וכוונת
 חבורת של חמשה חמשה ושל
 עשרה עשרה ממשיכים להם אחד
 מכל חבורה וחבורה וכך הם ארבע
 שנים שנית עבדו פסחיים והמושיך
 לו אחד והמושיך לו אחד זה מכל
 מצד זה עמו אחד מה שוק זה מצד
 עמו אחד מה שוק והוא אצל זה
 בא אצל זה וכך הוא אצל אצל של
 הוא הפסח הזה היך משוכות
 משן וימנו על של ואם שן
 הוא הפסח הזה היך משוכות משן
 וימנו על שן פ ו
 ה יר עבד פסחים סמוך
 לצדקה לא יאכל אדם עד שחמשה
 אפילו ימי שבי שנה לא יאכל עד
 שישב לא יפתחו לו מארבעה כוסות
 שלין אפילו כן וממנו ב סוף
 לובס ראשון בית שני א עבד
 עליוס ואחר כך עבד עליוס
 ובית הלל יום עבד עליוס ואחר
 סבך עליוס א הלא פניו
 מעבד בחורת עד שהוא מגיע
 לפרות הפת הלא פניו מעבד
 חרות ומרוסת את על פי שאין
 חרוסת לימה וליעד כן עבד יא
 מינה ומקדש מביאין צפו ע
 שלפסח ד מן ולובס שני
 וכך הבן שרא אצל יעד בבין אביו

ושמנו אצל של נשתרשן הוא
 אוכל משלו והן אוכלין משלו
 אוכלין עמו ואם פשלהם נשתר
 ראשון הוא אוכל משלו והן אוכלין
 משלהם אין צדעני והן נשתר
 ראשון או ששתר שניהם כאחת
 הוא אוכל משלו והן אינו אוכלים
 עמו ושלם ירא בית השריפה
 ופסחים מלעשות פסח שני י
 א לזה אם אמרו שחמשה על יתן
 וימנו שחמשה הם לקחו שחמשה ואם
 שלהם נשתרשן ראשון והן אוכלין
 משלהם והוא אוכל עמו אצל של
 נשתרשן הוא אוכל משלו והם
 אוכלים אין צדעני והן נשתר
 ראשון או ששתר שניהם כאחת
 הם אוכלים משלהם והוא אינו אוכל
 עמו ושלם ירא בית השריפה
 מלעשות פסח שני יא אמר
 להם אמרו לו אוכלים מן הראשון
 ולא אמר להם לא אמרו לו אין
 אחרים והבנה יב שתי חבורות
 שנית עבדו פסחיים אלו מושכים
 להם אחד והלו מושכים להם אחד
 אחד מה צאל אצל אלו ואחד
 מה צאל אצל אלו וכך הם אחרים
 אצל שלם הוא הפסח הזה היך משוכות
 משן וימנו על של ואם שן
 הוא הפסח הזה היך משוכות משן

11

X1

2

3

4

משן

11

לקראתנו לשלום שמחים בביצוק עולם
 לאכל מצה הפסחים ומזן חובקים אשר
 הביצוקים עליו מן חובקים לרעיונותיה
 לך על האלהינו בן אשה גבילי שר
 ה מתי לוסם שלוש תיך על
 מוונדביע במר אתה חלל חוב
 עליו ברכת שירבין הססות האילו
 אסר ינה לשמות ישנה בנה שלוש
 לרביע לא ישנה אך הפטורים את
 הפסח אפיקימון ישנו מקדמים סאכל
 תכלה יאכלו וחסה אן אם מתמנע
 יאכלו ואם נדמו לא יאכלו ט
 הפסח אחר חצות מטמא את הדיים
 הפסח חנות מטמא את הדיים
 בית ברכת הפסח ופטור את שלוחו
 את שלוחו לא פטר את שלפסח דער
 ו ישמעו וקטבה ו לא חופעות
 ו לא חופעות ו
 חסל פסח ט
 כפרים א
 טבעת ימים קודם ליום הכפרים
 כפרים כהן גדול מביטו לישבת
 הפרוזדון ומתקנין לו כהן אחר
 תחתיו שמה יארע בו פסול יהיה
 אן את אשת אחרת מתקנים לו שמה
 תמות אשתו שנבערו בעד ביתו הוא
 אשתו אמרו לו חכמי אין לדבר סוף
 כל שבעת הימים הוא חזק
 אתה דם ומקטור אתה קטורת ומטע

מלמדן מה נשתנה הלילה הזה
 מכל הלילות שבעל הלילות אנו
 מטובלים אפילו פעם אחת הלילה
 הזה שתי פעמים שבעל הלילות
 אנו אוכלים חמין ומצת הלילה
 הזה כולו מצה שבעל הלילות אנו
 אוכלים בשר על שלח ומבושל
 הלילה הזה סלו על לפי דעתו שלכן
 אכיו מלמדו מתחיל בגנות ומסיום
 בשבח והורשים מארמי אבי אבי
 עד שהוא נמר כל הפרשה ה
 רבן גמלי א כל שלא אמר שלוש
 דברים אלו בפסח לא יצא ידי חובתו
 פסח מצה ומרורים פסח על שפסח
 המקום על בנת אבותינו במצרים
 מרורים על שמדכו המצרים את
 חיי אבותינו במצ מצה על שם
 מצוה לפיכך אבותינו ימים להודות
 להלל לשבח לפאר לרומם לזכר ללבו
 שעשה לנו ולאבותינו את כל הנסים
 האלו והו יאנו מעבודת לחירות
 וטאמר לפיכך הללו ו עד אפן
 הוא אבות שמי אומרים עד אם
 הבנים שמחה וכת הלל עד חלמוש
 למעיינו מים וחנותם בגאולה ו ד
 טרפון יו אשר א נולדות את
 אבותינו מצה והי צענו הלילה הזה
 ואינו חותם ד עקבה און אדיו
 ודי אבותינו ציענו לרגליהם ו באים



עמדו והפגא את עלהינן מהו ויסקין
 אתו עד שמגיע וכן השחיטה ה
 בכל יום ויום את המזבח מקח
 הגביר או שקמך לובין מלפניו וכן
 מלאחריו וכיום הכיפורים מחמת
 וברגלים מאשמורת הראשונה לא
 היתה מקרות הגביר מגעת עד שהיתה
 עודה מלאה מישראל

פר ב הל ה

בראשונה כלמי שהוא רוצה לתרום
 את המזבח תרם בזמן שהן מרחים
 וריעים ויעלים בכבש וליהקודם את
 הבירו לטך ארבע אמות וסה אם
 היו שנים שמים והמזונה יתלהם
 הרביעו ומה הן מוציאן אחת או
 שנים ואין מוציאן אחד במקדש
 ב מעשה שהיו שנים שהם תרים
 ועלין בכבש דתן את המזבח את
 חבירות שברה רבלי וכן שראו בית
 דין שהן באין לירי סכסוך התקינו
 שלא יהו תורמים את המזבח אלא
 בפנים ארבע פמסות היו שם וזו
 הפנים הראשון ג הפנים השני
 מי שחוטמי חקקו מן משן את
 המזבח הפנימי ומי חקקו את
 המזבח השני מנה אים לבש
 הראשונה ושמתי הימים הקדש
 והרגל הוחה והגרה ושמתי הקפעת
 והקדשים והסלת והחובינים והין
 ושלושה עשר וכיסו ד

את המזבח ומקדש את הראשונות
 הרגישו אור כל המים אסר עה להקריב
 מקדש שכן עול מקדש חלק מראש
 ועל חלק בראש ג מסדו חוקים
 מוקמי בית דין וקורין לפניו בסדרהים
 ואומרים אישי כהן עול קרא אתה בפני
 שפא שכתמה או שפא לא למדתה
 עת יום הכיפורים בשחרית מעמידין
 אותו בשער המזרח ומעבדין לפניו
 פנים ואליס וכבשים כרי שהאמרי
 ותלביעבורה ו כל שבועת הימים
 לא היו מתעים ממנו מאכל מילתה
 עת יום הכיפורים עם השכיבה לאהין
 מניחים אותו לאכל חרבה שהמלאכל
 מביא את השירה ה מסדו חוקי
 בית דין לוקמי סהונה הליכמה לערש
 בית אבטיס השביעונה וזכר פקדו
 והלכו להם ואלו אישי כהן עול אנו
 שלוחי בית דין ואנוה שלוחי עור שלוח
 בית דין משביעים אנו עלך במי פ
 ששבין את שמו בבית הוה שאתשנה
 הר סבלמה שאמרנו לך והוא פורש
 ובוכה וחנפוד שין ובוכין ו אמתה
 חסד דור שראס תלמיד חכמים דורשין
 לפניו ואם רגל לקרות קורא ואם לאו
 קורין לפניו ופמה קורין לפניו באות
 וערה ונדבר ברי הימים זכרה בן קטמלא
 פעמים הרבה קריתי לפניו ברגלי ו
 ביקש להענינם פירחי ליה מבס לפניו
 בארבע ערדה ואומין לאישי סחוקול

הית עומד ושמיעה אסיה ציעה וואה
 אומד כדב' מתירין שניה או על פני
 להמחה עד שהאמת הוואת
 הית ב' ומה ערסו לך פנים אחר
 עלה מאור הלכה ומה שהאית המוח
 שחטו אתה תמיד והוויא אתה לית
 קשריפה הוורדו כהו גדול ליתתה
 הטבלה מה הכללית במקדש בלתי
 את תליו טעון טבילה וכל המיטל
 למים טעון קדוש ויום חוליס ג'
 אין אדם נכנס לעזרה ולעבודת
 אפילו שהיה עד שהא טובל חמיש
 טבילות בובים וכלם בקדוש שבית
 הפרוה חוץ מהבדד ו פוסו
 כדון שלבוץ ביט לין העם קדוש
 ורגליו ופטיט יוד וטבל עלה ונסתפג
 הביאו ל בגדי הקדוש ידיו
 ורגליו ה הביאו לו את המיטל קדוש
 ומדק אחר שחיתו על ידו וקבל את
 הדם מדקו נכנס להקטיר ולקטוב את
 הנרות להקריב את הראש ואת האפרים
 ואת החבתים ואת היין ו קטחת של
 שחר היתה קדושה בין הדם לאפרים
 שלבין העצבים היתה קריבה בין אפרים
 לכסבים אם היה כוז גדול וכן או אסתם
 מחמים לו חמים ומטמלים לתוך העינים
 בשביל שתפוג עינתם ו הביאוהו
 לבית הפרוה ובקדושה היתה פרסו לו
 מדון שלבוץ ביט לין העם קדוש
 ורגליו ופטיט יוד עלה ונסתפג

בא"י

בא"י

אם בקעו לפניו עקסה משסורט
 הוושע כדק הילוכו היה קרב ו
 הפנים שלו שיהיה שים לקטור
 באו והפסו רבי עי חרשים עם
 ושנים מי מעלה איברים מוהמט
 לצובח ה תמיד קרב בתשעה
 בעשרה באחד עשר לאפחות ו
 יתר עמלו בתשעה בחגביו אחר
 עלות שלמים הרי עשרה בין
 העצבים בין באחד עשר בתשעה
 ושנים בידם שני מורי עינים לשת
 את העינים ושבבת באחד עשר על
 עמלו בתשעה ושנים בידם שני
 בזכי לצומה שללחם הפנים ושבבת
 שבמך החגביו אחד עלותבל
 בשלמים ו איל קרב באחד עשר
 הכשר בחמשה והקדשים הסלת
 והיין בשנים שנים פרקת בשנים
 וארבעה הראשונה הראשונה
 והרגל בשנים עוקן והרגל עוקן
 בשנים והרגל בשנים החזה והגבה
 החזה באחד והגבה בשנים שתי
 הידות בשנים ושתי הדפנות בשנים
 והקדשים והסלת והיין בשלושה
 שלשה במי וזרים אפרים בקטנות
 העיבור אבל בקרבנות החוד אם
 רצה להקריב מקדש הפטיט
 תיטון שאלו ואלו שמים
 פוג הלו
 ים להם המנוחה מאוואה

הביאו לו בתי לבו וישוקו ש ירו
הגליו יו בשחר היה לבוש פיל
פילוסים של שנים עשר מנה בין העבדים
הגדול של שמונה מאות וזו ד
מאיר והם יו בשחר היה לבוש של
שמונה עשר מנה בין העבדים של
שנים עשר מנה הכל של שנים מנה
אלו נטל מן ההקדש אם רצה
להוסיף מוסף משלו ט בא לו
אעל פרו ופר היה עומד בקהאל
למזבח ראש ודרום ופניו למערב
הכהן עומד במזרח ופניו למערב
וסמך שתי ידיו עליו ונתחזה וכן
היה א אבא השם עותי פשעני
חטאתי לפניך אני ביתי אבא השם
כפר באלימותי לפשעים וחטאתי
שעיתי שפשעתי ושמחתי לפניך אני
וביתי ככ בתור משה עבדך לאמר כי
ביום הזה וגו' וכן ענין אחריו ברוך
שם כבוד מלכותו לעולם ועד בא לו
לירוח העדה לפני המזבח והסגן
בימי חטאת בית אב משטאלו ושם שני
שעירים וקפיהמה סכ ונה שני זבחים
של אשכול עהיו עשאוהו בגלא של
והב מזבח אתו לשבח יו בקדש
עשה שנים עשר דל למז של אהו
בו אלא שנים את הוא עשה מנהג
לכוד של אהו מיניו נופלים בלטה
מנו המלך עשה כל ידות הכלים שליו

הכיפורים של זהב הליני אמו עשוקה
נפרשת של זהב על פתחו של הליני
ואתה היא עשוקה טבלה של זהב
שפרשת טורה כתובה עליה נקנה
נמשו ניסים יד להותיו מזבחין
אותו לשבח יו האלו לזני
בית גרמ לארץ ללמד על מעשה
לחכהפנים בית אביטס לארץ
ללמד על מעשה הקטורת החדם
בן לוי היה יודע פרק בשחר ולא
רצה ללמד בוקמער הארצה ללמד
על מעשה הכתוב על הדאשונים
נאמר וזכר עדיק לבתה ועל אלו שם
רשעים ורקב פיר הל ת
טור בקלפי ודעלה
שני זבחות אחד כתוב עליו לשם
ואחד כתוב עליו לערואל אם שלש
עלה בימי חטאת או איש כהן גדול
הזבחה ימין ואם בשמאלו על האש
בית אב אומר לו אישי כהן גדול הגבה
את שמאלך נתנם עלי שני ש זנים
ואומר חטאתי ושמעתי אק לא
היה עריך לומר חטאתי אלא לוי
הן ענין אחריו ברוך שם כבוד
מלכותו לעולם ועד ב קשר לשון
של זהבית בראש השער המשתחו
העמידו כנגד בית שילוחו הנשחט
כנגד בית שחיתותו באל אעלפח
שני יהוסמך שתי ידיו עליו ונתחזה

כאן

כחן צדו יעלה באמצע חורד באמצע
 ט בכליום כחן צדו יעלה באמצע
 מן הכבוד והיום מן הקדוה של חורד
 ו יחודה או לעולם כחן צדו יעלה באמצע
 ידיו ויבלי מן הקדוה של חורד
 בכליום היו שם ארבע מערכות והיום
 חמש דברי מאיר ויסיא בכליום
 שלושה והיום ארבעו יחודה א בכל
 הם שנים והיום שלוש

פר ד הל

הוינאילו את הכת ואת המזוזה חפן
 מלאות פניו ותתן לתוך הכת הגדול לפי
 גדלו והקטן לפי קטנו וכן היתה
 מידתן נטל את המזוזה בימיה ואת
 הכת בטעמא דמהלך בהלך עד שמגיע
 בין שתי הפרכות המבדילות בין קודש
 בין קודש הקדשים וביניהם אמה ו
 יוסה א לאהיה שם אלא פחותה אמת
 בלבד מן המבדילה הפרוסת להם בין
 הקדש ובין קודש הקדשים ב
 הוינא פחפיה מן הדורים והפנימית
 מן העפן ומהלך ביניהם עד שמגיע
 לצפון והפך פניו לדרום מהלך לשמאל
 עם הפרכות עד שמגיע לארון היגע
 לארון נתן את המזוזה בין שני הבדים
 עבר את הקטרת על צדי עולים וניתמלא
 הבית עשן ויצא ויבא לו כדרך בית כנסת
 מתפלל תפילה קצרה בבית החיצון ולא
 היה מאריך שלא להביע את ישראל

וכן היה אור אנה השם עליה פסעה
 חטאתי לפוך אני וביתי וכח אהרן
 עם קדוהו אנה השם בכר נא יע
 ג שחטו וקבל במיזק אתומו
 נתנו למי שהוא ממדים בן על הדם
 הדביע שבה יכרי שלא יקדש
 נטל את המזוזה ועלה לראש ה
 המזבחה ונתנה ויחד והיניחה על
 הדוד שבצורה ג בכליום ה
 חותה בשל כסף ומערה לתוך של
 הדב והיום חותה בשל זהב ובה היה
 מכנים ד בכליום חותה בשל
 ארבעת קבים ומערה לתוך שלוש
 קבים והיום חותה בשל שלוש
 קבים ובה היה מכנים ו יוסה
 או בכליום חותה בשל ששה ומערה
 בתוך שלוש קבים והיום חותה
 בשל שלוש קבים ובה היה מכנים
 ג בכליום היתה כמדה והיום
 קלה בכליום היתה ידה קצרה והיום
 אמה בכליום היתה ובה מרוק
 והיום ארום דברי מנחם בכל
 יום מקריב פרס בשחזית ופרס
 בין הערבים והיום מוסף מלא
 חפניו בכל היתה דקה יום דקה
 מן הדקה ה בכליום כהמטע
 עולים במזוזה של כבש והדורים
 במערכו והיום עולים באמצעו
 והדורים באמצעו יחודה א לעולם

הראשונה עשר סוכות מיוחדת וכו'
 על משעים רים שבעה ומתנה לכל
 מיל ו ו על כל סוכה וסוכה אלוהי
 צחוק והרי מים ומלים אותו מסוכה
 לסוכה והיו ג' אחריו שבתן שאינו
 מצנע עמו לטק אלא עומד מחוץ
 וזאה את מעשיו ו ומה היה
 עשה חלק לטק שלוהורית חנין
 קשר בסלע חנין קשר בין קרני
 ודחפו לאחוריו ומתגלגל ויורד ולא
 היה מצנע למחצית הקרע שהיא
 מצנעה אחרים איברים באושב לו
 וזאת סוכה האחרונה עד שחושך
 מאמתי מטמאין בתיים משינא לחות
 ודושלים ו שמקורן א משעת דחיותו
 לעוק ח באלו אצל הפרו ואצל השער
 הכי שרפים קרעים ומזנא את אמוריהם
 נעם במים הקטנים על גבי המזבח
 קלען במקלות והוציאן לבית השופה
 מאמתי מטמאין בתיים משינא לחות
 העתה שיען א משינא לחות הארבעין
 ט אמרו לו לכהן ג' ולהגיע שער
 למזבז ומצן הו יודען שהגיע שער
 למזבז ויד באות הו עושן ומצפן
 בפחדין וידעם שהגיע שער
 למזבז ו אמר יהודא חילאסין
 גדולהם לדם שלושות מלים מיושבים
 וכן בית חזרו חולכים מלוחותים
 מלוחותים כדי מלוחותים שהגיע

שני פעור יחס הביפרים מצותן
 שהיו שוחים במראה ובקומה ובדמיון
 ולקחתן באחת אף על פי שאין
 שוחים בשוחים לקח אחד היום ו'
 ואחד לצורך כשירים מת אחד מהם
 אם עד שלא הגיע למת וקחוח
 לשוחי האם משה גדיל מת מביא שנים
 וגדיל עליוהם ככתחילה ב ויומר
 אם של שם מת זה שעה עליוהגל
 לשם יקדים תחתיו ואם שלעוואל
 מת זה שעה עליו הגדיל לעוואל
 ותקנים תחבירה שתי ידועה עד
 שיםפאב וימכר ופלו ומיו לתבה
 שאין חטאת עכור מתהר יהיה
 אום תבואת ועוד אכי יהודה נשפר
 חדם ומות המשתלח מתהמשתלח
 ושפוד חדם ג באלו אצל שער
 המשתלח וסמך שתי ידיו עליו ת
 ותעורר וכן היה אם אמא חדם
 עור פשעו חטאו לפני עמך כי
 בית ישראל אמא חדם ו מסרו
 לוי שהולכו הכל כשרים להוליכו
 אלא שפעשה הכהנים גדולים קבע
 ולאחר מניחים את ישראל להוליכו
 צבד יסרי מעשה והוליכו עד שאם
 שיעפודין וישרהיה ה וכבש
 עושין לו מפרו הדברים שהיו מלשים
 בשער ואמין לו טורחא טורחא
 יקר יושלים מלוחים אותו עד סוכה

שער לזכור

שער לחצר פ"ו הל' א
 באי כהן גדול לקרות אסרו וקרבנו
 בז קורא ואם לאו באס טלת לבן משיל
 חזן הכנסת נוטל ספר תורה ונותנו ל
 לסט והסג נותנו לכהן גדול כהן
 צדי עומד ומקבל וקורא עומד וקורא
 אחרי מות ואז בעשור וגולל את המטה
 ומניחה בחיקו ואומר יותר מימה
 שקדתי לפניכם כתרוב בעשור שב
 שבחומש הפיקודים וקורא על פה
 ומברך עליה שלונה ברכות על התורה
 ועל העבודה ועל ההוראה ועל מחילת
 העון ועל המקדש ועל ישראל ועל
 הסתנים ועל שאר התפילה הוואה כהן
 גדול שהוא קורא ואינו רואה פרוש עיר
 הני שרפים הוואה פרוש עיר הני שרפים
 אינו רואה כהן גדול שהוא קורא לא
 מפני שאינו רואה אלא שהיה
 רוד רחוקה ומלאכת שניהם היתה
 כאחת ב ואם בגדי כהן קרא קודש
 חזן הגליו ופשט ידו וטבל עלה
 וסתפג הביאו לו בגדי זהב לבש קודש
 וחיובתו ג ילא עשה את אלו
 את אלהים שבעת כבשים תמימים
 דברי אליעזר עקשה אומעם השני
 של שחר היו קדישים אבל פרו העלה
 ושעיר הנפש כח וצדה קדישים
 עם התמיד של בין הערבים קידש
 נדיו ודגלו ופשט ידו וטבל ועלה

לראש
 הכנסת
 א"ת
 ג"ת

וסתפג הביאו לו בגדי לבן לבש
 קידש מחזקו ו נכנס לה
 להריג את הקבואת המחתה קידש
 נדיו ודגלו ופשט ידו וטבל עלה
 וסתפג הביאו לו בגדי זהב בגדי
 לבש קידש חזן הגליו ה נכנס
 להקטיר את הקטורת של בין הערבים
 ולהטיב את הנרות קידש חזן הגליו
 ופשט הביאו לו בגדי עשור לבש
 מליים אותו עד ביתו וקטוב עשה
 לכל אהבו שיניא שלום ו כהן
 גדול משתמש בשמחה כלס הווא
 וההדיוט בארבעה בבתות ובמכשנים
 בני ענפת ואבנט מוסק עליו כהן
 גדול השן ואפוח ומעיל וניצב אלו
 נשאלים באורים וחומים ואיטן על
 נשאלים כהן להדיוט אל אלמך
 ובית דין ולמי שנתן הניצב בו
 פ"ח הל' א

וסהכיפורים אסור באכילה ובשתיה
 ברחיצה ובניסוכה ובניעולת השער
 ובתשמיש המיטה המלך חסלה
 יוחזרו את פניהם והחיה תרעל
 את הסניל דברי אליעזר וחכמים
 אסורים ב האוכל ביום הכיפורים
 כמות צית הגסה כמות וכל עיניה
 והשותה כמלוא לוגמו חייב כל
 האוכלים מיני טרפון כמות בית
 וכל המשקום מיני טרפון כמלוא

ואשם ודי מכפרים מיתה ויום הכיפורים
 מכפרים עם התשובה המשובה נעמת
 על עבירות קלות ועל עשהו על לא
 תעשה ועל החמורות היא מילה עד
 שזכו אינם הכיפורים מכפר. ח
 האומר אהטא ואהטא אהטא ואהטא
 ואין מספיקים בידו לעשות תשובה
 אהטא ואינם הכיפורים מכפר אקום
 הכיפורים מכפר עבירות שבין אדם
 למקום ויום הכיפורים מכפר ושבינו
 לבין חבירו אין יום הכיפורים מכפר
 עד שירצה את חבירו. ט את הו
 רישו לעד בן עורה מכל חטאותיו
 לפני ייתגוררו עבירות שבין אדם
 למקום ויום הכיפורים מכפר ושבינו
 לבין חבירו אין יום הכיפורים מכפר
 עד שירצה את חבירו. י זמר עשה
 אשר כסה ויטא לפני מי צאת מי שחורם
 ומי מטור אתכם אביכם שבשמים
 שנחלקת עלכם מים טהורים וטה
 וטהרתם ורואן מקוה ישרא ויגיד
 מקוה מטור את הטמאים את הקבה
 מטור את ישראל

חסלת כיפורים
 פ"ח שקלים

באחד באדר משמייעים על השקלים
 ועל הכלאים ביום ששה עשר בו קורין
 את המגילה ברכים ומתקנים את
 הדרכים ואת החובות ואת מקורות

לזמין האוכל והשתיה אינו מצ
 מועטופים ג אבל ושתיה נעם
 אחר אינו חייב אלא חטאת אחת
 אבל וצעה מלאכה חייב שת
 חטאת אבל אכלים שאינן חטאים
 לאכלה שמה משקים שאינן חטאים
 למעשה שמה עיר אומות פטור
 פטור התינקות אין מענין ו
 אותם ביום הכיפורים אבל מחולק
 אותם קודם לשבת וקודם שמים
 בשביל שיהיו תולים למעשה ו
 עברה שהאריקה מלאכה אומה
 עד שחשב נפשה חולה מאכילין
 אותו על פי בקיים אם אין שם בקיים
 מאכילין על פי עצמו עד שיאמר
 זרי ה מי שאחזן בו ליום לו
 מאכילין אותו אפילו זכרים טמאים
 עד שיהיו עינו מי שנשכר
 שונה אין מאכילין אותו מחוץ
 הבד שלו ור מתנה בן חרש מהו
 ועד זמר בשתיה בן חרש החושש
 בפיו מטמאים בתוכו סם בשבת
 ספן שיהוא ספק נפשיות כל ספק
 נפשיות דוחה את השבת ו מי
 שנפלה עליו מפולת ספק שם הוא
 ספק אינו שם ספק ויסקפק מן
 ספק זכרי ספק ישרא מפקחים
 עליו מצאווה וי מפקחים עליו
 ואם מתניחיהו ו חטאת

המים והעשן כל ימור הדבים ומע
 ומעמיתם על הקברות ויזעין אהעל
 הכלאים ב אמר יהודה בראשונה
 היו עוקרים ומשליכים לפניהם מע
 משרבו עזבו עבירה היו משליכים
 על הדרכים התקנו שיהו מבקרים
 את כל השדה ב בחמשה עשר
 בו שולחנות ישבו במדינה בעשרים
 וחמשה ישבו במקדש מששטבו
 במקדש התחילו למשכן ואת מי
 מששנים לוחם וישד גים ועבדים
 מששחידים אבל לא ילשים ולא יעדים
 ולא יקטנים וכל קטן שהתחיל אבו
 לשקול על ידו אינו פוסק ואין מעל
 מששכן את הכהנים מפני דרכי
 שלם ר אמר יהודה הענין בבור
 בדינה של כהן שהוא שוקל אינו
 חוטא אמר רבן יוחנן בן זבדי לא כי
 אלא שכל כהן שאינו שוקל חוטא
 אלא שהכהנים רודים מקראו
 לצעמן וכל מינות כהן כליל תורה
 לא תאכל הואיל והעומר ושתי הלחם
 ולחם הפנים שלטו היאך הן נאכלים
 ה את עלפי שאמרין אין מששנים
 גשים ועבדים וקטנים אבל אם שקלו
 מקבליים מידם נכרי וכו' ששקלו
 אין מקבליים מידם אין מקבליים מידם
 קיני וביסוקיני ובתוקיני וילדות
 משאת ואשמות אין מקבליים מידם
 זה הכלל כל שהוא נידר ונידב מקבליים

מידם וכל שאינו לא נידר ולא נדב
 אין מקבליים מידם וכהווא מפני
 על ידי עזרה לא לבס ולט לבנות
 לצני ו ואילו חייבים בקלפון
 לחים וישאל גרים ועבדים מששחידים
 אבל לא ילשים ולא יעדים ולא קטנים
 השוקל על יד עבד ועל יד אשה ועל
 יד כהן ועל יד הקטן פטור על ידו
 ועל יד חבירו חייב קולפון אחר ר
 מאי א שני קולפנות נקובים על ידו
 ליתל שקל חייב שני קולפנות ו
 השוקל על יד עני ועל יד שכימועל
 דב עיר פטור ואם הלוח חייב
 האחים והשמותים שחייבים בקלפון
 פטורים ממעשר בהמה ושחייבים
 במעשר בהמה ופטורים מהקרבן
 ומהה הוא קלפון מעה כסף וכו' ר
 מאי וחכמי אבי חיי
 פ ב הל ז

מינפין שקלים דכריות מפני מסוי
 הדין בשם שהיו שפחות במקדש
 כך היו במדינה בני העיר ששילחו
 את שקליהם ונעבדו או שאבדו ואם
 טרמה התרומה ניטבנים לצוברים
 ואם לא ניטבנים לבני העיר ובני
 העיר שוקלים מתחתיהם נמיטבן או
 שהחזירוהם הגבירים אלו חאלו ל
 שקלים ואין עליהם לחם לשנה הבאה
 ב חטין שקלו לחזירו לשקול על
 ידו ושקלו על ידי עניו ואם טרמה

התרומה מעלה שוקל שקלו מן
ההקדש אם נערמה התרומה ואם
קדשה הבהמה מיעל ממעשר שני
ומדמי שבועות יאכל כעור
המכנס מעות ואמר הרי אלו שקלי
בית שמי אוב מתערין כדבה ובית
היללות מתערין חולים שאביא את
שקלי שווים שהמותר חולין אלו
לחטאתי שווים שהמותר כדבה
שאביא מהן חטאתי שווים שהמותר
חולים ד אסר שמעון מה בין
שקלים לחטאת אלא שהשקלים
יש להן קעבה ולחטאת אין להם
קיעבה יהודה א אף לשקלים
אין להם קיעבה ה שמשעלו ויש
מן הגולה היו שקלים דרכו נותחו
לשקול סלעים חורול שקול טבעים
ביקשו לשקול ריבויים אנו שמעון
אף על פי כן כולם שווה אבל
חטאת זה מביא בסלע וזה מביא
בשתיים וזה בשלוש ו מותר
שקלים חולים מותר עשרית האופה
מותר קיני וביס קיני ובות קיני
וילדות חטאות ואשמות מותרין
עבה וה הכלל כל שהיא בא משום
משום חטאות משום אשמה מותרין
עבה ו מותר עולה לעולה מותר
מפנה למפנה מותר שלמים לשלמים
מותר הפסח לשלמים מותר נזירים
לנזירים מותר נזיר לנזבה מותר

שבי

א

א

א

שבועים לשבועים מותר לאותו שבוי
מותר לעניים לעניים מותר עני לאותו
עני מותר המתים למתים מותר המת
לחורשין ו מאיר אוב מותר המת
יהי מונח עד שיבוא אליהו ו עין א
מותר המת מונס לו עפש על גבי קברו
פ"ג הל' ז
בשלושה פרקים בשנה תורמים את
הלשכה בפרס הפסח בפרס העלות
בפרס החג והן גורנות של מעשר ובהמה
ובדי רשע כהן עני או בעשרים ותשעה
באחד באחד בסיון בעשרים ותשעה
באלול לעני ור שמעון או באחד
בניסן באחד בסיון באחד בתשרי
למה אמרו בעשרים ותשעה באיל
ולא אמרו באחד בתשרי מפני שהוא
חס טוב אפטר לעשר ביום טוב לפיכך
הקדימוהו בעשרים ותשעה באיל
ב בשלוש קופות של שלש שלוש
סאים תורמים את הלשכה וכתוב
עליהם אלה בית גמלו ישמעאל אוב
יונית כתוב עליהם אלה ביתא צינא
אין התוס נכנס לא בפרגת חפורת
לא במעיל ולא בסגל ולא בתפילה
ולא בקמיע שמה יעני ויאמרו מעון
הלשכה העני או שפא יעני ויאמרו
מתו מתו הלשכה העני ש אוב ערך
די הבריות כדרך שהוא עריך לענות
די המקום שבו היתה נקיים מלי
ומי ואו ומינא חן ושכל טוב בעני

אדם ואדם ג' של בית רבן ואלו
 היה נכנס וישיר לבין איבענותו
 חזקו לפני התורם והתורם מתכוון
 חזקו לקופה איך התורם תורם עו
 שיאמרו להם אתרום והן אומרים
 לתורם תורם תורם שלשה פעמים
 ד תרם את הראשונה וחיפה
 בקטליות שנייה וחיפה בקטליות
 שלישית לא היה מחפה רביה לא
 היה מחפה שלא ישכח ויתורם מן
 הדבר התורם תרם את הראשונה
 לשם ארץ ישראל שנייה לשם המכס
 מוקפים לה שלישית לשם בבל לשם
 מדי ולשם מדינות החוקות

פר ג הל ד

התרומה מה היו עושין בה לוקחין
 בה תמידים ומוספים ונסכיהם זה
 העומר ושתי הלחם ולחם הפנים
 וכל קרבנות העיבור שומרי ספחים
 בשביעית מטלים שכרן מתרומת
 הלשכה ו יוסה אור את הדומה
 מתנדב שומרי חונם אמרו לו אף
 אתה אור שאיך באים אלא מע
 משל עמבור ב פרה ושעיר זה
 המשתלח לשון של זהורית באים
 מתרומת הלשכה כש פרה וכבש
 שעיר המשתלח ולשון שלבן קניו
 ואמת המים וחומת העיר ומגדילונה
 וכל עורכי העיר באים משירי הלשכה

אבא שאול לא ככש פרה כהנים עולים
 עושין אותו של ענמן ג מותר
 שירי לשכה מה היו עושין בהן
 לוקחין בהן יינות ושמנים וסלתות
 והשכר לה קדש דברי ישמעאל
 ו עקובה אור איך משתכרין בטל
 הקדש אף לא משל עננים ד מותר
 התרומה מה היו עושין בה לוקחין בה
 ענפי לבית קודש שהקדשים י שמע
 או מותר הפרות לקיץ המזבח ומותר
 תרומה לכלו שרתו עקובה א מותר
 תרומה לקיץ המזבח ומותר נסכים
 לכלי שרתו חגיגה סגן הסהנים
 או מותר נסכים לקיץ להמזבח ומותר
 תרומה לכלי שרתו וזה לא היו
 מורים בפירות ה מותר הקטנות
 מה היו עושין בה מפרישין ממנה
 שכר האומנים ומחילים אותה
 על מעות האומנים ונותנים אותה
 לאומנים בשכרן וחורים ולוקחין
 אותה מתרומה חדשה ואם בא חורש
 בזמן לוקחין אותה מתרומת
 חדשה ואם לאו מן הישנה ו
 המקדיש נכסיו והוזהבין דברים
 ראויים לקרבנות העיבור ינתנו לאומנים
 בשכרן דברי יעקב אהרן לזמן עווי
 היא המידה אלא מפרישין מהן
 שכר האומנים ומחילים אותן על
 מעות האומנים ונותנין אותם לאומן

לו ואם החמיץ בין החמיץ לו ארבע
 מקבל משתיר עד שהאמהות מרצה
 פרה ה' א'
 ואילו הן הממונים שהיו במקדש
 יחטו בן פירחם על החתכות אחרים
 על הסלחות מתנה בן שמואל על הפיסות
 פתחה על הקנים למען נקרא שמו
 פתחה שהיא פתוחה וזרים ודור שן
 וזרע שבועים לשון ב בן אחיה
 על חלו מעים מחונה חופר שיחם
 בני כרזן בן גר על מעלת טערת
 בן בני על הפקיעו אזה על העל
 חותם בן למ על השיר בית צמו על
 מעשה לחם הפנים בית אבטינס על
 מעשה ואלמד על הפרכת ופיסוס על
 המלביש ג איז פחותים משלש
 צבורים ומשבעה מדמלים ואזן ע
 עושין סנדה על הצבור במקות פחות
 משנים חזו מן אחת שעל חלי מעים
 ואלמד שעל הפרסות שאותם קבלו
 עבוד עליהם ד ארבעה חתמות
 היו במקדש וכתב עליהם עגל וכו'
 בן וחוטא בן עזי וארמית כתוב
 עליהם עגל וכו' וזו חוטא דלחוטא
 עשר על משמש עם נבוי בקר
 גדלים וקטנים זכרים ונקבות וזו
 עם נבוי אלים בלבד חוטא משמש
 עם נבוי שריו שבהמות של מעורע
 ה מי שהיא נבוי שנסכים הוה
 משמש עם

בשכרן חתמים ולוקחים אותם
 מתרומה חרשה ו המקדש
 נכסיו והיתר בהו בהמה ראיה
 על בני המזבח זכרים ונקבות
 ו אליהן זכרים וזכרים ומכרו לערבי
 עולות נקבות ומכרו לערבי על
 שלמים וביא בדמיהם עולות
 ומזבחם יפלו עם שאר נכסים לזק
 הבית ה והושען זכרים
 ערמך וקדו עולות ונקבות ומכרו
 לערבי וכו' שלמים וביאסמיהם
 עולות ושאר נכסים יפלו לזק
 הבית ט זכר עקסיה וראיה
 אתו זכר וליעד מדבר ו הושען
 שר אלמד הישמה מדתו ה
 הושען חלק אר פנים שמעתי
 זכר שניהם המקדש בפירוט
 כדברו אליהן והמקדש סתם
 כדברו הושען י המקדש
 נכסיו והיו בהם זכרים וראים על
 גבי המזבח וזנות ושענים ועופות
 ו אלמד או ומכרו לערבי אותו
 המין וביא בדמיהם עולות ושאר
 נכסים יפלו לזק הבית יא אחת
 לשלושים משענים אתה לשכה כל
 המקבל עליו לספק סלחות מארבע
 עמוד משלוש מארבע משלוש עמוד
 מארבע וספק מארבע שהיו הקדש
 לעלוטה אם התליעה סלת התליעה

משמש עם
 זכרים
 נקבות
 חתמות
 אלים
 משמש עם

לו איך יוחן שהוא ממוסד על החתמות
 ונתן לו מעות ומקבל ממנו חותם באלו
 איך אחיה שהוא ממוסד על הכספים
 ונתן לו חותם ומקבל ממנו נספים לו
 לערב באין זה איך זה ואחיה מוציא
 את החתמות ומקבל כנגד מעורת
 אם הותירו הותירו להקדש ואם פחתו
 ושלם יוחן מביתו שהיה הקדש
 לעליותה ו מי שאני חתמו ממנו
 ממתנים לו עד הערב אם מציא לו
 ברו חותמו נתגן לו ואם לא לא היה
 לו ואם בלוקים כמות עלום מפני המאוס
 ו שתי לשכות הן במקדש אחת
 לשבת חשמים ואחת לשבת הכלים לע
 לשבת חשמים וראוי חוט נתגן לזכרה
 בחשמי ועניים בני טובים מתפתחין
 מתוכה בחשמי לשבת הכלים כל מי
 שהוא מתעב בלי חזקו לתוכה ואחת
 לשלושים הם הגזברים פותחין אלו
 אותה בלי שמצאו בריעון לזכר
 הבית מניחים אותו והוא מניחים
 ורמיהם טפלים ללשכת בדק הבית
 פרו הל ו
 שלשה עשר שופרות שלושה עשר
 פולחנות ושלוש עשרה השמחיות
 היו במקדש של ביתרובן צלילי ושל
 ביתר חנה סגן הבתים היו משמחים
 בארבע עשרה ואיכו חנה יתירה

כנגד יד העניים שכן מסורת בידם
 מאבותיהם ששים הארון בנו ב
 מעשה בסוף אחר שהיה מתעסק
 וראה אתה ריצפה שהיא מסונית
 סחבתותיה באואמר לחזקו ולא
 הספיק למד את הדבר עד שיעלמה
 בעת נשמתו וידעו ביוחד ששים
 הארון בנו ב ואיכו היו השמחיות
 האילו ארבע בנפון וארבע בדרום
 שלוש במזרח ושתיים במערב כנגד
 השערים שערים ודורים סמוכים
 למערב שער העליון שער חזק
 שער הגבורות שער השמים והלמה
 נקרא שמו שער השמים שער הכניסים
 על חותם שלמים של נים שער
 לינו בן וקובא בן חמים שער
 ועתידים להיות יראין משהם
 הבית ו לעומתן בעפון סמוכים
 למערב שער יכנה שער הגזבר שער
 הנשים שער השמי ולמה נקרא שמו
 שער יכנה שבו יצא יכנה וילתו
 ושבמזרח שער נקנה ושני פספסים
 היו לו אחר מימיו והוא משהוא
 ושנים במערב ולא היה להם שם
 ה שלוש עשר שולחנות היו
 במקדש שמונה שלשים ואחד
 שלכסף על של ששים נתנים את
 האזנים ועל שלכסף נתנים כלו

בבית המקדש
 שער העליון
 שער השמים
 שער הכניסים
 שער הגזברים
 שער הנשים
 שער השמי
 שער יכנה
 שער השולחנות

נמצאו שני כתובים קיימים אשם
 ליהואשם לכהן ואו כסף אשם וספק
 חטאות לא יובא ביתו לכהנים יהיו
 פ ר ו הל ט

מעות שנמצאו בן שקלים לנדבה
 קרב לשקלים יפלו לשקלים לנדבה
 יפלו לנדבה מחציה למחציה יפלו לנדבה
 בין עניים ללבושה קרב לעניים יפלו
 לעניים ללבושה יפלו ללבושה מחציה
 למחציה יפלו ללבושה בין קנים לעולי
 עולה קרב לקנים יפלו לקנים לעולי
 עולה יפלו לנדבה יפלו לעולי עולה
 מחציה למחציה יפלו לעולי עולה בין
 חולין למעשר שיני קרב לחולין
 יפלו לחולין מעשר שיני יפלו למעשר
 שיני מחציה למחציה יפול למעשר
 שיני זה הכל הולכים אחר הקרב
 מחציה למחציה להחמיר ב מעות
 שנמצאו לפני סוחרו בהמה לעולם
 מעשר ובהר הבית חולין ובירושלים
 בשאר כלומות השנה חולין ובשעת
 הרב למעשר ג בשר שנמצא
 בערה איברים עולות חותמת כו
 חטאות ובירושלים ובחי שלמים ו
 וזה הענין ערתי ויניא לבית השרפה
 ד נמצא בנבואים אימריס נבילות
 חתיכות מותרות ובשעת הרב
 שהבשר מדובה את אברים מותרים

שרת ושנים באולם מבפנים עלפתח
 הבית אחד של שיש ואחד שלזהב
 על של שיש מתנים את לחם הפנים
 בכניסתו ועל שלזהב נמצאות שמעלים
 בקודש ולא נזכרו דים ואחד שלזהב
 מבפנים שעליו לחם הפנים תמיד
 ו שלושה עשר שופרות היו
 במקדש וכתוב עליהם תקלין חותן
 ותקלין ועתיקין קנים ועולי עולה
 עניים ללבושה והב לכפרות ששה
 לנדבה תקלין חותן שכל שגוד
 ושנה ועתיקין מן שלא שקל אית
 או שתקד שוקל לשנה הבאה ו
 קנים והזריז ועולי עולה הקבני
 יונה כולם עולות וברמי יהודה חמ
 או קנים אחד חטאת ואחד
 עולה ועולי עולה כולם עולות ה
 האומר הרי עלו עניים לא יפחות
 משני צורים לנדבה לא יפחות
 מן הקומץ והב לא יפחות מדין
 והב ששה לנדבה טבחה היו
 עושין בה לוקחין בה עולות
 הבשר לטעם והעורות לכהנים
 זה מדרש חדש יהוה עסותן עולי
 אשם הוא אשם אשם ליה זה
 הכלל כל שיהוא בא ציטוס חט
 ומשום אשמה לקחוב עולות
 הבשר לטעם והעורות לכהנים

VIII

כל הרוקים הנמצאים בירושלם
 טהורים חוץ משוק העלין ובר
 מאיר ויסקה א בשאר כל ימות
 השנה שבאמצע טמאים ושבגדים
 טהורים ובשעת הרג שבאמצע
 טהורים ושבגדים טמאים
 מפני שהמעוותים מסתלקים
 ליצודים ב כל הכלים הנמצאים
 בירושלם ורך יורה לית הטבילה
 טמאים חוץ עליה טהורים שלא
 כירידתן עליהן ובר מאיר ויסקה
 א כולם טהורים חוץ מן הסל
 והמגריפה והמריעה המיוחדים
 לקברות ג סכין שנמצאת
 בארבעה עשר שוחט בהמיד
 בשלושה עשר שוחט ומטביל
 קופים בזה ובה שוחט ומטביל
 ארבעה עשר להיות גטבת שוחט
 בה מיד בחמישה עשר שוחט בה
 מיד נמצאת קטורה לסכין הדי
 דובסכין ד פרוכת שניטמאת
 בולד הטומאה מטבילים אותה
 בפנים ומכניסים אותה מיד שנית
 שניטמאת באב הטומאה מעט
 מטבילין אותה בחוץ ושוחטים
 אותה בחיל ספני שהיא עריכה
 קעב שמיש אם הייתה חרשה
 שוחטין אותה על ג האיסטוח

ה בהמה שנמצאת בירושלם ועד
 מצל עדר כמידתה לכל רוח זכרים
 עולות ונקבות ובחי שלמים ויחה
 א את הראוי לפסחים פסחים קודם
 לרג שלוש ימים ו בראשונה
 היו ממשיכנים את מוצאיה עד
 שהוא מביא עמה נסכיה חדר
 להיות מנחים אותה ובו חיים
 התקינו בין רין שיהו נסכיה נאים
 משליעבה ו אמר שמעון
 שביעה וברים היתקייבות רין ל
 והאומד מהן צי ששילחו עולני
 ממדינת הם אם שילח עמה נסכיה
 קרבים משלו ואם לאו קרבים
 משליעבה וכו ג שמת חנניה
 וברים אם יש לו נסכים קרבים
 משלו אם לאו קרבים משליעבה
 תבייבית רין הוא על כחן גדול
 שמת שחטא מסותו קריבה משל
 משליעבה ו יורה אם משליעבה
 ושלומה הייתה קריבה ח על
 המלח ועל הענים שיהו קרבים
 נאותים בהם על הפרה שלא
 מאבילים באפרה על הקנים הפ
 הפסולות טהור באת משליעבה
 ל יום וזו המספק את הקנים
 במספק את הפסולות
 פ ל ח ח

אם טהורים

אם טהורים

והוא בפני הבית המקדש שקלים
וביכורים הריוה קודש קודש שמעון א
הואמר ביכורים קודש קודש אין קודש
חלל שקלים

פר ח סוכה פר א

סוכה שהיא גבוהה מעשרים אמה
פסולה וי יהודה מכשיר ושאר סוכה גבוהה
עשרה טפחים ושארן לה שלוש רמות
והחמשה מדונה מיצלתה פסולה
ב סוכה הישנה בית שמי פסולין
ובת הילל מכשירין א והיא הישנה
כל טעמא קודם לזת שלשים יום
ואם עשאה לשם הית אפילו טעמיה

השפוח כשיהו ג העשה סוכתו
היה האילן שלו עשאה בתוך הבית
סוכה על גבי סוכה העלוה כשיהו
החמשה פסולה ר יהודה א לא
אין דמרים בעל יתה החמשה כשיהו
ד פרס עליה סדן טפח החמשה
אוינותיה טפח הכשר או שפס
על גבי הקד נקח פסולה אבל פרס
הוא על גולתו המטה ה יהודה
עליה אנהגפן ואתה לית ואת
הקיסוס וסיכך על גבן פסולה אם
היה סיכך הרבה מן או שקצץ
כשיהו וההכל רבי שהוא מקבל
טעמא אם אין גדולין מן הארץ
אין מטככין בו ו תבלי קט

כדי שיראו העם את מלאכה שהיא
טאה ה רבן שמעון בן גמליאל
א משום שמעון בן הסטן פוסת
עביה טפח על שבעים ושנים
מרים נאוצת על כל נעמה ונעמה
עשרים וארבעה חוטאים ארכה
ארבעים אמה ורחבה עשרים
אמה ובטמונים ושתים ריבו ה
היתה נעשת ושתים עושין בכל
שנה ושלוש מאות כהנים מטבילים
אותה ו בשר קדש קדשים
שניטמא בין באב הטמאה בין
בולד הטמאה בין מכפרים בין

סוכה חוץ
לשטחיה
הוא כשיהו
הוא כשיהו
הוא כשיהו

מחוץ בית שמי הכל ישרת
בחוץ חוץ משניטמא בולד הט
הטמאה בפנים ו ר איעור א
את שניטמא באב הטמאה בין
כפרים בין בחוץ ישרת בחוץ ואת
שניטמא בולד הטמאה בין בחוץ
בין בפנים ישרת בפנים עקידה
אוי מקום טומאתו שם תהא ע
שר יפתו ה איברי התמיד מעני
מזרי כב שלמטה במזרח ושל
ראשי חודשים מעני על כרכוב
המזבח למעלה שקלים והבית
והביכורים אינן נהגין אלא
בפני הבית אבל מעשר דם ומעשר
בהמה ובכורות נהגין בפני הבית

כשיהו
כשיהו
כשיהו

ומבלי עינים ומבלי ורדים אין מסכ
 מסככין בהן אם התירן בשירותות וכל
 בשירותות לפנות ו מסככים נגמרים
 ובריר יהודה ר מאיר אוסר עטן עליה
 נסך שהוא רחב ארבעה טפחים כשיה
 תלבד שלא ישן תחתיו ה תקרא
 שאין עליה מעיבה ר יהודה מטש
 בית הלל אום מפקפק וטול אותה
 כבנותיים ר מאיר או טול אותה מב
 כבנותיים ואינו עריך לפקפק ט
 המקרא אסובתו בשפודים או בארוכות
 המטה אם ישירות ביניהן כמותן
 כשירה החוטט בגדי שלעשות לו
 סוכה אינה סוכה ר המשלש
 רפנות מלמעלה למטה אם גבוהה
 מן הארץ שלושה טפחים פסולה
 מלמען למען אם גבוהה מן הארץ
 עשרה טפחים הרחיק את הסיכות
 מן הדפנות שלושה טפחים פסולה
 יא בית שניפחת וסיכה על גבי
 אם יש בין הכותל לסיכות ארבע
 אמות פסולה וכן בחצר שהיא מקפת
 אכסדר אסוכה גדולה שהיא קיפוד
 בדבר שאין מסככים בו אם יש תחתיו
 ארבע אמות פסולה יב העושה
 סוכתו כמין ערית או שסמכה לכותל
 ואלוה פוסל מפני שאין לה גג
 חוכם מתירים מחצלת קנים מחצלת
 גדולה עשאה לישכבה מקבלת

טומאה ואין מסככים בה ולסיכות
 מסככים בה ואינה מקבלת טומאה
 יג ר לעזר א אחת גדולה ואחת
 קטנה עשאה לישכבה מקבלת
 טומאה ואין מסככים ולסיכות
 מסככים בה ואינה מקבלת טומאה
 פר א הל ת
 הישן תחת המיטה לא יצא ידי
 חובתו אמר יהודה מהדן היינו
 ושרנים תחת המיטות לפני החקנים
 צר שמעון מעשה בטבי עבדו
 שליבן גמלי ששה ישן תחת
 המיטה צר רבן גמלי לוקנים
 ראיתם טבי עבדי שהוא תלמיד
 חכם ורודיע שעבדים פטורים מן
 הסוכה וישן לו תחת המטה לפי
 דרכינו למדנו שהישן תחת המטה
 לא יצא ידי חובתו ב הסוכן
 סוכתו לברע המיטה כשירה ר
 יהודה א אם אינה יכולה לעמוד
 בפני ענמה פסולה ג סוכה
 המדובלת ושיצילתה מרובה מחמתה
 כשירה והמעונה כמין בית את על
 פי שאין הכוכבים נראים מתוכה
 כשירה ד העושה סוכתו בראש
 העגלה או בראש הספינה כשירה
 ועולים לה ביום טוב בראש האלון
 או על גבי הגל כשירה ואין עריך
 לה ביום טוב שתיים בידי אדם

או טול אותה
 כבנותיים
 ואינו עריך
 לפקפק ט

כשירה
 החוטט בגדי
 שלעשות לו
 סוכה אינה
 סוכה ר המשלש
 רפנות מלמעלה
 למטה אם גבוהה
 מן הארץ שלושה
 טפחים פסולה
 מלמען למען אם
 גבוהה מן הארץ
 עשרה טפחים
 הרחיק את הסיכות
 מן הדפנות שלושה
 טפחים פסולה
 יא בית שניפחת
 וסיכה על גבי
 אם יש בין הכותל
 לסיכות ארבע
 אמות פסולה
 וכן בחצר שהיא
 מקפת אכסדר
 אסוכה גדולה
 שהיא קיפוד

חוכם מתירים
 מחצלת קנים
 מחצלת

ואחד באילן או שתים באילן וה
 ואחת ביד אדם כשירה ואין ע
 עולים בה ביום טוב שלוש ביד
 אדם ואחת באילן כשירה ועולים
 לה ביום טוב זה הכלל שינטל
 האילן והוא יכילה לעמוד עולים
 לה ביום טוב ה העושה סוכתו
 בין האילנות והאילנות ופגרת
 כשירה שלוחו מענה פטורים
 מן הסוכה חולים ומשמשיהם
 פטורים מן הסוכה אוכלים ושומים
 ערבי חוץ לסוכה ו מעשה
 שהביאו לפני רבן יוחנן בן זכאי
 לטעום את התבשיל לרבן גמלי
 שתי כותבות דלי שלמים אמרו
 העולם לסוכה וכשנתנו לו לר
 צדוק אוכל פחות מכבייה נטלו
 במפא ואכלו חוץ לסוכה ולא
 מן אחריו ו ר אליעזר אומ
 ארבע עשרה סעודות חייב אדם
 לאוכל בסוכה אחת ביום ואחת
 בלילה וחכמי אומ אין לרבן קיימך
 חוץ מלילות טוב הדא שון בלמ
 ועוד אמר אליעזר מי שלא אכל
 בלילות טוב הדא שון ישלום
 בלילות טוב האחרון וחכמים
 אומ אין לדבר שלומין על הדאמי
 מעות לאוכל לתקון חסרון לא
 וכל להימנות ה מי שהיה ראשו

ורחבו בסוכה ושולחנו בתוך הבית
 בית שמי פוסלן ובית הלל מכשירין
 אמרו בית הלל לבית שמי מעשה
 שחלכו וקני בית שמי וקני בית הלל
 לבקר את יוחנן בן החורני ומצאוהו
 ראשו ורחבו בסוכה ושולחנו בתוך
 הבית אמרו להם בית שמי משום דאיה
 אנתון אמרו לו אסך הוהס לו טהב
 לא קיימתה מעות סוכה מימך ט
 נשים ועבדים וקטנים פטורים מן
 הסוכה ובלבד טן שאינו עריך לאמו
 חוב בסוכה מעשה שוליה כלנו של
 שמי הוקן ופחת אתה משעיה וסיק
 על גבי המיטה בשביל הקטן י כל
 שבעת הימים עושה אדם את סוכתו
 קב על את ביתו עריו ירוו גשמים
 מאמת ומתור לפנות משתקרו
 המקפה מושלים אותו משל למד
 הדבר דומה לעבד שאלמנת לקובו
 ושפך הקיתון על פניו פר ב
 הל ו לרב הנהל והרב שפסול
 של אשירה ושל עיר הנחות פסול
 מקטן ראשו נפרעו עליו פסול ונפרו
 עליו כשר דיהנה או חורניו מלמען
 ריבוי הדבר בשירות ללב שיש
 בו שלושה טפחים כדי לעניע בו
 כשר ב הדם הנהל ומי שפסול
 של שירה ושל עיר הנחות פסול
 נקטם ראשו נפרעו עליו או שוקן

ענבו מחובת מעלו פסול אם מעט
 כשר אין מעטין כבוד טוב ג
 ערבה עולה ויבשה פסולה שלא שיה
 ושל עיר הדרות פסולה נקטם ראשה
 נפרצו עליה העפעפת פסולה כמישא
 ושנשרו מקצת עליה ושל בעל כשיה
 ד ושמעאל אום שלשה הדסים
 ושתי ערבות לולב אחד ואמר אחד
 אפילו שנים קטנים ואחד שאינו
 קטום ו טרפן אום אפילו שלשתן ק
 קטומים ו עקבה אכשם שלולב אחד
 ואמר אחד כן הדס אחד וערבה
 אחת ה אחרת הגזול המביש פסול
 שלא שיה ושל עיר נרות פסול ושל
 תרומה עמלאה פסול ושל טהרה
 לא יטול ואם נטל כשר שלומי בית
 שמי פוסל לין בית היל מכשירין ע
 ושל מעשר שני במדונה לא יטול
 ואם נטל כשר ו עלת חזית על
 חבו נטלה פטמתו נקב בקלף
 תסדק חסר כל שהוא פסול על ר
 חזית על מעטה נטל עוקצו ונקב
 ולא חסר כל שהוא כשר אחרת
 הפשוט פסול והדרק כבתן ר מאיר
 מכשיר ו והחזה פסול ו שיעור
 אחרת קטן ר מאיר או כאגוז ו יתה
 במינה ו צבול כרי שיאחז את ש
 שניהם צידו אחת ר יהודה ו יתה
 או אפילו בשתי צידו ח אין אוננים
 את הלולב אלא מימינו ו צבול יהודה

ר מאיר או אפילו במשיחה אם ר
 מאיר מעשה באנשי ירוש שיהו
 אוננים את לולביהם במצותות
 שלוחה ואיכן היו מנענעים מהו
 ליתחילה וסוף את באנאי הושיעניא
 כדברי בית הלל בית שמי או אהבאנא
 יה העליחה נאמר עקבה עופה
 היית צבול גמלל ובר הושיע שכל
 העם מטופים את לולביהם הם לא
 מעניעו אלא באנאי וי הושיעניא
 בלבד ט מי שבא בדרך הארץ
 צד לולב כשייכנס לביתו וטל על
 שלמו ואם לאו נטל בשחרית ויכול
 בית הערבים שכל היום כשר לולב
 מי שיה עבר או אשה או
 קטן מקרים אוננו והוא עניד
 אחרת מה שהן אומרים ותהא
 לו מאירה אם היה צבול מקדא
 אוננו והוא עונה אחריו והלילה
 יא מקום שונה וכל פסול
 לפשוט ופשוט לבד אחריו וצד
 הכל כמנהג המדינה הלוקח לולב
 מחבירו בשביעית מתן לו אחרת
 מתנה שאינו רשוי לקחו בשביעית
 ין בראשונה היו לולב נטל במ
 במקדש שבעה ובמדינה יום אחד
 משחרב בית המקדש והתקין רבן
 יוחנן בן זכאי שיהא לולב נטל
 במדינה שבעה ויבר למקדש שיהא
 יום הקבלה אסור ין יום טוב

הראשון של חג שחל להיות בשבת
 כל העם מוליכים את לולביהם לית
 הכנסת כל אחד ואחד מביד את שלו
 ונטל מפני שאמר אין אדם יוצא
 ידי חובתו ביום טוב הראשון של
 שלחג בלולבו שלחמירו ושאר כל
 ימות החג ויבא אדם ידי חובתו
 בלולבו שלחמירו יד היום
 אוב ביום טוב הראשון שלחג שחל
 להיות בשבת שבה חוציא את
 הלולב ברשות הדבס פטור מפני
 שהוציא ברשות מקבלת אשה
 מיד בנה ומיד בעלה ומחזיקתו
 בשבת והורה אב בשבת מחזיקים
 ביום טוב מוספים ומועדי מחלפים
 וכל קטן שישיבו דעת לענין
 חייב בלולב פלו הל' יד
 ללבו ויענה ששד
 ושבועה והשמוחה שמונה סוכה
 וניסוך המים שבעה והחליל
 חמשה וששה לולב שבעה כיצד
 יום טוב הראשון שלחג שחל
 להיות בשבת לולב שבעה ושאר כל
 הימים ששה ב ערבה שבעה
 כיצד יום השביעי של ערבה שחל
 להיות בשבת ערבה שבעה ושאר
 כל הימים ששה ב מצות הלולב
 כיצד כל העם מוליכים את לולביהם
 לחד הבית והחוננים מקבלים מידם
 וסודרים אותם על גבהאיש עמו

החוננים מבימים את שלחג בלשכח
 ומלמדים אותם למד כלמי שהוציא
 לולבי לחד הבית הוא לו מתנה למחנה
 משכמימים ובאים והחוננים מורקים
 לפניהם חזן מוטפים ומביים איש
 את חבירו ויש אובית דין שהם
 באים לידי סכנה הקקינו כל שחיה
 כל אחד ואחד נוטל ביתו ו מצות
 ערבה כיצד ומקום היה למטה מירושלם
 נקרא מוציא יחדים לשם ומלקטים
 משם מוציאות של ערבה ובאים חוקקים
 אותם לערדי המזבח ואשיותם פופים
 על גבי המזבח תקעו והריעו ותקעו
 בכל יום מקיפים את המזבח פעם אחת
 ואוב אוב יהושועה נא אטא והשיעה
 נא י יהודה אני והוא והשיעה נא
 אני והוא והשיעה נא אותו היום
 מקיפים את המזבח שבע פעמים ה'
 כמעשהו בחול כן מעשהו בשבת
 אלא שהיו מלקטים אותם מערב
 שבת ומביחין אותם בגזיות שלוח
 כדי שלא יכמושו ו יחנן בן ברוקה
 אוב חריות של דקל היו מלקטים ח'
 וחובטים על גבי המזבח אותו היום
 היה נקרא יום חובט חריות מביד
 התינוקות שמיטת את לולביהם
 ואוכלים את דגיהם ו הגלל
 והשמוחה שמונה כיצד מלמד שאוב
 חייב בכבוד יום טוב האחרון שלחג
 כשאר כל ימות החג סוכה שבעה

א"ת

א"ת

כיצד צמד מלאכה לא יתיר את סוכתו
 אבל מוריד הוא את הכלים מן המנחה
 למען בשביל כבודו סוכתו אחת
 ו מסוף המים שבעה כיצד עלות
 של חב מחוקת שלישת לוגים הירד
 ממלאמן השילוח היציעו לשער המים
 תקיעו ודריעו עלה בכבש ופנה לשמאלו
 משני ספלים של כסף וזהו שכו יהיה
 אום שלסיד היה אלא שהיו מושחחים
 מפני היין ומקבץ כמין שני חטמים
 דקים אחד מעובה ואחד מידק כדי
 שיהו שניהם כולם בבת אחת ה מערב
 שלמים ומרחי שלים ערה שלמים
 בתוך שלים או שלים בתוך שלמים
 יטאר יהיה אלו היה מנסך כל
 שמונה ולמנסך אומרון להוציא את
 יד שפנים אחת ניסך על גליו וזהו
 כל הקעב באמר מיהם ט כמעשה
 בחילובי עשהו בשבת אבל שהיה
 ממלא מערב שבת חבית של חב שאינה
 מקודשת מנה שילוח היה שני חדר
 בלשכה בשפכה אונת גלית היה ממלא
 מן חביות שמים והיו המגלים כסלים
 מעל צבי המזבח פו ד הל ט
 החיל חמשה וששה
 זה חיל שלבית השואבה שאינה חמה
 לא אתה שבת ולא אתה סוכת אמרו
 טי שלא רוח שמחת בית השואבה
 לא ראה שנתה מימיו ב מעותיות

טובה דאשון של חג המזרחים לע
 לענות הנשים ומתקנים פשוט
 מקור גדול ומענות של חב המושם
 וספלים של חב כראשיתם וארבע
 סלמות על כל מטרה ומטרה וארבע
 וזהו מפניו כהנה עירי חס כדי
 שמן של מאה ונשרים לוג חן
 מטלים לתוך ספלוספלי ג טבלא
 מכנסי הכהנים ומחמיי חס הין
 מפקיעים ובהם היו מדליקים לא
 היתה חצר בירושלם שלא היתה
 מאירה מאור בית השואבה ד
 החסידים ואנשי המעשה היו
 מקדיים לפניהם באבוקות ואומרון
 לפניהם דברי תושבות הלויים
 בכינורות ובגבלים ובמילתים ככל
 כלי שיר בלא מספר על חמש עשרה
 מעלות היורדות מקורת ישראל
 לענות הנשים כנגד חמש עשרה
 שיר המעלות עובת לים שעליהם
 הלויים עומדים בשיר ה עמודי
 כהנים בשער העליון היורד מקורת
 לענות הנשים ושתי חמירנות
 בידם קראו צד תקיעו הריעו ו
 ותקיעו הציעו למעלה עשרות תקיעו
 והריעו ותקיעו הציעו לעונה תקיעו
 והריעו ותקיעו היוותקיעים והולכים
 עד שמתקנים לשער היוצא למזרח
 הציעו לשער היוצא למזרח חפס

תקיעו

אחד אחד בשלושי ארבעה מקריבים
 שנים שנים והשאר אחד אחד וצניע
 שלושה מקריבים שנים שנים והשאר
 אחד אחד בחמישי שנים שנים מקריבים
 שנים שנים והשאר אחד אחד בששי
 אחד מקריב שנים שנים והשאר אחד
 ואחד בשביעי כולם שנים בשמיני אחד
 לפנים בתלם אמרו מי שהיה מקריב
 פנים היום לא היה מקריב למחר אלא
 חזרים חלילה בשלושה פרקים
 בשנה היו כל משמרות שנים באמר
 רגלים ובחילוק ליום הפנים בעצרת און
 לו הילך מינה הילך מינה הילך חמץ הילך
 מצה הילך חמץ משמר שומע קבוע הוא
 מקריב תמידים פנים ומצות וכל קרבנות
 היצבור הוא מקריב על הכל בזמן שהוא
 וס טוב הראשון סמך לשבת בין לפנים
 ובין לאחריה היכול המשמרות שנים
 בחילוק הפנים יא חלום אחד להפיק
 בנתיים משמר שומע קבוע הוא אמר
 עשר חלות ומצות עכב טעל שנים בשאר
 כל ימות השנה הנכנס טעל שש והיוצא
 טעל שנים ויהוץ או הנכנס טעל
 שבע והיוצא טעל וטעל המשמה נכנסין
 חולקים ביטפון והיוצאין בדרום בלגה
 חולקת לעולם בדרום וטעל קבועה

חלוקה סתומה
 חסלת סוכה
 פר ה

פניהם למערב ואמרו אבותינו היו
 במקום הזה אחריהם אל הכללי
 פניהם קדמה והמה משתחווים
 קדמה לשמש אנו ליה ליה ענינו
 והיה זה שומן אותו לומר אנו
 ליה ליה ענינו ו אין פוחתים
 מעשרים ואחת תקיעה במקדש
 ולא מוספים על ארבעים ושמונה
 בכל יום היו שם עשרים ואחת תקיעה
 תקיעה שלוש לפתיחת השערים
 תשע לתמיד של בין הערבים ומסופים
 מוספים עוד תשע ובערב שבת
 מוספים עוד שש שלוש להכניס
 את העם מן המלאכה ושלוש להכניס
 בין קודש לחול ו ערב שבת
 שבתוך החג היו שם ארבעים ושש
 ושמונה שלוש לפתיחת שערים
 שלוש לשער הצילון ושלוש לשער
 התחתון שלוש למילוי המים שלוש
 על גבי המזבח ותשע לתמיד של שחר
 ותשע לתמיד של בין הערבים ותשע
 למספים ושלוש להכניס את העם
 מן המלאכה שלוש להכניס בין קודש
 לחול וה מסות הראשון שלוח
 היו שם שלושה עשר פנים ואליהם
 שנים ושעיר אחד בשתי ימי שם
 ארבעה עשר כבשים לשמונה יד
 משמרות ט ביום הראשון ששה
 כהנים מקריבים שנים שנים והשאר
 על און בשש חמישה מקריבין שנים שנים והשאר



בנינה

בינה פרקא א

בינה שנייה ביום טוב בית שמי א
 תאכל ובית הלל א לא תאכל בית
 שמי א שאר כוית חמץ ככותבת
 בית הלל א והנה כותב ב השחט
 חייה ונתן ביום טוב בית שמי אומין
 מחפור ב דקד ויבסה ובית הלל א לא
 ושחט אלא אם כן היה לו עץ מוכן
 מדרים שאם שחט שיחפור ב דקד
 ויבסה שאם הכירה מוכן ג בית
 שמי א אין מוליכים את הסודים משום
 לשון אבל מטוהו מחלק לחלוקות
 הלל מתירין בית שמי א לא יטול אלא
 אם כן נענע מעודים ובית הלל א
 שחט ואם היתה אבי נוטל ד חמץ
 שחורים ויטל לבנים לבנים ויטל
 שחורים טנים ויטל שלשה אסורין
 שלושה ויטל טנים מתמים בתוך הקן
 ויטל לפני הקן אסורין אין שם אלא
 אם הם קרי אילו מתירין ה בית שמי
 אין מעליקין את התוסין ביום טוב
 ובית הלל מתירין את להחוד ביתים
 שמי א אם אין נוטלין את העל לקב
 עליו בשד ובית הלל מתירין בית שמי
 אם אין נותנין את העוד לפני בית
 הדסה לא יבנהו אלא אם כן יש עמי
 בשד ובית הלל מתירין ו בית שמי
 אם אין מניחין לא את הקטן ולא
 את הילד ולא את ספר תורה ברשות

הדסים ובית הלל מתירין ו בית שמי
 אם אין מוליכין חלה ומתנות לבין
 ביום טוב בין שהורמו מאיש ובין
 שהורמו נהרים ובית הלל מתירין אע"פ
 בית שמי לבית הלל צירה שנה חלה
 ומתנות מתנה לפה ותרומה מתנה
 לבין כשם שאין מוליכים את התרומה
 כך לא יוליכו את המתנות אמרו להם
 בית הלל לא אם אמרתם בתרוטרי
 שאינם וכי בהרמיה ולאמרו במתנות
 שהאובי בהרמיה ה בית שמי
 אובת לבין מדוכים במדוך של עץ והם
 המלה במדוך שלאבן ועץ הפחד
 ובית הלל אובת לבין מדוכין כדרכבם
 במדוך שלאבן והמלה במדוך של עץ
 הבורד קטנות ביום טוב בית
 שמי א מדר אובת אכל ובית הלל א
 מדר כדרכו ובחיקו ובתחתיו אבל לא
 בטבלה ולא בצפה ולא בכברה ובגלי
 א את מדרה וטולה י בית שמי א
 אין משלחים ביום טוב אלא מנתות בית
 הלל א משלחין בהמה חייה ועוף חיים
 ושחורים משלחין ימות שמנים וסל
 וסלסות יוקטנות אבל לא תבואה י
 שמעון מתיר את תבואה יא משלחין
 כלים בקתפדין ובין שאינם תפודים
 את עלפי שיש בהם כלאים והן לימוד
 המדע אבל לא סעל מסומן ולא
 מנעל שאינו תפור י והודה א את לא

טוב לשוב ואין חוקפין את המערה בית
 טוב ואין אופין פתן גריעות אלא ריקים
 אטוב גמליה מימיהם של בית אבא לא
 היו אופין את פתן גריעות אלא ריקים
 אמרו לו מה נעשה להם לבית אביך ע
 שהיו מחמירי על ענין ומקלים על כל
 ועל היות אופין את פתן גריעות וכו'
 ו את הוא אמר שלשה דברים להל
 מכבוד בן המיטות ומכבודם את המצור
 ביום טוב ועושיין גרי מקולם בלילי פסחים
 וחכם אוסרין ה שלושה דברים ו
 לעד בוערה שתי וחכם אוסרין פתן
 יונא בר צעה שבין קרניה ומקדדים
 את הבהמה ביום טוב ושוחקים ארז
 הפללים בריחים שלהם ו יהודה ארז
 אין מקדדים את הבהמה ביום טוב מפני
 שהוא עושה חבורה אבל מקדדי צפית וחכם
 ארז אין מקדדים את לא מקדדי צפית ט
 הריחים של פלפלין טמאה משם שלושה
 בלום משום בלי קיבול משם בלי מתנות
 משום כבוד עגלה של קטן טמאה מדום
 ויטלת בשבת אינה נזרית אלא על גבי
 הכלים ו יהודה אין כל הכלים אינן
 נזרית חוץ מן העגלה מפני שהיא
 כובשת פר ג

אין צדים דגים מן הביצין ואין נותנין
 לפניהם מחנות אבל צדים חיה ועוף
 מן הביצרים ונותנים לפניהם מחנות
 רב שמעון בן גמליה אין לא כל הבערים

מבעל לבן מפני שהוא עריך אומן
 זה הכלל כל שטאותין בבידים טוב
 משלחין אותם פר ב

הל יא

יום טוב שחל להיות ערב שבת לא
 עשה בתחלה מיום טוב לשבת
 אבל מביט הוא ליום טוב ואם הותר
 הותר לשבת ועושה תבשיל מערב
 יום טוב וסומך עליו לשבת בית שמי
 אום שתי תבשילים ובית הלל אין תבשיל
 אחד מורים ברת ובבימה שעלה שחן
 שני תבשילין אכלו או שאבד לא
 עשה עליו בתחילה שיהי ממנו כל
 שהוא סומך עליו בשבת ב חל
 להיות לאחר שבת בית שמי אין מטבילים
 את הכל מפני השבת ובית הלל אום
 כלום מלפני שבת וארס בשבת ג
 שוחים שוחים משיקים את המים בכל
 אבן לטווח אבל לא לטביל מטבילים
 מצב לצב ומחבורה לחבורה ביום
 טוב ו בית שמי אין מביאין שלמים
 ואין סומכין עליהם אבל לא עולות
 ובית הלל אין מביאין שלמים ועולות
 וסומכין עליהם ה בית שמי אין
 לא יחם ארס חמים לדביו אלא אם
 בן הורא אום לשתיה ובית הלל מתיין
 עושה מדורה ומתחמים בנגדה ו
 שלושה דברים רב גמליה מחמיר בברי
 בית שמי אין טומנים את החמים מים

שנים זה הלל כל המחובר עירדה אסור
 ושאינו מחוסר עירדה מותר ב
 מעדות חיה ועופות ודגים שעשאן
 מערב יום טוב לא יטול מהן ביום טוב
 אלא אם כן ידוע שניצודו מבעוד יום
 בגי' אחד שהביא דגים לרבן גמליה
 ואם מותרין הן אלא שאין רבן גמליה
 היטתן ג בהמז מסוכנת לא יטול
 אלא אם כן ידוע שהוא יכול לאכל
 ממנה כדית עלי מבעוד יום ו עקבה
 אי אפילו כדית חי נכית עבידתה
 שחטה בשדה לא יטיל אנה במוט ובמטה
 אבל מביאה בידו אברים אברים ו
 בכור שנפל לבדו ו יהודה אי ירד מומחה
 ודאה אם יש בו מום גולה וישחוט
 ואם לא ולא ישחוט ו שמעון אי כל
 שאין מומחו מכר מערב יום טוב אין
 זה מן המוכר ה בהמה שמתה לא
 ויהי נה ממקומה מעשה ששאל את
 ו טרפון עליה על החלה שמשארת
 ותיכנס לבית המזרח ושאל אמרו לו לא
 ירום ממקומן ו אין נמנים על התקנה
 כחוליה ביום טוב אבל נמנים עליה מעת
 יום טוב ושחטין ומחליקין ביניהם
 ו יהודה אי שוקל אדם בשר כנגד הכלי
 או כנגד הקופים ותכסאם אין משחזין
 בכח שאונים כל עקר ו אין משחזין
 את הסכין אבל משאיה על גבי חביתה
 לא יאמר אדם לטבח מכור לי בדיעבד

אבל שחטוהם מחליקים ביניהם ה
 אומר אדם לחנוני מלא לי כליוה אבל
 לא כמדה ו יהודה אי אסרה כל של
 מדה לא ימלאונו מעשה בשאול בין
 בטנת שהיה ממלא את מידותיו מעת
 יום טוב ותתבין ללקחות ביום טוב
 אבא שאול אי במזעזע עושה כן חסמ
 אי את בחול עושה כן מפני מינו
 המידות ט אום אדם לחבירו ו תלי
 בינים ואגוים במינין שכן ו רך ב
 בעל הבית להיות מונה בתוך הבית

פ"ד הל' ט

המביא כדיון ממקום למקום לא
 יביאם בסל ובקופא אבל הוא עלתפו
 לפניו המוליך את התבן לא יפשייל את
 הקופה לאחוריו אלא מטלה בידו
 מתחילים בערימת התבן אבל לא בעינים
 שבמקצה ב ואין מטלין עינים
 מן הסוכה אלא מן הסמוך לה מביאים
 עינים מן השדה מן המכונס מן הקופה
 אפילו מן המפוזר ואי זה הוא קרפס
 כל שהוא סמוך לעיר דבריו יהודה
 ו יוסי אום כל שתיכנס לו בפותחת
 אפילו בתוך תחום שבת ג אין מבקיעים
 עינים מן הקורות ולא מן הקורה שמי שבת
 מבקיעים ולא בקדוה ולא במגל ולא
 במערה אלא בקופים ברת שהוא מלא
 פרות וסתוס נפות נטיל ממקום הפות
 ו מאיר אי פוחית כתחילה ונטיל ד

8

IV 1

2

3

ב"ב
ט"ז

ב"ב

אין

ד אין פחותים אתה ע כפני שהוא
 עשה כלי ואין עושן פחמים ואין
 חותכים את הפתילה לשנים ו יהודה
 אז חותכה באור לשני נרותה אין
 שוברים את החורס ואין חותכין את
 הניר לעלות בו מליח ואין גרפים תער
 וכרים אבל מכבשין ואין מקיפים
 שתי חביות לשפות עליהן את
 הקדירה ואין סומכין את הקדירה
 בבקעת וכן הדלת ואין מנהיגות את
 הבהמה במקל ביום טוב ו ראלע
 אונטיל אהם קוסם לחיעות משניו
 ומגבב מן החצר ומדליק שלל מן
 שבוחר מוכן וחכם אסף מגבב
 מלפניו ומדליק ו אין מוציאין
 את האור לאמן העניים ולאמן האבנים
 ולאמן העפר ולאמן המים ואין מלביש
 את הרעפים לעלות עליהם ועוד
 ו אלא עומד אדם על המוקצה ערב
 שבת שביעית ואומ' מיכואני אומ'
 למחר וחכם אדם ער שירשום חומר
 מיכואני כאן פי ה
 הלז משחילים פירותיו
 ארובה ביום טוב אבל לא בשבת
 ומכסים את הפירות בכלים מפני הליץ
 וכן כרייץ וכר שמן מתנים כלי תחת
 הדלף בשבת ב כל שחייבים עליו
 משום שבת ומשום רשות ומשום
 מינה בשבת חובין עליו ביום טוב

ואילו הן משום שבת לא עולים באין
 ולא חובים על צביהמה ולא שטח על
 פני המים ולא מספקים ולא מטפחים
 לא מרקדים ואילו הן משום רשות
 ולאונס ולא מקדישים ולא מחזיקים
 לא מעדיבים ולא מביישים תרומה
 ומעשרות כל אלו ביום טוב אין עורך
 לוב בשבת אין בין יום טוב לשבת אלא
 אכל נפש בלבד ו הגהמה החכמים
 כרגלי הנעלים המוסר את בהמתו לבנו
 אולי עשה הרי אלו כרגליו ביום מיוחדים
 לאחד מן האחים שבית הרי אלו כרגליו
 כלם מיוחדים לאחד מן האחים
 שבית הרי אלו כרגליו ושאר מיוחדים
 למקום שכולם הולכים ו השואל כלים
 מחבירו מערב יום טוב כרגלי השואל
 ביום טוב כרגלי המשאל והאשה שואלה
 מחבירתה תרגלים ומים ומלח לעסתה
 הרי אלו כרגלי שתיים ו יהודה פותר
 במים מפני שאין בהם משש ו
 הגחלת כרגלי הנעלים השלהבת בכל
 מקום מותר שלהקדש מרגלים בהחם
 והשלהבת לא סהבים ולא מועילים ו
 באר של יחיד כרגלי היחיד ושל אנשי
 העיר כרגלי אנשי אותה העיר ושל עולי
 בבל כרגלי המלא ו מי שהיו פירותיו
 בעיר אחת ומתבובני אותה העיר לטא
 אצלו לא יביאו לו מפירותיו ואם ערב
 הוא הרי פירותיו כמותו ו מי שהיו

ואלו הן
 משום רשות
 ואלו הן
 משום אונס
 ואלו הן
 משום אונס

ויהודה
 פותר

אילו אורחים לא ילוכו בידן מעת לא
 אסכן ויכה להם אחד במנותיהם
 מערב יום טוב אין משקים ושוחטים
 את המדבריות אבל משקים ושוחטים
 את הביתות אלו הן הביתות הלכות
 בעיר המדבריות הלכות באפר
 חסלת בילה
 פ' ה'

מסכת ר"ש השנה

ארבעה ראשי שנים הן באחד בשן
 ראש שנה למלכים ולתלים באחד
 באלול ראש שנה למעשר בהמה
 לערוך שמעון או באחד בתשרי
 באחד בתשרי ראש שנה לשנים
 הסמיכות וליובלות לנטעיה לירקות
 באחד בשבט ראש שנה לאלונו
 בית שמאי בתהלל בחמשה עשר בו
 בארבעה עשרים העולם מדון נפשו
 על התבואה ובעצת על פירות האילן
 ובראש השנה כל באי העולם עומדים
 לפניו כבנו מדון שנ היום יחד לבס
 המבין אלכל מעשיהם ובהן נחנים
 על המים ו על ששה חדשים
 שלוחים יוצאים על ניסן מפני הפסח
 על אב מפני התענית על אלול מפני
 ראש שנה על תשרי מפני תקנת

אוסרין

המועדות על כסליו מפני החנוכה על
 אור מפני הפורים וכשהמקדש קיים
 ויצאם על אידי מפני הפסח קטן ה
 על שני חדשים מחללים אתה שבת
 על ניסן ועלתשרי שבהם שלוחים
 יוצאים וירייה הובחן היו מתקנים
 את המועדות וכשבת המקדש קיים
 מחללים אף על כולם מפני תקנת הקותבן
 ו בין שנראה בעל לובין שלא נראה
 בעליל מחללים עליו את השבת וימי
 אב אם נראה בעליל אין מחללין
 עליו את השבת ו מעשה שנימי
 יותר מארבעים וזו ועיכבן ר עקובה
 בלדו שלח לו רבנן גליי אם מיכב
 אתה את הדבס נמי אתה מכשלן
 לעתיד לבוא ה אב ובנו שראו את
 החוד שלכו לא שמעו תפיס זה עק
 זה אלא שראו ופסל אחד מהם מיניעו
 השני ני עס אחד ר שמעון א אב ובנו
 וכל הקדושים נשרים לעזות החודש
 ט אר יומי מעשה בתוכיה החפא
 שראו את החודש בירושלם הוא
 ובנו ועברו המסוחר וקבלו הכהנים
 אתו ואת בנו ופסלו את עבדו י אלו
 הן הפסולין המשוך בקוביא והמליח
 מדיבית ומפריחי יונים ומחורי עמית
 ועבדים זה הכלל כל העדות שאין הן

בשפא
 לביא
 הדיא
 ודיא
 ודיא
 ודיא

האשה כשירה לה אהותן אינן כשירים
 לה יא מי שראה את החורין
 ואינו יכול להלך מליכס אותו על
 החמור אפילו במיטתו אם עזרה
 להם להקחין בידם מקלות ואם היתה
 רודת חוקה להקחין בידן מונעת
 שערל מהלך לילה ויום מחללים את
 השבת ויוצאין לעדות החורין
 שנ' אלה מוצרי יו מקראי קודמת
 פר ב הל יא
 אם אינן מכירין אותו משלחין עמו
 אחד להעידו בראשונה היו
 מקבלים עדות החורין מכל אדם
 משקילקלו המנינים התקינו שלא
 יהו מקבלים אלא מן המכירים בראש
 בראשונה היו משיאים משואות
 משקילקלו הכותים התקינו שיהו
 שלוחים יוצאין ב ביצה משיאים
 משואות מביאין כל נוסות שלא
 ארזים וקנים ועני שמן ומעורר
 שלפטתן וכורך במשיחה ועלה
 לראש הוד ומיעת בהן את האור
 ומולך ומביא ומעלה ומוריד עד
 שהוא רואה את חבירו שהוא עושה
 כן בראש הוד השיע וכן בראש הוד
 השלישי ג מעין הוד משיאים
 מהר המשחה לסר טבא ומיסר טבא

לנזופתיא ומצד ופתיל לחורין ומחורין
 לבית בלתי ומבית בלתי לאו אלא
 מולך ומביא ומעלה ומוריד עד שהוא
 רואה כל הגולה לפני כבודת האש
 ו חצר גדולה היתה בידו שלם ובית
 מעוק היתה נקראת ולשם כל העדים
 מיתכנסין ובית דין מודקן אותן שם
 ומעדות גדולות עושין להם בשביל
 שיהורגליס לבוא ה בראשונה
 לא היו חיים משום כל היום התקין רבן
 צילי התקין שיהו מהלכים אלפים
 אמה לכל רוח ולא חולבך אלא אף
 חכמה הבאה ליל הבא להניל מעד
 הצבים ומד החמור מעד הדליקה מעד
 המפלות היו אלו כאנשי העיר ויש
 להם אלפים אמה לכל רוח ו ביצה
 מודקן את העדים וזו שבא ראשון
 מודקן אותו ראשון מכניסים את
 הגדול שבהם ואומרים לו אמור ביצה
 ראיתך את חלבנה לפני החמה או
 לאחר החמה ליפננה או לחרומה
 כמה חמור ביהו ולאן היה נטוד
 ופמה הסררחב ואם אפ לפני החמה
 לא אצד כלום ו היו מכניסין את
 השיע ובדקן אותו נמינאו ובריהם
 מכוננים מעדותן מקוימות ושאר כל
 הנוצות שואלין אותן ראשי דברים

מן קצו ומה עירות מאריכות שמעו
 היום בחי עירות ה' שמו הית
 וראשה שנה ליקנה ולבוכות
 היהודה אבד אשה שנה וקעים
 בעל זכרית ובאזל בשלועלים ה'
 שופר שנים ספק הדקו פסול דבק
 שוברי השופרות פסול מיקד וסתמו
 אם מעב את הדקו עה פסול ואם
 לא כשר וכו' התקין עלתו הנח
 או לנקד החרות או לתוך הפיתם
 אם קול שופר שמע יצא אם קול
 הברה שמע לא יצא וכן מי שהיה
 שובר אחר בית הכנסת או שהיה
 סמוך ביתו לבית הכנסת שמע קול
 שופר או קול מצלה אם כיוון לבו
 יצא ואם לאו לא יצא את על פי
 שזה שמעו והוה שמעוה כיוון לבו
 וזה לא כיוון וזהו כאשר היה
 משה ירוחב ישראל וכאשר יצא
 ירוחב עמלק וכי היו שלמשה
 עשות מלחמה או יחיו שבחנות
 מלחמה אלא כל זמן שהיו ושר מים
 מיסתכלים כלפי למעלה ומכותים
 את לבם לאניהם שב שמים הונחג
 מתגברים ואם לאו הן מפלים ה'
 וכי יצאו ואמר וי אל משה עשה
 לך שרת ושים תו וכי נחשמתו ושהו
 אלא כל זמן שהיו ושר מיסתכלים
 כלפי למעלה ומשעברים את לבם לאניהם
 שב שמים הונחג ופנים ואם לאו הרינו

מן קצו י' חרש שנתו וקעים
 מן אמת המים ורוחם ספק המכל
 לא יצא וכן שופר מן אמת המים
 הכבים ירוחב וקעים פ' ו' ס' ו'
 חס ס' של ראש השנה שחלוקת
 בשבת במקדו שותק עים או לא בשבת
 מן שנת בית המקדש שהתקין וסתמו
 בו וכן שמהו התקיעים בכל מקום שיש
 בו בית י' ו' א' ו' ל' א' א' א' א' א'
 ונתנו וכו' שמהו התקיעים א' א' א'
 כותב ל' א' א' א' א' א' א' א' א'
 בכל מקום שיש בו בית י' ו' א' ו'
 ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
 עים שמהו ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
 ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
 לא התקיעים א' א' א' א' א' א' א'
 ו' א' א' א' א' א' א' א' א'
 במקדש שבעה וכו' ו' ו' ו' ו' ו'
 מן שנת בית המקדש התקיעו וכו'
 חתן וכו' שמהו א' א' א' א' א' א'
 שבעה וכו' למקדש שמהו א' א' א'
 כולו אסור ו' בראשונה התקיעו
 עד חנה ו' של היום פ' ע' א' ו' ו'
 משנה והערים מל' א' ו' ו' ו' ו'
 היום בשם התקיעו ש' א' ו' ו' ו'
 אלא עד חנה באופן חנה ו' ו' ו'
 מהים אתו יום קדש ו' ו' ו' ו' ו'
 קדש משחרב בית המקדש התקיעו
 וכן יתנו וכו' שמהו מקבלין עות
 החת של היום ה' א' ו' ו' ו' ו'

חטים היום אקרא אלי ויתן קולות
 ומטר ונתן פרי הלח
 סוד תעניות כבוד מרוב און אהבתיהם
 לרחובת של עיר ונתנון אפני מקלה
 על בני המכה ובראש הנשיא אורבאש
 אב בית דין וכל אחד ואחד מעלונתם
 בראשו הוקן שבתן אופ לפניהם וברי
 כבושים אחינו לא נאמר באנשי מקוה
 וראיהם את שקט ואת פנינתם אלא
 וראיהם את מעשיהם כי שבוגרנה
 הרעה ובקלה שהוא את הקדש לבנם
 ואל בית יכם ושתו אל יזיקם זה
 ב עמדו לפניהם בתפלה ומורו
 לפני המכה ונתן גדיל של לבנים ונתן
 רוקס כרי שהוא לבן שלם בתפלה ורא
 לפניהם עשרים וארבע ברכות שמתה
 עשרה גלגלים ומסוקן עליהם עור
 שש ואלו הן זכרונות ושופרות אלו
 בניהם לי אשא עיני אל ההרים מען
 ממעמקם קראתך לי תפילה לעיני
 מעמקם קראתך לי תפילה לעיני
 יצרך לופ זכרונות ושופרות אלו
 זכותיהם רעב כי יהיה בארץ ובר ונתן
 אשר הקד ובריו אל ירמיהו הנביא על
 דברי הבטות ואוס חותמותיהם ד על
 הראשונה הוא מי שיננה את אמרהם
 בהר המור זה הוא יננה אתכם ושמע
 בקול ענקתכם היום וזה ב א יי גל
 ושרא ה עליה תיה הוא אוממי
 שענה את אבותכם עליה סוף הוא

ג עד אמת שראין ר חודה אום
 עד שיעבור הפסח ר מאיר עד שינא
 ניסן שנ ויודד לכם גשם יורה ומלקוש
 בראשון ד בשלושה במחשוון
 שראין גשמים רבן גמליה יובל
 בשבעה בו בחמשה עשר ים אחר
 הקורבן שיביעה אחרון שבי שראל
 למה פרת ה הביע שבעה עשר
 במחשוון ולא יחדו גשמים התחיל
 החודים מתענים אוכלים ושוחים
 משח שיכה ומותרים במלאכה בחוץ
 ובסיכה ובניעולת הסמל ונתעמיש
 המטה ו עברו אלו ולא יננו
 בית דין גזרים שלוש תעניות על
 קימבור אוכלים ושוחים מבעוד יום
 ואסורים במלאכה וברחוקה ובסיכה
 ובניעולת הסמל ובתעמיש המטה
 ונעלים את המזחצחות ו עברו
 אלו ולא יננו בית דין גזרים עוד
 שבע שותן שלוש גשמה תעניות על
 הימבור ומה אלו גזירות על הראשונות
 שאלו מתענים ונעלים את החסות
 ושירי מרים גענת שיכה ובחמישי
 מתענים מפני כבוד השבת ו עברו
 אלו ולא יננו ממעמקים במשא ותמקן
 בבינון בנתינה בארזים במישואים
 ובשאלות שלום בין אדם לחבירו פני
 אדם נחפס לפני המקום והחודים
 חודים ומתענים עד שינא ניסן וטאו
 גשמים סומן קללה שנ הלא קימר

גביע ראש חודים
 כסיון ולא ירח
 ושמים בית דין
 גזרון שלש
 תעניות על
 הימבור אוכלין
 וסודי גשמי חסות
 ומתענים במלאכה
 ורחוקה ובסיכה
 ובניעולת הסמל
 ובתעמיש המטה

חיות

ע"כ

יונה אתכם וישמע בקול צעקתכם
 היום הזה א י וזכר הנשכחות ו
 על השלישית הוא אומ' מי שענה את
 יהושע בבלג הוא יענה אתכם וישמע
 בקול צעקתכם היום הזה א י וישמע
 תרועה ו על השביעית הוא אומ' מי
 שענה את שמואל במינפה הוא יענה
 אתכם וישמע בקול צעקתכם היום
 הזה א י וישמע צעקה ו על
 החמישית הוא אומ' מי שענה את
 אליהו בהר הכרמל הוא יענה אתכם
 וישמע בקול צעקתכם היום הזה א
 י וישמע תפילה ו על השישית הוא
 אומ' מי שענה את יונה ממעי הדג
 הוא יענה אתכם וישמע בקול צעקתכם
 היום הזה א י ויענה בעת צרה
 ו על השביעית הוא אומ' מי שענה
 את דוד הוא שלמה בנו בירושלם
 הוא יענה אתכם וישמע בקול צעקתכם
 היום הזה א י המרחם על הארץ
 יא מעשה בימיו חלפה ובימיו
 חנניה בן מדין שיעבר אחד לפני
 המניפה וצמר את כל הברכה וענו אחיו
 אמין תקעו הכהנים תקעו מי שענה
 את אברהם סוד המורה הוא יענה
 אתכם וישמע בקול צעקתכם היום
 הזה ויריעו בני אהרן הריעו מי שענה
 את אביהם על ים סוף הוא יענה את

אתכם וישמע בקול צעקתכם היום הזה
 וכשבא דבר אצל חכ' ואמרו לא היו
 נהגים כן אלא בשני מדרג' יב
 שלוש תעניות הראשונות אנשי
 משמר מתענים ולא משלמים ואנשי
 בית אב לא היו מתענים שלוש שנות
 אנשי משמר מתענים ומשלמים
 ואנשי בית אב מתענים ולא משלמים
 שבע אחרונות אלו ואלו מתענים
 ו משלמים דבר ר' יהושע
 וחכ' אומ' שלוש תעניות הראשונות
 אלו ואלו לא היו מתענים שלוש שנות
 אנשי משמר מתענים ולא משלמים
 ואנשי בית אב לא היו מתענים ושבע
 אחרונות אנשי משמר מתענים ו
 ומשלמים ואנשי בית אב מתענים
 ולא משלמים יג אנשי משמר
 מותרין לשתות יין בלילות אבל לא
 בגמים ואנשי בית אב לא ישתו ולא
 בלילה אנשי משמר ואנשי מעמד
 אסורים מלספר ומלכבס ובחמישי
 מותרין לפרו כסוד השבת יד כל
 המנוב במגילה וילא ללספר לפניו
 אסור ולאחריו מותר יוסה אומ'
 לפניו ולאחריו אסור וילא להתעמא
 לפניו ולאחריו מותר יוסה אלפניו
 אסור ולאחריו מותר יוה אין
 בודין על הצניח כמזילה בחמישי

ור עקידה אוס מתריעות ולא מתענות
 וכן עיר שיש בה דבר אמת
 אותה עיר מתענה ומתענת וכל
 סביבותיה מתענות ולא מתריעות
 מקיפה או מתריעות ולא מתענות
 או זה הוא דבר עיר המצודה חמש
 מאות רבלי יסאו ממנה שלשה מאות
 לשלושה מאות או אחר זה וכל
 או מתריעות על מקום על השירפון
 ועל הירקון ועל הארבה ועל החסיל
 ועל חיה רעה ועל החוב מתריעות
 עליהם מפני שהיא טמאה מהלכה ו
 מעשה שיהיו וקנים מירושלים
 לעריהם ויהיו תענית על שנתה
 כגלוא פיתתו שדפון באשקליו ויהיו
 ברו תענית לחור על שאכלו חטים
 פני הירקות בערב הידור יוסה או
 לא על שאכלו אלא על שנתה שנתה
 וכל אילו מתריעות בשבת על עיר
 שהיא קפוחה או יום או עיר על הספינה
 המסודפת בים יוסה או לעונה אבל
 לא לעונה שמעון התמני או אנת
 ויהיו ולא יהיו לחובטים וכל
 עיר שתבא על העסר מתריעות עליה
 חוץ מרום בשמים מעשה שאמר
 לחובי המעלה תפיל שיהיו בשמים
 אפיהם יסאו והבנים תנחור פסחים
 בשביל שלא ימקו והתפיל ולא יהיו

שלא להקניע את השערים אלא
 שלוש תעניות הראשונות שיע
 חמישי ושני ושלוש שניות חמישי
 ושני וחמישי יוסה אכפסם
 שאין הראשונות בחמישי בן לא
 שניות ולא אחרונות וזו ארבע
 תעניות בראשי חודשים בחמכה
 פסחים אם התחילו אין מפסיקן
 דברי רבן זילי וזו מאיר אנת
 על פי שאמר רבן זילי אין
 מפסיקם מודה היה שאין מפסיקן
 וכתשעה באב שחל להיות ערב
 שבת פ"ג הל"ט
 סדר תענות האילו האמר בריה
 הראשונה אבל לעומת ששם
 מתריעות עליהם משי וכן שפסדו
 בשמים מגשם ימים בראשונים
 יום מתריעות עליהם מפני שהיא
 מכה במות ב ידו לעומת
 אבל לא לאלן לאלן אבל לא לעומת
 לזה לזה אבל לא לבורת לא לשיחם
 ולא לתענות מתריעות עליהם משי
 וכן עיר שלא יהיו עליה בשמים
 ככתוב והמטותי על עיר אחת ועל
 עיר אחת לא אמטור חלקה אחת
 תמטור חלקה אשר לא תמטור עליה
 תבש אותה העיר מתעבא ומתיע
 וכל סביבותיה מתענות ולא מתריעות

10

11

2

3

פר ד הל' יד

בשלושה פרקים הכהנים נושאים
את ספיהם אוציה פעמים בשחרית
ובמוסף ובמנחה ובנעילת השערות
בתעניות ובמעשרות וביום הכיפורים
ב אלן הן המעשרות בני ישראל את
קרבני לחמי וכי היאך קדשו של אדם
קרב והוא אים עומד על גבי אלא
שהיתקיים הנביאים הראשונים
עשרים וארבע עשרות על כל משמ
ומשמ היה עמוד בירושלים שלכונן
ושללם ושלושד הדין וזמן המשמ
סדנו לוח עולים בקרב שבאורנו
המשמ מיתבנסים לעיניהם וקוראים
מעשה בראשית ג ביום הראשון
בראשית יהי קריע בשני יהי קריע
יקוהמים בשלישי יקוהמים יהי
מאורות בדיעות יהי מאורות ושרים
המים בחמישי ושרים המים ותוצא
הארץ בשישי ותוצא הארץ וכולו
השמים והארץ וכל יצאס ד
פרשה גדולה קורין אותה בשנים
הקטנה בחוד בשחרית ובמוסף
ובמנחה ניכנסין וקורין על פיו
בקורין את שמע ערב שבת במנחה
לאהיו נכנסין מפני כבוד השבת ה
כלום שישם הלל איתבו מעמד שח
שחרית קורין מוסף אין בו מעילה
וקורין ערבס איתבו מעמד דברי ר

בשמים וכו' עב ענה ועמד בתורה
ואם יבונם בנדך שמו פניהם על שני
סבבית לפניך בשבע אמי בשמך הנהל
שאמרן מוכן על שתחם על בנדך יא
התחילו הנשמים מנשפים אם לא כך
שאלתי אלא בשמי בורות שיהם ו
ומעדות ידו בותם אם לא כך שאלתי
אלא בשמי ריעון ברכה נכונה ידו
סניקנו עד שעלו ישראל מירושלם
הבית מן הנשמים אם לוכסם שהם
שהתפללנו עליהם שירדו ונתפל
שילם להם אם להם עאו וראו אם
נממת אבן לטועים יב שלה לטמע
שמען בן שמוח אם ל עריך אתה
למות אבל מה אעשה לך ואמה מחסא
לפני המקום כבן שהוא מתחטא אליו
ועושה לו ריטט ועליך חכתוב אם
ישמח אביך ואנך ותגל ירחק יב
היו מתעבים וירדו לקום בשמים קדם
להבין החמקה לא ושליו אחר הנכין ה
החמה ושליו ר אליעזר אקום לוועת
לא ושליו אחר חזנות ושליו יד
מעשה שגורו תענית בלוח וירדו להם
בשמים קדם לוועת אם להם ר טרפן
שאור אכלו ושמו וקשו ים טוב ויעאו
ואכלו ושמו וקשו ים טוב ויעאו בין
העבים וקראו הלל הגדול וזה המעלה
הגדול הודו לאי הדיס כי לעולם חסדו
הודו לארנוני הארונים כי לעולם חסדו

ואמר
אדם

ביום

ואמר
אדם

מותרים מפני כבוד השבת י ערב
 השעה באב לא יאכל אדם שניתבשלים
 לא יאכל כשר ולא ישתה יזובן שמעון
 בגמליהו וישנה ויהודה מוזיבבל
 בכפית המטה ולא יהודו לו חכם יא
 אכרוב שמעון בגמליהו לא יהו ימים
 טובים ליעבד משה עשר באב ויום
 הכיפורים שבתו בני יהודה וינאי
 גבליהו שואלים שלא לבייש את מי
 שאין לו כל הכלים טעונים טבילה ובנות
 ירושלים ירצוקו וחולות בכרמים יב
 ומה היו אומרות שאנאי עיניך בחור
 מאהבה את בורך לך אל תטע עיניך
 בצריית עיניך במשפחה וכן הוא אומר
 באישה היא ינה בבית עיון במלך שלמה
 ביום חתונתו וזמנת תורה ויום שמחת
 לבו זה בימך בית המקדש והי ריטן
 שובנה במחנה בימינו
 חסיל מסכתא

מסכת מגילה

מגילה נקראת באחד עשר בשנים עשר
 בשלושה עשר בארבעה עשר ובחמשה עשר
 לאפחות ולא יאמר ברכים המוקפים חומה
 מימות יהושע בן נון קוראים בחמשה
 עשר בפרים ועירות גדולות קוראים
 בארבעה עשר אלא שהפרים מקדמים
 ליום הכניסה ב בימנו חל להיות בשני
 בפרים ועירות גדולות קוראים ביום

עקבה אם לבו עוי כד היה יהושע
 שנה קרבן מוסק אין בו ממחר
 וקרבן עניים אין בו מנחה צניעה
 חורר עקבה להיות שנה כדברי
 בן עמי ו זמן עני כהנים והעם
 בתשיעה באחד בניסן בני ארחן
 יהודה בעשרים בתמוז בני ירוך בן
 בחמישה באב בני פרעושבן יהודה
 בשבעה בני יהודה בן רכב בל
 בעשרה ביום סנאה בן בנימין ב
 בחמישה עשר בני ותיאל בן יהודה
 ו ועמם כהנים ולוים וכל מי
 שטעה שטו בני גבוי עלי ובני
 קרצו קרצות בעשרים בו בני פתח
 מואב בן יהודה באחד בטבת שבו
 בני פרעוש שניה באחד בטבת ולא
 היה בו מעמד שהיה בו הלל קרבן מוסק
 קרבן עניים זה חמשה ימים ארבע
 אתאבותינו בשבעה עשר בתמוז ו
 חמשה בתשיעה באב בשבעה עשר
 בתמוז נשתברו הלוחות ובעל התמיד
 והובקעה העיר ושוק אפיסטמוס
 את התורה והעמיד על סבה הילכת
 בתשיעה באב נגזר על אבותינו שלא
 יכנסו לארץ וחרב את הבית באשונה
 ובשניה נילכדה ביתו ונחרשה העיר
 ט משניכם אם מיניעים בשמחה
 שבת שחולת שנה באב להיות בטובה
 אסורים מלספר ומלכנס ובחמישי

מנשרים
מגילת
שני

בית
ב

דומקפות חומה למחר ג חל
 להיות בשלושי אובדניו כפרים
 מקדמים ליום הכניסה ועיירות
 גדולות גדולות קורין בובים ומקפות
 חומה ליום ד חל להיות בחמישי
 כפרים ועיירות גדולות קורין בובים
 ומקפות חומה למחר ה חל להיות
 ערב שבת כפרים מקדמים ליום הכניסה
 ועיירות גדולות ומקפות חומה
 קורין בובים ו חל להיות בשבת
 כפרים ועיירות גדולות מקדמים
 ליום הכניסה ומקפות חומה למחר
 ו חל להיות אחר שבת כפרים
 מקדמים ליום הכניסה ועיירות גדולות
 קורין בובים ומקפות חומה למחר
 ח וזו היא עד גדולה כל שיש ביד
 עשרה בוטלם פחת מיכן הרי זה
 כפר באילו אמרו מקדמים ולא שאחין
 אבל זמן עני כהנים ותשעה באב וזו
 וחגגה והקהל מאחרים ולא מקדמים
 מפני שאמרו מקדמים ולא מאחרים
 מתירים בספר ונתענית ומתענות לאביזני
 ט אמר יהודה אמתו מקום שניכמים
 בשיני ובחמישי אבל מקום שאין
 נכנסים לאב שיני ולא בחמישי קורין
 אותה בזמנה י קראו את המגילה
 בארץ האשון נעברה השנה קורין
 אותה בארץ השיני אין בין ארץ האשון
 לארץ השיני אלא קריאת מגילה מתענת

לאביזני יא אין בין יוסטוב לשבת
 אלא אוכל נפש בלבד אין בין שבת
 ליום הכיפורים אלא שזה הונו ביד
 אדם וזה בהכרת יב אין בין המוה
 המיה מחבירו ולמחר ממנו מאכל
 אלא אריסת הדג וכלים שאין עושין
 בהן אוכל נפש אין בין נדריס לנדבת
 אלא שהנדריס חייבים באחריותן
 ונדבת אין חייבים באחריותן יג
 אין בין דב הדאה שתי ראיות לראיה
 שלש אלא קורין אין בין מסרעו
 מוסר למיערע מחלט אלא פריעה
 ופריעה ותגלות וינפחים יד אין
 בין ספרים לתפלים ומזוזות אלא ע
 שהספרים נכתבים בל לשון ותפלים
 ומזוזות אין נכתבות אלא אשורית
 יו שמיעון בוגמלין את כפרים לא
 התיירו שיכתבו אלא יזנית יז אין
 בין כהן משוח בשמן המשחה למרבה
 בגדים אלא פרהבא על כל המיעות אין
 בין כהן משמש לכהן שעבר אלא פ
 יוסה כיפורים ועשיית האופה יח
 אין בין במה גדולה לבמה קטנה אלא
 פסחיסוה הכלל כל שהוא מדר ומרב
 קרב במה וכל שאינו לא מדר ולא מרב
 אינו קרב במה אין בין שילה לירוש
 אלא שבשילה אוכלין קדשים קלים
 ומעשר שיני בכל הדאה ובירושלם
 לפנין מן החומה וכאן וכאן קדשי ק

קדושת שילה יש אחריה התרוק
 וקדושת ירושלים אין אחריה התרו
פ"ב הל"ד
 קדושת אלה המצילה למפריע לאויב
 קדושת עליה קדושת תרגום בכל לשון
 לא יסא אצל קדושת לענות בלע
 והלכו ששמעו אשורית יסא ב
 קדושת סדוקים נתמנס יסא הוד
 כנסת הודו שה ונתמנס יהוה אס כיון
 יס יסא ואס לאו לא יסא היתה כנסת
 נסס ונס יקרא בקומס ונב לקמס
 על הנמר ועל הדפני לא יסא ער
 שתהא כנסת אשורית על השפר
ב"ר ג' ב"ן ע"ה ש"ל ליכדובין
 כן ש"ל לער אס עמד לחור
 למקומו קרא במקומו ואס לאו
 קרא עמון ומאין קרא אדם
 את המצילה וירא בה חי חובנו
 ו מאיר אור כולה ויהודה אור
 מאיש יהודי ור יוסה א מאחר
 הדברים האלה ו הכל בשמים
 לקרא את המצילה חוץ מחרש
 שוטה וקטן ו יהודה מכשרב
 בקטן אין קורין את המצילה ולא
 מוליס ולא טובלים ולא מוסיס וכן ל
 שומדת יוס כנס יוס לא תטבולעד
 שתנץ החמה וכולס שמעו מי שעלה
 עמוד השחר כשר ה כלהוס כשר

לקרא את מצילה ולקרא את הלל ואת
 ולתקיעת השופר ולתולת הלל
 ולתפילת המוספין ולמוספין לווחו
 הפנים ולוחו מעשרו ויהודי יוס
 הכיפורים ו לסמיכה לשחיטה
 לתנפה להקשה לקמיצה ולהקטרה
 לזמליקה ולקבלה ולהזיית ולהשקית
 סוטה ולעריפת העולה ולטוחת המטריע
 ו כלהילה כשר לקיעות העומר
 ולהקטור חלבים ואיירים והכלל
 דבר שמצוותו ביום כשר כלהוס ודבר
 שמצוותו בלילה כשר בלהילה
פ"ב הל"ו

בני העיר שמכרו וחובה שלעיר לוקחים
 בדמיו בית הכנסת בית הכנסת לוקחים
 תיבה תיבה לוקחים מטפחות מטפחות
 לוקחים ספרים ספרים לוקחים סוטה
 אצל אס מסו תורה לא יקחו ספרים
 ספרים לא יקחו מטפחות מטפחות
 לא יקחו תיבה תיבה לא יקחו ברת
 הכנסת בית הכנסת לא יקחו את התוס
 וכן במותרות ב אין מוכרים את
 משלבים ליחוד מפני שמורידים
 אותו מקדושתו דבר מאת אמרו לו
 אס כן לא ימעי גרילה לער קטנה ו
 אין מוכרין בית כנסת אלא על תנאי
 אמת שדעו יחזירוהו דבר מאת
 וחכמ אור מוכרין אותו ממכר עולם
 חוץ מארבעה דברים למחץ ולחוסק



למצילה

לטבילה ולבית המים והנה אומות
 אמות לשם חצר והלוקחיה שורפה
 יעשה ענין אר יהודה בית הכנסת
 שחוב אין מספרים לתוכו אין מפע
 מפעילים לתוכו חבלים ואנפוסים
 לתוכו מערות ואין שומרים עליו
 פרת ואין ענין איתו קפנדריא
 שנה שימותי את מקד שיכס קדושתו
 אחר שיהיו שומרים עליו עשבים
 לא יתלוש מפני ענינות נפש ה
 ראש חודש שלא יאמר שחל להיות
 בשבת קוראים בפרשת שקלים חל
 להיות בתוך שבת מקדמים לשבת
 ומפסיקים לשבת אחרת ו בשבת
 וכו' בשלישית פרה אדומה בדיעות
 החודש הזה לס בחמישית חורים
 לסודן בכל מפסיקים בראשי חודשים
 בחטכה ובפרים מענינות ומעשרות
 ויום הכיפורים ו בפסח קוראים
 בפרשת מועדות שבתות כהנים
 ובענינות שבעה שבועות בראשונה
 ובחודש שבועי באחד לחוד שבוע
 הכיפורים אחרי מות ביום טוב הו
 הראשון של חג קוראים פרשת שמעתי
 מעתה כהנים וטאריכות החג
 קוראים בקרבנות החג ה בחטכה
 ובשיאים בפרים וטאריכות בראש
 חודשים בראשי חודשים במעשרות
 ומעשה בראשית בתעניות ברכות



קלילות אין מפסיקין בקלילות אלא
 אחד קורא את כלם בשינוי ובחמישי
 בשבת במנוחה קוראים בסודן ואינו
 עליה להם מנוחה שבין שנוי וכו'
 משה את מועדי יי אל בני ישראל
 מעתה שיהיו קורין כל אחד ואחד
 בזמנו פר ד הל ח
 הקורא את המגילה עומד יושב קראה
 אחד קראה שנים יצאו מקום שחג
 לברך וכו' לא יברך בשינוי ובחמישי
 ובשבת במנוחה קוראין שלוש און
 פחותים מהן ואין מוסיפים עליהן
 ואין מפטירים בבניא הפותח והחותם
 בתורה מבין לפניו ולאחריו בראשי
 חודשים ובחולו של ימיו קוראים ארבעה
 און פחותים מהם ואין מוסיפין עליהם
 ואין מפטירים בבניא הפותח והחותם
 בתורה מבין לפניו ולאחריו וההל
 כל שישי שבמוסות הוא איתו הסטוב
 קורין ארבעה ב ביום טוב
 חמשה ביום הכיפורים ששה בשבת
 שבעה אין פחותים מהן אלא מוסיפים
 עליהם ומפטירים בבניא הפותח
 והחותם בתורה מבין לפניו ולאחריו
 ו אין פורסים את שמעו ואין עני
 עברים לפני המיבה ואין טישאים
 לפניהם ואין קורין בתורה ואין כ
 מפטירים בבניא ואין עופין
 מענין וכו' ואין אומרים ברכות

IV 1

2

3

ככה שאין בה מעה מעה על מצח
 או על פס ידו הרי זה דרך המינהג יפה
 והביתנה על ביתו של יוסף הרי
 דרך המינהג יפה והאומר וברוך
 טובים הרי זה דרך המינהג עלן יפה
 נציעו וזו מידו על טוב יבנה ששם מוהים
 מוהים משתקים אותו והמבנה
 בעדות משתקים אותו האומר וזו
 לאותן להעביר למולך זה דרך לא
 תבן למעשה בארמית משתקים
 אותו בנפשו לא מעשה ראובן
 נקרא ולא מתרגם מעשה תמר נקרא
 ומתרגם מעשה בעל לא שון נקרא
 ומתרגם והשיני נקרא ולא מתרגם
 צבת כהנים מעשה דוד ואמנון לא
 נקרא ולא מתרגמים אין מפטרים
 במתנה ויהודה מתיר ואליעזר און
 אין מפטרים בהודעת חושלים
 חסל מגילה

מסכתא חגיגה

פ"א

הכל חגיגים בראיה חזן מורש שומע
 וקטן וטומטום ואמר חגיגים נשים
 ונבדים שאינן משחזרים החיבר
 והסומא החולה חזקן כל שאינן יכול
 לעלות ברליו או זה הוא קטן כל שאינן
 יכול לכתוב על כתפו של אביו ולעלות
 מירושלים להר הבית כדברי בית שמי

אכלים וחמנים ואין מזמנים על
 המזון בשם פחת מעשרה ובקיעות
 משעה וכהן ואדם כיוצא בהן זה
 הקורא סמרה לא יפחות משלושה
 פסוקים לא יקרא למרגמן יתר מפ
 מפסוק אחד ובביתא שלשה אם
 היו שלשים שלוש פרשות קודם
 אחד אחד מדלגים בבביתא ואין לו
 מדלגים במקרה ועו במה הוא מדלג
 עד כדי שלא יפסיק המרגמן ו
 המפטיד בבביתא הוא פורס את שמע
 והוא עובר לפני המזבח והוא עשא
 את כפיו ואם היה קטן אביו אביו
 עוברים עליו וקטן קורא במתה
 ומתרגם אבל אינו פורס את שמע
 ואינו עובר לפני המזבח ואינו עשא
 את כפיו פוחיח פורס את שמע ומתרגם
 אבל אינו קורא במתה ואינו עובר
 לפני המזבח ואינו עשא את כפיו סומא
 פורס את שמע ומתרגם ויהודה און
 כל שלא ראה מאורות מימיו לא
 יפרס את שמע זה כהן שישביר
 מומים לא ישא את כפיו ויהודה
 און את מי שחיו ידיו עבועות
 אסורם לא ישא את כפיו מפני שמעם
 מיסתכלים בו והאומר אינו עובר
 לפני המזבח ביטויים את בלבנים
 לא יעבור בסעל אינו עובר אף תחת
 לא יעבור העושה תפילתו עגולה

קדין מענות אלא למי שעה מתקן
 מתחילת ותוענת כבר או זה זה
 תלמיד חכם שפרש מן התורה ח
 הוסיף נדרים פרחים באויר ואין להם
 על מה שישמכו הלכות שבת חמנות
 ומעילות פרחים תלויים בסעודה מקרא
 ממנועט הלכות הדינים והעבודות
 והטהרות והטמאות והעדות יש
 להם על מה שישמכוהו הן גפיתוהו

פר ב הל ח

אין דושים בערות בשלושה רלא
 במעשה בראשית בשנים ולא מתכנה
 בחדר אלא אם כן היה חכם והבין
 מדעתו בלהמסתכל בארבעה דברים
 רתה לו כילו לא בא לעולם מה לעיל
 ומה למטה מה בפנים ומה לאחור
 כל שלא חס על כבוד קונו ותי לו
 כילו לא בא לעולם ב יוסה בן יוסה
 א שלא לסמוך יוסה בן יוסה אס
 לסמוך יהושע בן פרחיה א שלא
 לסמוך מתי האבלי א לסמוך יהודה
 בן עבדי שלא לסמוך ושמעון בן שמח
 א לסמוך שמעיה א לסמוך אבטליון א
 שלא לסמוך הלל ויחזק לא מולקו
 יבא מנסח ונכנס שמי הלל א לסמוך
 שמי א שלא לסמוך הראשונים היו
 צריאים והשניים אבות בית דין
 ג בית שמי א מביאין שלמים
 ואין סומכין עליהם אבל לא מעלות

בית הלל אין כל שאדם יכול לאחזקו
 שלא אכיר ולעלות מירושלם להר הבית
 שנשלוש רגלים ב בית שמי אס
 הראיה שתי כסף וחמנה מעה כסף
 ובית הלל אס הראיה מעה כסף וחמנה
 שתי כסף ג עלות במזעז באות
 טו החולים ושלמים מן המעשה ביום
 טוב הראשון של הו בית שמי א טו
 החולים ובית הלל א מן המעשה ד
 ושר ויבאין ויחזקו בנדרים ובעבודות
 ובמעשה בהמה והבהנים בתואת תואס
 ובכבוד בזה ובשוק אבל לא בעופות
 ולא בממונות ה מרשש לאוהלי
 מרובים ונכסים ממנועטים מביא שלמים
 ועלות ממנועטות אורלים ממנועטים
 ונכסים מרובים מביא עלות מרובות
 ושלמים ממנועטים והנה ממנועט על
 זה אמרו מעה כסף ושתי כסף והנה
 מרובה על זה נאמר איש כמתנתו
 כרבתו אידך אשר עסקו ו מי
 שא חו ביום טוב הראשון של חג
 חוגגות בלהדגלוס טוב האחרון
 עבר הילל ורא חוגגו חובב באחריותו
 על זה נאמר מעות לא יוכל לתקון
 חסרון לא יוכל להימנות ז ר שמעון
 בן עמסלא א א זה הוא מעות שאינו
 יכול להיקנות זה שבא על העריות הרי זה
 משור אס נאמר בנגב ופוליס ליהו
 לחזר ולהיקנות שמעון בן יוחי א אין

205

ובית הלל אם מביאין שלמים ועולות
 וסומכין עליהן י צערת
 שחלה להקת ערב שבת בית שמי אמר
 חס טבוח אחר שבת ובית הלל אמרין
 להיח טבוח מחוץ שאם חלה להיות
 בשבת שיום טבוח לאחר שבת ואין
 כהן ועויל מתלבש בכליו מתקנים בהם
 בספר ובתעניות שלא לקיים וברו
 האומרים צערת לאחר שבת ה
 טעלים לידים לחולין ולמיעשר
 ולתרומה ולקודש מעבילים ולחטאת
 ואם נטמאו ידיו נטמאו עפרו ו
 הטובל לחולים והחוקק לחולים
 אסור למעשר הטובל למעשר והו
 החוקק למעשר אסור לתרומה הט
 הטובל לתרומה והחוקק לתרומה
 אסור לקודש והחוקק לקודש אסור
 לחטאת הטובל לחטאת חומר לקל
 טבול אהחוקק כילו לא טבול ו
 בתי עס הארץ מדרס לפחשים בתי
 פירושין מדרס לאוכלי תרומה בתי
 אוכלי תרומה מדרס לקודש ויסהבן
 יקוד היה חסיד שבכרונה והיתה
 מטפחתו מדרס לקודש ש יחונן בן
 גדון אהיה אוכל היה אוכל על
 טהרת הקודש כל ימיו והיתה מטפחתו
 מדרס לחטאת פ ב

אף

לקודש
חטאת

III

חומר
 סכרונה
 בקודש חומר
 בקודש מכרונה

אבל לא בקודש אחרים ונתן
 עבירה סכרונה אבל לא בקודש
 הנעשה את המדרס משהא את התרומה
 אבל לא את הקודש בתי אוכל תרומה
 מדרס לקודש לא כמידת הקודש
 מידת תרומה שבקודש מתיר ומעב
 ומטביל ואחר כך קודש בתרומה
 קודש ואחר כך מטביל ב כלים
 הנכשרים בטוהרה ערכים טבילה בקודש
 אבל לא בתרומה כלו מעיק מה שבטחו
 לקודש אבל לא לתרומה הרביעי בן
 בקודש שפסול והשלישי בתרומה ונת
 ובתרומה אם נטמאת אחת מידיו
 חבטתה טוהרה ובקודש מטביל שתתן
 והי מטמא את חבטתו בקודש שלא
 בתרומה ג אוכלים אוכלים נגבדים
 בידים מסואבות בתרומה אבל לא
 בקודש אונן ומחוסר כי פחדין צריכין
 טבילה בקודש אבל לא בתרומה ו
 חומר בתרומה טבילה וזהו נאמנים על
 טהרת יין ושמן בלימות השנה ובשעת
 הגינות והבדים אף על התרומה עמו
 הגינות והבדים הביאורו חבית שלמן
 ושל תרומה לא יקבלה מעמי אבל ממחה
 לנת הבאה ואם אמר ליה פיר שתי לוחה
 רביעית קודש נאמן בדין וברי שמן
 והמדרסות נאמן עליהן בשעת
 הגינות והבדים וקודש לבימות טבעים
 חס ה מדרסות יעית לפנים נאמן

אף

שלא יצא כחילה אכלאין משקין לא
 מי שי גשמים ולא מי שהקילו ואין
 עושין עוצות לבנים כר לעזוב
 עורה אוב אין עושים את האמה
 כחילה במרוח ובשביעית וחכמה
 עושים את האמה כחילה בשביעית
 ומתקנין את כל כלי המים שברשות
 הדבים וחוטטין אותם ומתקנין את
 הדרכים ואת החובות ואת מקות המים
 ועושין כל עורכי הדבים ומינינים
 על הקמחות ויוצאין את הכלאים
 ור' אליעזר בריה דאמוראים את
 המים מאילן לאילן ובלבד שלא ישקו
 את כל השדה ור' יעקב שלא שתי לפי
 המועד לא ישקו במועד מתירים
 בהובלה ור' עירן את האשורת
 ואת העבדים משדה האילן ומשדה
 הלבן כדרכו במועד ובשביעית וחכמה
 א משדה האילן כדרכו ומשדה הלבן
 שלא כדרכו ומקדים את הפירות
 במועד ובשביעית כדרכו כדרכו
 ר מאמר א רואין את הנגעים כחילה
 להקל אבל לא להחמיר וחכמה אכלא
 להקל ולא להחמיר ועוד אמר מאיר
 מלקט אדם עצמות אביו ואמו
 מפני ששמה לו ריחוק או אכל
 המאכל לא יעדר על מיתה ולא יספיקו
 קודם לרצ' שלושים יום ו אין

על כלי חרש מן המודיעית ולחור
 אינו נאמנים כיצד הקדר שהאומר
 את הקדירות נכנס לפניו המודיעית
 הוא הקדר והו הקדירות והן הקדירות
 נאמן יצא אים נאמן ו הבאים
 שניכנסו לתוך הבית וכו' הגבאים שהחזירו
 את הכלים נאמנים לם לא נאמנו וכו'
 נאמנין על הקדוש ובשעת הרגל אה על
 התרומה ו הפותח את הבית והמתחיל
 בפתחו על גב הרגל ויהיה אומר
 חכמה אכלא לא יגמור משעבר הרגל
 מעבירין על טהרת העורה עבר הרגל
 ביום חמישי לא יהו מעבירין מפני כבוד
 השבת ו יהודה א את לא ביום חמישי
 שאין הכהנים פגיים ה ביום מעבירין
 על טהרת העורה מטבילין את הכלים
 שהיו במקדש ויום להם היה שגא
 ובערב שולחן במצורה כל הכלים שהיו
 במקדש היו להם שנים ושלושים
 שאם נישמו הראשונים יבאו שנים
 ותחתיהם כל הכלים שהיו במקדש טעונים
 טבילה חוץ ממזבח הזהב ומזבח הסוטה
 מפני שהן בקרקע ובריר אלמור וחכמה
 אום מפני שהן מטופים
 חלל חגיגה
 מסב משקין
 משקין בית השלמים במועד ובשביעית
 בין טענין שיצא כחילה וכו' מענין

חופרים בזכיה וקברות במועד אבל
 מחנכים את הכובים ועושין נדבם
 במועד וארון עם המת בחצר והתה
 אוסר אלא אכסן יש עמו נסרים ו
 אין משאים נשים במועד לא בתולה
 ולא אלמנות ולא מטבטין אבל מחזיר
 הוא את גרושתו מפני שהשמחה
 לו ועושה אשה תכשיטתה במועד
 והתורה לא לאתסוד מפני שהוא
 מובל לה ה החדוה טופר בזכו
 והאופן מכלל ומסודן את המיטות
 ויטה או את ממתחים ט מעמדן
 תגור וזכרים ויחיים במועד והתורה
 יובאת טבטטין את הדיחיים בתולה
 עושין מנהג לגג ולמפתח מעשה
 החדוה אבל לא מעשה אופן שפס
 אתה סדקין ומעבילים אתם במעלה
 ביד וברג אבל לא במחלימים הוצר
 והצינור והקורא והמנעיל המפתח
 שני שברו מתקן במועד ובלבד
 שלא יכונן את מלאכתו במועד
 וכל כשיש שהוא יכול לאוכל לשת
 במועד כובשין פ"ב
 הל' מי שהפך את חתו
 ואירעו אבל אונס או שהיטעמה
 טרע קורא ארשונה ומיחה לאור
 המועד וזכיר יהודה ויטה או
 חלק וצמר כדרכו ב וכן מיל

שתיה מינו כיתוך הזכו ואירעו אבל
 או אונס או שהיטעמה חלקו וצמר
 חלק סדכו וזכיר יוסיר יהודה או
 עשה לו לימודים בשביל שלא יחזיק
 ג מכנים אונס את פחותו מפני
 הגבנים ושולה פשתו מן המערה
 בשביל שלא תאבד ובלבד שלא יכונן
 את מלאכתו במועד וכל אכסונו
 את מלאכתו במועד יאבד ד אין
 לתקון במים עבדים ובהמה אלא
 לעמד המועד או לעמד המזכר שאין
 לו מה לאוכל אין מפתח מבית לביד
 אבל מפתח הוא להצדו מפני שהוא
 שמחה לו אין מביאים בליים מבית
 האופן אם חושש לשתן מפתח לחוץ
 אחרת ה מחפס את הקיעות
 בקטר והתורה או את מעבים כזכיר
 פירות בסות וכלים מזכרון בעיניה
 לעמד המועד העינים והר שושות
 והצדקות עושין בעיניה לעמד
 המועד ויטה או אם החמירו על צעמן
 פ"ג הל' ה
 ואלו מלחין במועד הבא ממדינת
 הנס ומבית השיבה והיציא מבית
 האסורין והמ נודה שהיחירו ל חכ
 וכן מי שנשאל חכם והחזר הכזיר
 והמעורר מלומדותו לטהרתו ב
 ואלו מלחין במועד הבא ממדינת

היה ומבית השיבה והיונה מבית
האסורים והמנוחה שהתירו לוחם
וכן מי שמשאל לחכם והתעטט
הזדים מטפחות הספרים ומטפחות
הספגות כל העלים מעומאה לטהרה
הרי אלו מתירין ושאר כל אדם אסורין
ג ואילו כותבים במדע קידוש
נשים צמים ועובדין דיתקי מתעב
ופחובלים איגרות שנים ואיגרות
מחן שטרין חליצה ומחוננושטרי
בירורין וגידות בית דין ואיגרות
שלושות ד אין בותבין שטרין
חוב במדע ואם אינו מאמינו או
שואין לו מה יאכל הרי זה יכתוב און
כותבין ספרים ותפילין ומחוננושטרי
ואין מגידין אות אחת אפלו בספר
העזרה ד יהודה אין כותב הוא אדם
תפילים ומחוננושטרי לעצמו וטובה על
יורכו תכלת לעצמו ויהי הקורא את
מיתו שלישת ימים קודם לרגל בטלה
ממנו גידות שבעה שמונה ימים
קודם לרגל בטלה ממנו גידות שלוש
מפני שאמר שלן שנים שבת עולה
ואינה מפסקת רגלים מפסקת ואין
עולין ו ליגורא משחבת בית
המקדש עשרת כעשרת רבן גמליא א
ראש השנה וזם הכיפורים ברגלים
וחכמא לאסבדי וזה ולאסבדי זה
אלא עשרת ברגלים וראש השנה וזם

הכיפורים כעשרת ו אין קורעים
ולא חולעים ולא מבדים אלא קורבין
שלמת ואין מבדים אלא על המיטות
וקופות ואין מוליכים לבית האבל
לא בטבלא ולא באסקוטלא ולא בקטן
אלא בסלים ואין אומדנות אמלים
במדע אבל עמדים בשנה ומחמין
ופוטרים את המביס ח אין מחמין
את המיטה ברחוב שלא להרגיל
את הספר ולא שלגשים לעולם מפני
הכבוד נשים במדע מעמת ולא
מטפחות ר ישמעאל או הסמוכות
למיטה מטפחות ט ובראש
חדשים בחנוכה ובפורים מעברת
ולא מטפחות בזה וזה ולא מקוננות
נקבר המת ולא מענות ולא מטפחות
אין זה הוא היינו שבוץ עומת
באחת וקידה שאחת מדבת וכולן
עומת אחריה שג ולמדנה בנותיהם
מה ואשה רעוטה קידה אבל לעמיד
לבוא מהו אם בלע המות למינה ומנה
לי גדים ומעה מעל כל פנים וכו

הכל סדר דמדע מסכתין י

עשרים וארבעה	פ	עירובין
עשרה	פ	פסח
עשרה	פ	כיפורין
תמנייא	פ	טקלים

כן עתה פטורה הלכה עתה
 ונישאת לאחיו השני ולו אשר
 אחות ומת בשם שצרת בתו פטורה
 כן עתה עתה פטורה אפילו הוציאה
 ד בינך אם מתו הן צרות יקום
 מותרות היתה בתו או אחות מפלה
 הצרות האלו בשואה לאחיו ולו
 אשר אחות מתה סמו או מת שדר
 ואחרי כך מת אחיו עתה מותרת וכל
 היכלה למאן ולא מיאנה עתה חולעת
 ולא מתבבמת ה שש צרות חמורות
 מאילו מפני שהן נשואות לאחיים
 צרותיהם מותרות אמו ואשת אביו
 אחות אביו אחותו מאביו ואשת
 אחיו מאביו ואשת אחיו אביו ו
 בית שמי מצרים את הצרות לאחיים
 בית הלל אוסרין חלוצו בית שמי פוסלין
 מן הכהונה ובית הלל מכשירין נחבמו
 בית שמי מכשירין ובית הלל פוסלין
 את עלפי שאילו פוסלין ואלו מכשירין
 לא ממנעו בית שמי מלישא נשים
 מבית הלל ולא בית הלל מבית שמי
 בלטהדות מהטמאות שהיו אלו
 מעהדין ואלו מעמאן לא ממנעו
 מרשין טהרות אלו על גבאילו
 פ"ב הל'

כיצד אשת אחיו שלא היה בעולם
 שני אחים ומת אחד מהן ונולד להם
 את ואחר כך יבס השני את אשת

סוכה	פר	חמשה
ביצה	פר	חמשה
ראש שנה	פר	אביעה
תעניות	פר	אביעה
מצילה	פר	אביעה
חגיגה	פר	תלוא
משקים	פר	תלוא

סכום פרק דמוע
 ויש בו פ"ד

סדר נשים יבמות פ"א

חמש עשרה נשים פטורות צרותיהן
 וצרות צרותיהן מן החליצה ומן
 הייבום עד סוף כל העולם בתו ובת
 בתו ובת בתו ובת אשתו ובת בתו ובת
 בתו חמותו ואם חמותו ואם חמיו
 ואחותו ואחות אמו ואחות אשתו
 ואשת אחיו מאמו ואשת אחיו שלא
 היה בעולם וכלתו ב הדי אלו פוטות
 צרותיהן וצרות צרותיהן מן החליצה
 ומן הייבום עד סוף העולם וכולם אם
 מתו ואם מיאנו או מתו או
 שני מיאנו אילו צרות צרותיהם
 מותרות אין את יכול לזכר בחמותו
 ואם חמותו ואם חמיו שני מיאנו
 אילו צרות ארשמיאנו ג כיצד
 פטורות צרותיהם היתה בתו או אחת
 מכל הצרות האלו בשואה לאחיו
 ולו אשר אחות ומת בשם שצרת פטורה